

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Amores

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

☉ Heclore pro vita certantibus: Carmen integrum sic habet:

— ἰσὰ ἐχ' ἰσθίων, ἔδδ' ἰσάτω

Ἀπρὸ δ' ἴω, ὅτε ποσσὶ ἀέθλια γίγνεται ἀδράν,

Ἀλλὰ ἀεὶ ψυχῆς ἴσων ἐκτοῦ ἐκπρόδαμοιο. id est,

Neque enim illis victima siue bucula captabatur, quippe hæc præmia cursus: verum de vita certabant Heclores. Virgil. libr. 12. Aeneidos hoc ita interpretatus est:

— nec enim leuia aut ludicra petuntur

Præmia, sed Turni de vitâ & sanguine certant,

Vsurpantur à Luciano, contra philosophos usurpiter apud Iudices de salario contententes. d. Poëta.] Appellatum est, loco proprij, per excellentiam. Iustinianus in principio libri primi Institutionum suarum: Sed quoties, inquit, non addimus nomen cuius sit civitatis, nostrum ius significamus: sicut cum poetam, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius Homerus, apud nos Virgilius. e Primum complures.] Modus & personæ. f Βαρβάρως.] Barbara lingua significat eunuchum, quo nomine Luciano philosophum quendam inducit, qui vultus corporisq; figura eunuchum præ se ferret. Quin Ouid. de Amoribus, seruum puellæ custodem Bagoum appellat:

Quem penes est dominam seruandi cura Bagoum.

g Tandem autem.] Defensio ab exemplis. h Cæterum.] Accusatio ab accidentibus. i Eius rei.] Defensio à fine & officio. k Deinde quæ ille.] A sequentibus. l Atqui lud.] Noua obiectio, & occasio suspensæ sententiæ.

ΕΡΩΤΕΣ.

AMORES.

ΑΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ

ΛΥΚΙΑΝΟΥ ΕΤ

Θεομνήστου.

Theomnestus.

Incerto interprete.

ARGVMENTVM.

HOec dialogo de Amoribus & eorum voluptate disputatur, introductis Charidis & Callicritidæ personis: quorum alter amorem mulierum vt antiquiorem, & naturæ magis consentaneum, deinde & diuturniorem, magisq; mutuum, & vtrinque oblectantem defendit:

defendit: alter autem turpem istum in pueros affectum, sed honesto tamen & philosophico nomine palliatum commendat, confutato eo quod alter de naturâ ductu opposuerat, & proposita muliebrium vitiorum insolentia ac fœditate. Occasio dialogi ex repetitione & memoria antehabiti sermonis sumitur, inuitante ad hoc etiam temporis opportunitate. Exordium autem & præparatio disputationis ab attentione, & rei magnitudine, quam longa deinde narratio sequitur, continens causam & quasi fundamentum totius negotij: in qua illa quoque non iudigna lectu sunt, descriptio templi Gnidie Veneris, & exemplum impotentis amoris, quo quidam ipsam deę statum noctu aggressus est: cuius commemoratio contentioni ac disputationi principium & ingressum facit. Ceterum haud sceto an & hic philosophos tacite perfringat Lucianus, dum pederastas esse, solis illis permittit.

Βατικῆς βα-
διας, ἐταίρῳ μου
Θιόμυση, ἐξ ἐπι-
θινού περιλήρω-

κας ἡμῶν τὰ λεπτικώτα πῆς
τὰς συνήκας σπουδὰς ὄτα.
καί μοι σφόδρα διψῶντι ζι-
αῦτις ἀνίστασ, ὄκαρ & ἱ
ἰλαρῶν σε λόγων ἐρῶν χα-
εις. ἀδελφῆς ἡ ψυχῆ ἄλως.
κῆς σπιδῆς ἀνέχου. ποδῶσι δ
οἱ φιλότητι μοι πόνοι, μικρὰ τῶν
ἐπαχθῶν φροντίδων χαλα-
σθῆται, ἄς ἡδονὰς ἀνίστασ.
πάν

Maorio quod-
dā lusu, amice
Theomneste,
summo statim

mane impleuisti nobis aures,
continuo serioq; studio iam
defessas. Ac mihi vehemens-
ter sitienti talem aliquam re-
laxationem, in tempore adeo
iucundorum istorum sermo-
num tuorum gratia affluxit.
Infirmior enim animus est,
quàm ut studia continua su-
stinere queat. Desiderant au-
tem labores paulò conten-
tiores, ut curis grauioribus

atque molestis paulisper relaxatis, in voluptates remittantur.

Admo-

πάντων δὲ μί, τὸ δ' ὄρθρον, ἢ τ'
 ἀπολάσσω σε λόγων ἀμύλη
 ἢ γλυκῆα πρὸς ἀκαλόφραν.
 ὡς ὀλίγον δὲ μί, Αἰσέθης ἐνό
 μισον εἶναι, τοῖς Μιλησιακοῖς
 λόγοις πρὸς Ληλῆν. Ὁ ἀχθος
 μάλιστα, ἢ τὸς ἐρωτας, οἷς
 πλατὺς εὐρήθη σκοπὸς, ὅτι πῆ
 πωσάει Ληλῆν. Ἐὰν σὺ
 πρὸς αὐτὸς ἀντιβολῆς Αφρο
 δίτης, εἰ πρὸς μὲν ἡγεμονίαις
 καὶ, εἰ τις ἀρρῆν, ἢ καὶ ἢ Δία
 θῆλυς ἐφῆται σοι πόθῳ, ἢ ἔξ
 μα τῆ μνήμῃ ἐκκαλέσθαι. καὶ
 γὰρ ἄνω ἑορταστικῶν ἄγορῶν
 ἢ μέρων, Ἡράκλεια θύοντων ἐκ
 ἀγροῦ δὲ Διῆ πον θύον,
 ὡς ὅξυς ἴω πρὸς Αφροδίτην.
 ἢ Δία οὐδ' ἴω μοι τῶν λό
 γων τὰς θυσίας πρὸς σὺν δα.
 Ὁ. θάλλον ἄν μοι, ὦ Λυκίος,
 θαλάσσιος κνύματα, ἢ πικρὰς
 ἀπ' οὐρανὸν νιφάδας ἀειμύ
 στας, ἢ τὸς ἐμὸς ἐρωτας. ἔγω
 γ' οὐδ' ἄπαρ αὐτῶν ἴω ἴω
 ἐπικλήσθαι φεβραῖον νομίζω,
 καὶ ἐπ' ἀπὸν ἴω ἴω ἴω ἴω
 missurus esse. THEO. Citiùs verò mihi, Luciane, maris
 fluctus, & densas è cælo delabentes niues numeraveris, quàm
 meos amores. Ego itaque totam ipsorum vacuum reddidisse
 pharetram me puto : ac siquando ad alium aliquem auola-

Admodum igitur me sub au-
 roram hodie lasciuorum i.
 storum verborum blanda ac
 dulcis suadela exhilarauit.
 Quare parùm absuit quàm
 Aristides ille viderer mihi
 esse, Milesis sermonibus su-
 præ quàm delinitus. Doleoq;
 per amores equidem tuos,
 quibus latus adeò scopus in-
 uentus est, quòd narrare des-
 sisti : ac te per ipsam obse-
 cramus Venerem ; si abun-
 dè mihi dicere videris siue
 masculum aliquod, siue e-
 tiam per Iouem muliebrem te
 incessit desiderium, vt id
 paulatim memoria repeten-
 do excitare velis. Nam alio-
 qui festum & solennem ce-
 lebramus diem, Herculi sa-
 cra peragentes. Cæterùm
 haud ignoras scilicet deum
 hunc, quàm acer & procliuus
 erga Venerem fuerit. proins
 de lubentissimè videtur mihi
 sermonum hæc sacrificia ad-

ὄψιν, ἀνοπῆ ὁ χυτῶν ἢ δι-
 ξιά γλαυκῶσι. οὐκ ἔστιν ἔν
 ἐκ τῆς ἀντίπαυδ' ἡλικίας ἄς
 τὸς ἐφύβος κελεύεις, ἀπῶς ἐπ'
 ἀπῶν ἐπιθυμίας βυκολῶμα.
 Διάδοχοι ἔρωτος ἀπῶν, ἢ
 πρῶν ἢ λῆξαι τὸς πωτέρας, ἀρ-
 χονται λούτροι. κάρτω Λβ-
 νῶα τῆς παλιμφύς Ὑδρας πο-
 λυποκῶτερα, μὴδ' Ἰόλιων
 βοκθῶν ἔχην διωάμνα. πω-
 ρί ἔν ὃν ὀβύνηται πῦρ, οὐ-
 τω τὸς ὑγρὸς ὄτις ὀμμασιμ ἐ-
 νοικῆ μὴψ, ὃς ἄπαρ κωλῆ-
 λος ἄς αὐτὸν ἀρπάξω, ἢ ὀ-
 λῆνι λόρω πᾶντα κῆ σω-
 χίς ἀπρῶν ἐπῆρχται μοι, τίς
 οὐτ' ἄφροδίτης ὁ χόλ' ὀ. ὀ
 ἔν Ἠλιάδης ἐζώτις, οὐδ' Ἠμ-
 νιάδων ἔεις, οὐδ' Ἰπολυ-
 τασον ἀγροικίαν ὀφρυάμι-
 ν' ὀ, ὡς ἐρεθίσαι τῆς θεοῦ τῶ
 ἀπῶσων τᾶντων ὀρζῶ. Λυ-
 πωπῶ τῆς ἐπισηλῶσων κῆ
 Δυσχεροῦς τᾶντων ἔποκῆ-
 σως, Θεόμνησε. ἀχθῶ ἔν, ὃτι
 ἴετω ὀ βίφ' ἢ τῶν προσκλή-
 ρωσί

revolent, inermis ipsorum
 dextera ridebitur. Prope-
 modum enim ex eo cum à
 prima pubertatis aetate e-
 gressus, inter adolescentes
 receptus sum, alijs atque alijs
 subinde concupiscentijs de-
 lusus pereo, alijsq; amores =
 lijs succedunt: ac priusquam
 desinant priores, incipiunt
 sequentes, capita prorsus
 Lernaæ rediuius istius Hy-
 drae longè magis multipli-
 cia, neque etiam Iolaum a-
 liquem auxiliatorem reci-
 pere sustinentia. Neque enim
 igne ignis extingui solet. Ad
 eò humidus quidam oculis
 inhabitat meis asilus, qui o-
 mnem formam ad sese rap-
 piens, nulla satietate exple-
 tur. Ac assidue dubitare in
 mentem venit mihi, quenam
 hac Veneris ira sit. Non
 enim ex Heliadis quispiam
 ego sum, neque Lemniadum
 contentio, neque etiam Hip-
 polytium agreste ac durum

illud supercilium induus, ut ob id irritare Deæ inexple-
 bilem hanc iram in me debeam. LVCIAN. Omitte ficti-
 tiam hanc Theomneste & difficilem responsonem. An
 tu enim

ναρχῶ τοῦ διηγεμενοῦ σε ἔ
 ποιω, ὡς καὶ παρ' Ησίοδου,
 κατάλογον, ἢ ἀρχῆθεν ἠρά-
 δης, ἰλαρὰ δὲ τῶν ὀμμάτων
 ἀβολαὶ ταυρῶς ἀνογραύον-
 τ. τὼ φωνῶν δ' ἴσω τῆ Δυ-
 κέμεθε θυγατρὶ, διπλὸν ἀφη-
 δώσω, ἀπ' αὐτῶ τὸ σχήμα | Ὁ
 ἀνθὸς δ' ἦλ' ὅς, ἐκ ἐκένωρ μό-
 νορ, ἀπ' ἀνῆ δ' ἐπ' αὐτῶς μιν ἐ-
 ρῆς τῶν ἀπ' ἑ τὶ ὄϊ, τὸ τα-
 τὰ τῶν Αφροδίτῶν, ἠρίπλῶ
 λέειαν ἄφραται, μηθὲν ἄφρ-
 κρῖψῃ, τὸ δ' Ηρακλεῖ τῶν θυ-
 σίαν ἐν τῇ πρῶτῃ. Οἱ βῆσ
 φέρος μὲν ὁ δόκιμος, ὡ δὲ κί-
 νη, καὶ τοῖς ἀκάπνοις, ὡς φα-
 σι, τῶν θυσιῶν ἠκίστα τερωό-
 μῃ. Ἐπὶ δ' αὐτῶ τῶν ἐπὶ
 διορ ἐορτῶν λόγῳ γερῶρομῃ,
 αἰ δὲ μὲν ἀνιγύσας, ἐξ ἐωθινῶ
 πρῶτα θῆσαι, κόρον ἔχουσιν ἢ
 δ' ἢ Μῆδ' ἔσωθὸς μεταρ-
 μοσαμένη σπῆδῶς, ἰλαρῶς
 τὸ θῆσ' ὡς διηγεμενοσάτω.

καὶ

ratur. Paulo antè igitur cùm
 narrares longum istum, per-
 inde ut Ὁ apud Hesiodum
 est, catalogum eorum quos
 ab initio inde amasti, sua-
 ues quidem oculorum iuo-
 rum ielus molliet subinde
 liquecebant Vocem autem
 ad modum Lycambæ illius
 filie tenuem ac dulcem es
 mittens, ex ipso statim habi-
 tu præ te ferebas, quod non
 illos solum, verum etiam i-
 psam illorum memoriam a-
 mares. Sed si quid tibi ex ea
 quam secundum Venerem
 nauigationem perfecisti, re-
 liquum relictum est, nihil
 quaeso illius nos cæla: Her-
 culi autem sacrificium hoc
 absolutum atque perfectum
 præbe. THEO. ^a Tauri-
 uorus quidem, Luciane, deus
 iste est, Ὁ sacrificijs illis quæ
 sine nidore perficiuntur, ut
 aiunt, minime delectatur.

Sed postquam annuam ipsius
 festiuitatem sermone celebramus, meæ quidem narratio-
 nes à summo statim mane in medium allatæ, ad satietatem
 iam peruenere. Tua verò Musa à consueto resoluta atque
 dimissa studio, hilarem cum deo diem hunc totum pera-

καὶ μοι γυνὴ Δικαστὴς ἴσθ',
 ἰσὲ μὲν δ' αἰς ἑτέρωθεν τοῦ
 πάλαιους, ῥέπουτα δὲ ῥῶ. ποσ
 τέρους ἀμείμονας ἢ ἤ, τοὺς
 φιλόπαυδας, ἢ τοὺς γυναι-
 οῖς ἀσπύσοντας; ἐγὼ μὲν
 γὰρ ὁ πλεονεξία ἐκατέρω, καὶ
 θαλάσσιον ἀκαθάρτην πρυτανίαν,
 ταῖς ἐπ' ἀμφοτέρω πλε-
 σιγίῃ ἰσορροπίας ταλαν-
 τίσουμαι. οὐ δ' ἐκτὸς ἄν,
 ἀδικαίως καὶ, ὡς νομισμῶ
 τὸ βέλτιον ἀρέσκειν, πάντα δὲ
 πεισιπλάτων ἀκκισμῶν, ὃ φιλό-
 τος, ἢ πεισιπλάτων ἐπιφορ-
 ῆς ἀπὸ τῶν ἰμῶν ἐρώτων κεί-
 σις, ἢ δὴ φέρει. Λυ. πει-
 σιπλάτων, ὃ Θ. ὁμνησε, καὶ γί-
 λωτ' ἢ γὰρ πλὴν ἀγνοίῃ. ἢ
 δ' ἐπαγγέλλεται τι καὶ σπου-
 δασίον. ἔγωγ' οὐκ ἐξ ἑποχῆς ἢ
 ἐπιχερμάσις ἢ ψάμω, ἀλλὰ
 ὅτι ἴστω, ἀλλ' οὐ σαλασῆς,
 ἐξ ὅτου δλοῖν ἀνδρῶν ἀκχε-
 ποῶς, περὶ τοῦτοῦ σωτό-
 νως, ὡς ἀμιγῶ μῶν ἰσθ' ἢ πλὴν
 μὲν.

gat. Ac mihi quæso æquus
 iudex esse velis, quoniam in
 neutram adeo partem huius
 cupiditatis inclinatum aut
 pronum te video, utrum meli-
 us habere putes eos qui ma-
 sculos amant, an qui femi-
 nis delectantur. Nam ego
 quidem, qui utrinque æquè
 inclisus sum, perinde atque ac-
 curata ac proba aliqua trus-
 tina, ambabus ex utraque
 parte lancibus æqualiter
 huc atque illuc inclinor. Tu
 verò, qui extra hanc fortem
 es, incorrupto iudice, ratio-
 ne videlicet, quod melius
 fuerit, dignoscas ac seceras
 nes. Proinde omni recusanz
 di prætextu ac simulatione
 deposita, o amice, calculum
 què tibi commèdavit ac eres
 didit illud de meis amoribus
 conuocatum iudicium, iam
 tandem feras. LVC. Lu-
 dum, Theomneste, aut risum
 putas narrationem hanc. Ea
 verò etiam serium quoddam

promittit. Ego itaque nuper adeo eius rei periculum facere
 cœpi, fat scio, nimium, & non olim, ex quo duos quosdam vi-
 ros audiui de hac re contentiosè admodum quasi dimicantes.

memo

μνήμην ἔναυλον ἔχω. Διήρη δὲ
 αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ
 πάθη, καὶ οὐχ ὡς περ οὐ κατ'
 ἀκοχίαν ψυχῆς αὐτῶν ὦρ,
 Διήρης ἄρυσσαι μινδός, τὸν μὲν
 βεκολέων, ἢ δὲ ἄρρυφα μῆλα
 νομάων. ἀπ' ὃ μὲν ἔπρηνθε
 παιδικοῖς ἠδύς, τὴν δὲ κλαυ
 Αφροδίτην βάρανρον ἔχθ.
 μῆνος ὃ δὲ ἀγνώων ἔρωτος ἀρ-
 ῆνος, ἄς γυναικας ἐπλόγῳ. δν
 οἶρ οὐ μαχομφοῖρ παθοῖρ,
 ἀγνοθετῆς ἀμικαμ, ὃ δὲ
 ἄν ἔπρ δνωάμην ὡς ἄρδω-
 φράνθην, καὶ μοι τὰ τῶν λό-
 γων ἔχνη τοῖς ἀκοῦς ἐνδρά-
 ρισαι σχεδόν, ὡς ἀρτίως ἀρην-
 μῆα πᾶσιν οὐ ἐπιτιμῆσως
 ἀφορμὴν ἐκ ποδῶν ἀρθέμε-
 νος, ἀ παρ ἀμοῖρ ἠκσθ λη-
 γόντοῖρ, κατὰ τὸ ἀκείβες ἐπί-
 ξημίσι. Οἱ. καὶ μὲν ἔρωτι
 ἀπανας ἀς ἐνθην, ἀπαυτικὸν
 καθ' ὅμοῖσιν δέξμενος Αἰα-
 κιδῶν, ὁπότι λήξην ἀείδων,
 τὴ δ'

memoriam adhuc recentem,
 & paulò ante facta repeten-
 tem habeo. Diuisi autem co-
 rum erant cum orationibus
 etià ipsi affectus, & non per
 inde ac tu, qui facilitate qua-
 dà ammi peruigil & insom-
 nis duplicem capis mercedè:

Hanc armenta regēs pe-
 cora illam cādida pascens.

Sed alter quidem in puerum
 amore supra modum oble-
 scabatur, muliebrem vene-
 rē tanquam barathrū quod-
 dam ducens: alter autem à
 masculo amore purum se ge-
 rens, in fœminas quasi atton-
 itus ferebatur. Duobus igitur
 inter se pugnantiibus af-
 fectibus, instituto certamine,
 haud facillè dixero quantum
 voluptatis ex ea recepi. At
 mihi verborum illorum ta-
 men vestigia propemodum
 auribus impressa herent, ut
 pote quæ nuper ad eò dicta
 sunt. Omnem igitur obiur-

gationis pretextum & causam è medio submouendo, illa
 quæ tum ambos audiui dicere, quàm accuratè fieri potest,
 tibi commemorabo. THE. Atqui ego quidem hinc surgens,
 exaduersum tibi sedebo, Atacidem expectans, dum carmi-

mmmm

asfniat

τὸ δ' ἡμῖν τὰ πάλα κλία
 τῆς ἐράτικῆς ἑξαφορᾶς, με-
 κῶδ' ἴα πρῶταίνεμ. Λυ. ἐπ'
 Ἰταλίαν μοι πλεῖν ἑξαγούμει-
 νω, ταχέως αὐτοῦ σκαφῶ
 ἀντρέσις, τοῦτων τῶν λι-
 κρότων, οἷς μὲν ἵπτα ἰχθῶσα
 Διθύροισι Δοκούσιμ, ἔθμ
 Ἰονίῳ λόπῳ παρωκισμῶν.
 ὡς δ' ἐν τῷ, πάλιν ἰσχυ-
 ροῦς θεοῦς πεσοκωίῃς, καὶ
 Δία ξηριον ἴλω σλενράφα
 ὄσα τ' ἀπ' ἀμύνου στρατιᾶς ἰπ-
 καλιεσάμν, ἀπ' ἄστ' ὀει.
 πῶ λῶν ἰατῆσιν ἐπὶ θάλασσα
 ἔσ. ἔτα τὸς παραπέμποντες
 με δεξιῶσάμν (ἠκοῦθα δ'
 πωδέας λιπαρὸς ὄχλ', οἷ
 σωεχέσ ἡμῖν ἐντυγχάνουτῶ,
 ἀνιάρῶς λι(δ)γιω(δ) τ' ἀπ'
 μιν ἡσ γοῦν ἐπιθᾶς, ἰγῆς ἰμαῶ
 τὸν ἴδῃ τῷ λυβερύτῶ. καὶ
 ῥοβίῳ τῷ τῶν ἐλατῆρων μετὰ
 μικρὸν ἀπ' τῆς γῆς ἀναχθεῖ-
 τῶν, ἐπειθ' ἡ μάλα καὶ λατό-
 σιμ ἡμᾶς ἐκλυμανον αὔρα,
 τὸν ἰδὲν ἐκ τῶν μελοκόλων,
 ἀκα.

na finiat ille. Tu vero nobis
 veterem gloriam amatorie
 perage differentia canen-
 do. LVCIA. Instituenti
 mihi in Italiam nauigare,
 velox atque citatum nauis
 gium apparatus erat, ex his
 remibus istius quoddam, qui-
 bus maximè Liburni, que
 gent ad Ionium sinum habi-
 tat, videntur vii. Postquam
 autem iam nauigandi tem-
 pus erat, vniuersos deos pa-
 trios comprecatus, ac loue
 hospitali, vt propitiuss expe-
 ditionem peregrè susceptam
 coadiuuare veller, inuocato,
 ab vrbe vehiculo iumenta-
 rio ad mare descendit. Dein-
 de valere iussit ijs qui nos
 deduxerant. (Sequebatur au-
 tem eruditorum turba sedu-
 la ac frequens: qui cum affi-
 duè nobiscum versati fuiff-
 sent, agrè atque inuid à no-
 bis segregari se patiebantur)
 conscensa puppi, iuxta gu-
 bernatorem assedi. Atq; in
 petu remigum paulatim à

terra in altum prouecti, postquam admodum & à tergo ex-
 citando fluctus prosequabantur nos autem, malo ex medio
 nauis

θαρρῆ κῆρυσιφ ἴδ κίρας πει-
 τάλανφ. ἔτ' ἀθροάς κατα τ'
 λάλων τὰς ὀθόνας ἐκχάυης,
 ἤρέμα πιμπλαμφῶ τῷ λίνου,
 κατ' ὄθρ, οἶμα, βέλος ἐλάτ-
 τον ῥοίφω διηλάμθα, βρῦν τ'
 λωματ' ὅτ' ἐπὶ δρυχομφῶ, πρὶ
 τῷ σφίφουφρ αὐτὸ πρῶραφ.
 ἀμ' ἀρε μὲν ἐν τῷ μεταξὺ
 πρῶταφ σπουδῆς ἢ παυσιῶφ
 ἐχόμενα σωλωέχθ, καρὸς οὐ
 πάν μυχκώφρ. ὅς δ' τῆς Κι-
 κίας τῷ ἔραλον ἀμῶφαν.
 ἴφ, ἀχόμενα τ' Ἰαμφυλίου κόν-
 τος, Χιλιθόνας ὑπερθεουτῶ
 οὐκ ἀμοχθῆ τῆς ἀτυχῆς τῆς
 παλαιῆς Βραδ' ὄφρ, ἐκά-
 τῃ τῶν Λυκτικῶν πόλιων ἐ-
 πὶ ξημέμθα, μύθοις τὰ ποτὰ
 χάρουτῶ. οὐδῆρ ἴφ ἐν αὐ-
 τῆς φφῆς ἀδραμονίας ὄφρ.
 ται λείφανφ, ἄχει τῆς Ηλιά.
 Αφ ἄψάφμοι ῥόδου, τὸ σω-
 χίς τῷ μεταξὺ ποτὸ Ἰανα-
 παῶσαι πῶς ὀλίγον ἐκείνα-
 φφ. οἱ μὲ οὐδ' ἐρέται τὸ σκαί-
 φφ ἔξαλον ἰς γῶ ἀνασπο-
 φφ

navis erecto, summo carche-
 sio antennam adstrinximus.
 Deinde conferta per funes
 vela effundentes, sensim im-
 pletis vento lineis, nihilo
 minore cursu, opinor, quam
 sagitta peruolauimus, flucti-
 bus grauiter fremtentibus in-
 fra circa proficēdem ipfos
 proram. At verò que inter
 nauigandum seria vel etiam
 iocosa contulerimus, longius
 hic persequi tempus nō sinit.
 Postquam autem maritimā
 Cilicia orā præteruecti, Pā-
 phylum sinum coniigimus,
 vltra Chelidoneas felices il-
 los veteris Gracie terminos
 haud citra laborem cursu e-
 lati, ad singulas Lycie ciui-
 tates hospitio diuertimus,
 sermonibus ac fabulis ut plū-
 rimum nos oblectantes (neq̄
 enim vllum in ipsis manife-
 stum prioris felicitatis cera-
 niur vestigium reliquum)
 donec ad Solis sacrā delati
 Rhodum, continuum nauig-
 andi laborem, quo huc vsq̄
 vs fueramus, interpellare aliquantisper decreuimus. Res
 miges itaque nauigio è mari in terram subducto, prope lit-
 tummm 2 tus

ἔνθεν, ἵππος ἐκλώσθη.
 ἐν δὲ ἀντροπισμῶν μοι ξηρῶ
 ἔθανον κερὶ τῷ Διονυσίῳ,
 κατὰ σχολῶν ἰδούσῳ, ἡδὲ
 φῦδος ἀρπαγῶν ἰμωπλά-
 μῳ ἔ. ἔτι ἢ οὗτος ἢ πό-
 λης Ἡλίου, πρῆπον ἔχου τῷ
 θεῷ τὸ καλῶν. ἰηπυῖων δὲ
 τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ σὰς, ἰα-
 στω γραφῶν κατὰ πλοῦρον, ἔ-
 μα τῷ τέρποντι τῆς ὕψους, ἡ-
 ραϊκούς μύθους ἀνανοῦς
 ἡμῶν. ὁ δὲ γὰρ μοι διδοῖ ἢ
 καὶ πρῆς πρὸς ὁρῶν ἔχου ὀλί-
 γον διάφοροι, πᾶσιν ἴσο-
 εἶαν ἀφηροῦ μῶν. τὰ δὲ πο-
 λὰ καὶ αὐτὸς ἀκασίαν πρὸς ἄμ-
 βανον. ἢ δὲ τῆς θείας ἄ-
 λης ἔχοντι, καὶ ἰσχυροῦν
 μοι βαδίσαν οἰκασθε, τὸ ἢ
 δισον ἐπὶ ξένους ἀπλώσθαι μοι
 λέρδος, ἀνδρῶν ἐκ παλαιῶν χρό-
 νῶν οὐκ ἔστι, ἢ οὐδὲ αὐτὸς ἀ-
 γνοῦν μοι δουκῆς, πομπῆς ἢ
 μὴ ἰδῶν ἐπιφοιτῶντας ἐν-
 τῶνθα, ἢ ἐκ Κορίνθου Χαικίλια
 νεανίας, οὐκ ἀμορφον ἔχον-
 τά τι,

eum sepe ad nos itantes hinc videris, nempe Chariclem illum
 Corinthium, adolescentem haudquaquam deformem, de-
 ditum

tus tentoria fixerunt. Ego
 vero, parato mihi hospitio
 erectione templi Dionysii, oc-
 ciosè per urbem incedebam,
 immensa adeò voluptate in-
 terimfruens. Est enim re is-
 pta civitas hæc Solis, conue-
 nientem huic deo pulchritu-
 dinem præferens. Obam-
 bulans autem Dionysii por-
 ticibus, vnanquamque pla-
 turam contemplantur, vna
 cum voluptate ea quam vi-
 dendo capiebam, Heroicas
 quoque fabulas memoriare-
 petens. Statim enim mihi
 duo, vel etiam tres propes-
 modum præcipui superuenē-
 re, qui mihi omnem historiam
 enarrabant. Pleraque au-
 tem ipse coniectura præ-
 cipiebant: cæterum cum iam
 contemplatione ista satiatius
 essem, ac domum ire cogita-
 rem, dulcissimum peregrinè
 obigit mihi lucrum, viri
 longo iam olim tempore mi-
 hi noti ac familiares, quos
 nec ipsam ignorare te puto,

τά τι καὶ κομμοτικῆς ἀσκή-
 σιας, ἄτε, οἱ μὲν γυναικῶν ἰσο-
 ραίσι μὲν, ἅμα δ' αὐτῶ καὶ
 Καλλικράτιδα ἢ Αθλιῶν,
 τὸν πρόπον ἀπλοῖον. πένυ-
 μφως ἢ πολιτικῶν λόγων
 πείσας καὶ ταυτησί τ' ἀγος
 ραίσι ῥητορικῆς. ἡ δὲ καὶ τῶ
 σώματι γυμναστικῆς, οὐδ' ἀν-
 λότι, μοι δοκεῖν τὰς παλαι-
 στας ἀγαπῶν, ἢ ἴσα τὸς και-
 δικῆς ἔρωτας ὄλους ἢ ἄς τῶ
 ἰπλοῦ. ὡ δὲ πῆς τὸ θῆλυ μί-
 σε, ποικίλ καὶ Προμηθεῖ λαίη-
 ρῶς, πῶρ ῥῶσιν οὐκ ἰδῶν ἰκά-
 τῶς με, γύθως καὶ χῆρας πῆλοι
 πῆσι δῆμον. ἔθ' ὄλοια φιλῶ
 διξωσάμοι, πῆς αὐτὸν ἰλε-
 θῆν ἰκάτῃ ἢ ἰξίω με. ἰάτ-
 γὰ φιλονικοῦτας ὄρω, πῆ-
 ραίτερω τὸ μὲν τῆμερον ἔ-
 πορ, ὡ Καλλικράτιδα καὶ
 Χαείκλας, ἅμφω καλῶς ἔχορ
 δῆν ὑμᾶς παρ' ἰμοὶ φοιτῶν,
 ἰνα

ditum nonnihil comendi &
 fucandi corporis studio, ut
 qui mulieribus, opinor, for-
 ma atque elegantia ista com-
 mendari affectaret. Vnà au-
 tem cum ipso & Calliera-
 tidem istum Atheniensent,
 moribus ac habitu simpli-
 ciores. Nam se velut du-
 cem atque antesignantem in
 ciuilibus orationibus & in
 hoc forensi dicendi genere
 gerebat. Erat autem & cora-
 poris exercitationibus dedi-
 tus, ob nihil aliud, ut mihi
 videtur, palastras tantopere
 amans, quàm ob puerorum
 amores: prorsus enim in hoc
 quasi attonitus ferebatur.
 Od. odium autem quo fa-
 minas omnes prosequabatur,
 etiam Prometheo male im-
 precari solebat. Cum igitur
 à longè vterque me con-
 spicatus esset, gaudio atque
 lætitia pleni accurrunt. De-

inde, quemadmodum fieri consuevit, salutato atque exce-
 pto me, vterque ut ad se venire rogabant. Atque ego
 cum viderem ipsos de hac re inter se contendendo linguis
 procedere: Hodie quidem, respondens inquam, Calliera-
 tida & Charicles, ambos vos deest apud me frequentes esse,

ἵνα μὴ ἀπέω τῶν ἑπιγυμνα-
 τῶν. ταῖς δὲ ἑφεξῆς ἡμέραις
 (πᾶς γὰρ ἑνταῦθα ἢ τετρας
 ἡμέρας διέγνωκα μίσην) ἄμοι-
 βῶς ἀνθελῶστέ με, καὶ ἕρω
 ἀσπυδαῖς ὁ πρότερος. Δοκῆ
 ταῦτα λαβάντων μὲν τῶν ἡ-
 μίσην ἀνάρχων ἐγὼ, τῆ δὲ
 ἐπιση Καλλιρατίδας, ἄρα
 μὲν αὐτὸν ὁ Χαρικλῆς, ἐβ-
 ρων δὲ καὶ παρὰ τῶν ἰσθα-
 σίων, ἐν πᾶσι τὸ ἰκατέρωθεν
 σπῶς τικμῖα, ὁ μὲν γὰρ Ἀθῆ-
 ναῖς ὁ δὲ μύθοις περὶ τῶν ἐξ-
 σκευῶν, καὶ πᾶς οἰκίτης αὐτῶν
 σχεδὸν ἀγῆσθαι, μίση τὸ
 πρῶτον ἀπογραφῆναι αὐ-
 τοῖς γὰρ παραμύθων, ἕως
 δὲ μὴ ἴθνησι αἰ παραὸν πικ-
 ρῶσιν, οἰκονόμοι, καὶ τῶν Ἀ-
 θηναίων χωρίων κινδύμοντα ἀ-
 πιστόντα. Χαρικλῆς γὰρ μὲν
 ποδὶς ὄρχησθαι δὲ ἄλλοι μισο-
 γῶν χορὸς ἔπειτα, καὶ πᾶσι τὸ
 ἀμωδῶν, ὡς ἐν ὀνομοφο-
 ροῖς, γυμνασίων μισθὸν μὲν, ἀν-
 ῥῶς

ut ne cōtentionem maiorem
 inter vos exciteis. Sequenti-
 bus autem diebus nā tres autē
 quatuor etiam hīc commo-
 rari constituii per vices acci-
 pietis me mutuo, sorte inter
 vos missa vter id priore loco
 faciat. Hac ita cum placuē-
 re. Atq; illa quidem die con-
 iuij praefectus ego fui: se-
 quenti autem Callieratidas,
 & post ipsum Charicles.
 Porro animaduvertebam etiā
 inter ipsos conuiuiorū appa-
 ratus, manifesta viriusq; af-
 fectionis indicia. Nam Athe-
 niensis quidē ille pueris per-
 quam formosis instructus e-
 rat, & propemodum omnes
 illius serui imberbes erant, nō
 amplius ab illo retineri soli-
 ti, quam dum prima lanugi-
 ne inficerentur: postquam au-
 tem barba frequentiore ge-
 ne illorum addensabantur,
 dispensatores, & fundorum
 quos ille Athenis habebat,
 procuratores amandaban-

tur. At verò Chariclem magnus saltatricum & psaltria-
 rum chorus sequebatur, ac tota illius domuncula, perin-
 de ut in Cereis sacris, mulieribus referta erat, viro ali-

ἄφ' οὗ δ' ἀκαρῆ πρόντ' ὅ, αἰ
 μί τι πονυπίου, ἢ γέρον ὅς
 πειρήλιξ, ὀψοποιὸς ὀσθάει, τῆ
 κρόνου (η)λοτυρίας ἰοψίαρ
 οὐκ ἔχουτ' ὅ. λῶ μὲ οὐδ', ὡς
 ἔφλω, καὶ ταῦθ' ἱκανὰ ἔ' ἀμ-
 ποτέρων γυθμυς δ' ἄχματα.
 πομπάνις γέ μιν, ἐπ' ὀλίγον
 ἀψιμαχίαι τινὲς ἐπ' αὐτοῖς ἐς
 κινύθειον, ἔχ' ὡς ἑτέρας ἔχου
 τι πῶ (ἴτησι), ἀμ' ἰπὰ ἑσας
 ρὸς λῶ ἀνάστα, σὺ μωπὸς
 ἐθελύσσας αἰτῆς ἐπ' ὀμύλῳ.
 διενυθῶ ἦ ἄς Ἰταλίαν ἀ-
 ποάσειν ὁμοίως ἰμοί. καὶ δό-
 ξαυ ἡμῶν, Κνιδῶ π' Ἐρμίου
 κατὰ θείαν, ἢ τὸ Ἀφροδίτης
 ἰδέειν ποθέοντων ἱερῶν (ὑ-
 μνήται δὲ τῆτι τὸ ἔ' Πραξι-
 τέλους ἀρχείας ὄντας ἰσα-
 φρόδιτον) ἠρέμα τῆ γὰ π' ὅ-
 στω ἔχουμῶν, αὐτῆς, οἶμαι, τῆς
 θεοῦ ἡπαρᾶ γαλιῶν πομπο-
 σολοσὺς τὸ σκαφ' ὅ. ὅς μὲ
 οὐδ' ἄλλοις ἔμιλλον αἰ σὺν-
 θας

nos incesisset (celebratur autem ibi Praxitelis facilitatis ac
 promptitudinis illud verè Venereum & amabile) paulatim
 ad terram subuecti sumus , ipsa opinor dea pulchra trans
 quillitate nauigium deducente. Cæteris igitur solita res

quo ne puncto temporis ibi
 apparente, nisi sicubi infans
 aliquis, aut senex decrepitus,
 coquus videlicet conspice-
 retur, in quem propter aia-
 tem zelotypia suspicio am-
 plius vlla cadere non posset.
 Erant igitur & hæc, ut di-
 xi, satis multa atq; aperta v-
 triusque animi documenta.
 Veruntamen aliquoties etiã
 breues quædam quasi futuri
 certaminis coitiones inter i-
 pso inceptabatur, tanquam
 finem aliquem quæstio hæc
 haudquam haberet. At
 postquam iam tēpus erat ut
 iterum in altum prouheres-
 mus, socios nauigationis, vo-
 lentes alioqui ipsos, abduce-
 re mecum studebam: confi-
 uebant enim in Italiã nauig-
 gare, ac quæ atq; ego. Et cum
 nobis visum esset in Cnidũ,
 appulsa ibi naue, spectandi
 causa ascendere, & Veneris
 templum videndi desiderium

θας παρασκευάσας, ἰσθ' ἔκινε
 ρατιπὸν ἱστῶσ' ἑκατέρωθεν
 ἕξασ' ἄμφω, ἑκαστὸν ὑπὸ
 τῷ Κνίδου, οὐκ ἀγλασι τῆς
 ἑραμωτικῆς ἀπρασίας με-
 τέχων, ὡς ἐν Ἀφροδίτης πό-
 λει. σοῦς δὲ Σωφράτου, καὶ
 τῶν ἄλλων, ὅτε τέρπειν ἡμᾶς ἰδὲ
 νατο, πρῶτον ἐμπεριελθόν-
 τες, ἐπιτόνυον τῆς Ἀφρο-
 δίτης βασιλείου, νῶ μὲν, ἰ-
 γὼ τε καὶ Χαεικλῆς, πάλιν
 πεθιδμῶς, Καμικρατίδας δὲ,
 ὡς ἐπὶ θείαν θύλασαν ἄκων,
 ἡδίστον ἄν, οἶμαι. τῆς Κυ-
 δίας Ἀφροδίτης τὸν ἱερὸν ὄ-
 σπῆος ἀντικαταμαξόμενοι
 ἕρωτα, καὶ πως ἄνθ' ὑμῶν,
 ἀπ' αὐτῶν τὸ τιμῆνους, Ἀφρο-
 δίσι τοι περὶ πνεύματι αὐραῖ
 τὸ γὰρ αἰθεριον, ἐκ αἰθέρα
 ἀγορον μάστιχα, λίθων πρᾶξι
 νέας ἐρωμῆνον ἀπ' ὡς ἐν
 Ἀφροδίτης, ἅπαν τῷ γόνιμου
 ἡμῶν ἑραπῶν, ἃ τῶν λι-
 μῶν ὀρθάσιον ἄχει πόρ-
 ρῶ βρῶντα, ἢ ὡς αἶθρα οὐ-
 νανό-

atque arma cura fuere: ego
 verò amatorium istud par-
 virinque suspensum habens,
 Gnidium circumcirca obam-
 bulabam, non sine risu figu-
 linæ istius proteruitatis par-
 ticipem me prabendo, ut in
 Veneris ciuitate. Porticus
 autem Sostrati, ac cetera
 quæ nos oblectare poterant,
 principiò circumuendo vi-
 sentes, mox ad templum Ve-
 neris imus, nos quidem duo,
 ego videlicet Charicles
 admodum alacriter, Calli-
 eratidas autem ut ad specta-
 culum muliebre, inuitus, lia-
 bentiùs, ut opmor, pro Vene-
 nere Gnidia Thespisensem il-
 lum Cupidmem permutatio-
 ne facta habiiturus. Ac sta-
 tum quodammodo nobis ab
 ingressa luci Veneris aspi-
 rarunt auræ. Serenitas enim,
 ac lumen illud supernum, nō
 in solum sterile maximè, &
 lapideis tabulis constratum,
 excipiebatur: sed erat illud,
 utpote in Veneris templo,
 fecundum mitibus ac frugiferis arboribus, quæ frondibus
 virentibus in longum vsque promanantibus, aërem cir-
 eum cir-

γαρόφου. περιβόρι γὰ μὲν ἢ
 πικρὸν ἀρπύξιν ἔτι θάλα μὲν
 ῥίνη, παρὰ τὴν δασύτητα αὐ
 τῆς, λαψιδῆς πεφυκῆα, τῶν
 τριλοπῶν δένδρων ἕκαστον, ὅ
 & ἡάμις μετέληχον. οὐδ' αὖ
 τὰ γέροντ' ἔδῃ χύνου πο
 λιὰ λαθαύων, ἀπ' ἰπ' ἀν
 μῆ σφρυγῶντα, νόοις κλωσῶν
 λῶ ὤεα τῶδ' ἰς ἀνεμίμικτο
 κῆ τὰ λῆπῶν μὲν ἅπασ ἄ
 γονα, τῶν δ' ἀμορφία μ' ἔχου
 τα λῆπῶν, λυπαρότων γὰ κῆ
 πλατανῶν αὐθίεα μύκη, κῆ
 σὺν αὐτῶν αὐτόμοδος Ἀφρο
 διτυς. ἢ πῆς θῆς πάλα φυγῆς,
 Δάφνη παύσι γὰ μὲν δένδρον,
 περιπλέξω δ' ἐπίβωσ πῆσ
 εἶρνη κηλός. ἀμφιλαφῆς ἀμ
 πλοὶ πηκνοῖς κατέρπλω βό
 ρυσι τερπνοτέρα γὰ Ἀφρο
 διτη μετὰ Διονύσῃ, ἢ τὸ παρ
 ἀμορῶν ἡδὺν, σὺν κρατῶν. εἰ δ'
 ἀρπύξιν ἀλλήλων, ἡδύων
 ἀφραίνουσι. λῶ δ' ἀπὸ τῶν ἄ
 γων παλινσιόις ὕλας ἰλαρὰ
 λι.

cum circa quasi concamerat
 bant. Abundē verō illa fru
 gibus densa^b myrtus, apud
 dominam suam copiosa na
 scens, effloruerat: deinde &
 aliarum arborum singula,
 quæcūq; pulchritudine præ
 stant, neque ipsæ quanquam
 longa exacta iam ætate ca
 nae arefcentes, sed præ vigo
 re quasi iuvenescentes, no
 uis subinde ramis formosæ
 atque integræ erant. His aus
 tem intermixta erant etiam
 illa fructuum genera, quæ a
 lioqui fructuum quidem feras
 cia non sunt: caterum pro
 fructu pulchritudinem ha
 bent, cyparissorum videlicet
 & platanorū aëriæ pro
 ceritates: & inter ipsas trans
 fuga Veneris, deæ ipsius o
 lim fugiuiua facta, laurus.
 Cuius verò arbori circum
 uoluta studiosa illa amo
 ris^c hedera obserpebat, &
 vites sæcundæ crebris race
 mis dependebant. Est enim
 iucundior Venus cum Baccho,
 & temperatum illud dulce
 quod ab virisque venit. Quod
 si autem à se mutuo dis
 iungantur, minus exhilarant.
 Erant autem sub umbris istis
 m m m 5 opacis

iucundior Venus cum Baccho, & temperatum illud dulce quod ab virisque venit. Quod si autem à se mutuo dis iungantur, minus exhilarant. Erant autem sub umbris istis m m m 5 opacis

ματῶν, ἐκένων τὸν ἀόχυνά,
 καὶ ἀνέβη. σιγῇ δ' ἐφίεός ὁ
 Καλλιπράτιδας, κατὰ νοῦν
 ἀπεθαύμασεν. ἔσι δ' ἀμφί-
 θυρ' αὐτῆς ὁ νόσος, καὶ τοῖς
 θέλουσι πλὴν θεῶν ἰδέειν ἀκρι-
 βῶς καὶ κατὰ νότον, καὶ ἵνα
 μηδὲν αὐτῆς ἀθαύμαστον ᾖ.
 δὲ δ' ἄμαρτίας οὐδ' οὐδ', τῆ' ἐπέ-
 ρα πύλη παρελθεῖσι, πλὴν ὀπι-
 σθον ἀμορφίαν διαθεῖσθαι.
 δόξαν οὐδ' ὄντων πλὴν θεῶν ἰ-
 δεῖν, ἐς τὸ κατόπιον τοῦ σίκκος
 περιήλθομεν. ἔπ' ἀνοιγείσης
 ἡ θύρας ἐπὶ τοῦ κλαδοφύ-
 λαου, ἔλαυ πατισαμυθῶν
 γυναικῶν, θαυμάσ' ἀφνειοῦ
 ἡμᾶς ἔχει τὸ κάλλος. ὁ γοῦν
 Αθλωαῖος, ἡσυχῆ πρὸ μικροῦ
 ἐλίπων, ἐπὶ τὰ παλαιὰ μέρη
 ἡ θεῶν κατὰ πλοῦτον, ἀδρόας,
 πολὸν ἡ Χαερκίους ἱμμανέ-
 στρον ἀνέβησεν. Ἡρώκλας,
 ἦσεν μὲν τῶν μεταφύων ὄ-
 ρυθμία, πῶς δ' ἀμφιπαφῆς
 αἰ λαρόντων, ἀγκάλισμα χερσὶ
 πληθῆς ὡς δ' ὀπιείραφοι ἔ-
 γνε-

tuit extento collo, deoscula-
 batur illam. Tacite autem
 adsians Calliocratides, secum
 in animo admirabatur. Est
 autem biforis ipsum ades, ut
 possint, qui volunt deam ip-
 sam diligentius inspicere,
 etiam tergo contemplari,
 et ut nihil ipsius cum admi-
 ratione non spectes. Facile
 itaque licet per alteram por-
 tam accedentibus, postero-
 rem quoque formositatem
 contueri. Proinde cum vi-
 sum nobis esset totam ipsam
 deam videre, in posteriorem
 templi partem circumiui-
 mus, ac reclusa ianua ab ex-
 dituo, qui et ipse creditur
 mulier esse, repente obstru-
 uimus ad pulchritudine il-
 lam. Atheniensis itaque iste,
 qui iacine paulò ante videa-
 bat, posteaquæ eas qua in pue-
 ris appetuntur partes aspe-
 xit, cōtinuò λόγῃ quàm Cha-
 ricles in saniore modo exclā-
 mauit: Hercules, inquires,
 quanta scapularum concin-
 uitas? Ut autem extuberantes nitens lumbi, amplexantis
 manus implentis? Quàm scitè circumducta elinium pul-
 ρα, 100

δια τὸ πάθος, φλοισὺν ὄμω τῷ
 λήθει, τὸ βελτιώμενον ἄνα. πᾶς
 Θ' ἦ δὲ ἑὸν ἄνδρα ἔξω.
 ποικίλ' ἂν τῶν κατ' ἄκρον ἔ-
 νοι δλωαμίνοισι καλοῖσι, ἢ τῆς
 γῆ παρεμποδίσαι. μέλαιναρ
 οὐδ' ἰσπιλωδα φουσι κλύ τινα
 κηλὶ δα νομίω, καὶ κατὰ τ'
 ἑ τῷ Πραξιτέλει ἰδωμάσων,
 ὅτι τῷ λήθει τὸ δύσμορφον, ἢ
 τῶν ἡτέρων ἰδέσθαι δλωαμί-
 νοισι μέρσιον ἡτέρων ψφ. ἢ δὲ
 παρὰ τὸ πησίον ἢ μῶν ἰσδ
 κερ Θ', ὅτι τὸ νόστον κηλὶ πα-
 ρί δ' αὖτε ἰσοείαρ. ἔφη γὰρ, οὐκ
 ἀσῆμο γῆτος νραίαρ (ἢ πρᾶ-
 ξις ἀνάνυμορ αὐτ' ἰσίησι)
 ποικίλ' ἰσπιλωδα τῷ τε
 μίνα οὐδ' ἀφάσθ' δάμοι ἰ-
 ραδὴν τ' θεῶ, καὶ παρήμωρον
 αὐτὸν ἰσδ' ἀφάσθ' οὐκ αὐτῶ,
 κατ' ἄρχας ἔχθρ' ἰσδ' ἀφάμο-
 ρος ἀρσιέας δόκωσι. ἔκ τ' ἦ
 ἔκ τῶν ποίησι πολλὸν ἀφάμο
 βάνωρ τὸν ὄρθρον, ἰσπιλωδα,
 καὶ

apparebat, esse putabā Nam
 neq; huiusmodi rerum cas-
 sus alieni sumi. Multis autem
 quibus extreme, & oritur ad
 vnguem pulchris esse lice-
 bat, fortuna interim aliquid,
 quod in mora sit, obijcit.
 Proinde nigram quandam
 maculam natura aspersam
 marmorī esse existimans, e-
 tiam hac parte Praxitelem
 admirabar, quod eam lapi-
 dis deformitatem in illis po-
 tissimum partibus abscon-
 disse, quae minus cogui ac
 deprehendi possent. At ea
 quae nobis propè stabat tem-
 pli sinistra, incredibilis eu-
 iusdam orationis novam hi-
 storiam narrauit. Nam ado-
 lescentē quendā inquit haud-
 quaquā ignobili genere na-
 tum (nomen autem ipsa res
 gesta taceri fecit) crebrò ad
 delubrum hoc venitantem,
 infelici quodā genio impul-
 sum, deam ipsam amare cœ-

pisse: & quia totos plerunque dies in templo commorabas-
 tur, à principio sanctimoniae cuiusdam religiosioris speciem
 de se præbuisse. Nam statim à lecto matutino, multò au-
 roram præuertentem, huc venire solium fuisse: ac post
 occasum

καὶ μετὰ διδου ἀκωρ ἐλάδω
 ζυοικαδω. τὴν θ' ὄλιω ἡμέ-
 ραν ἀπαιτηρὸν ἔθευ καθεζο-
 μένος, ὁρῶν ἐπ' αὐτὴν διλω-
 πῶς τὰς τῶν ὀμιμάτων βολὰς
 ἀπὲρ αἰθρῶν. ἄσχυροι δ' αὐτῶν
 ψιθυρισμοί, καὶ λακτομοίης
 λαλιᾶς ἐρωτικῶν ἀνιπταίνοντο
 μίμψας. ἐπεὶ δὲ καὶ κερὰ
 ἔπαθον ἰαυτὸν ἀπεθυνοῦσθαι
 θελήσει, πρὸς αὐτὸν, τῆ δὲ πρῶ-
 τῆς τῆσθαρος ἀσπραχολῆς Λι-
 βυκῆς ἀδοκῆς ἀπαερωμένης,
 ἀνιπταίνου τὴν ἰκνίδα. καὶ
 βαλλῶν μὲν ἰωὶ σποδῆ, μολι-
 να δ' ἔπειτα τὴν ἐνδρὸν αὐτῶν
 ἀβελήθει, μηδὲν δὲ ἀσπραχά-
 νος πρὸς αὐτὸν ἰσοσχήματι, πρὸ
 σπικαίης τῆς ἐπιθυμίας τῶν ἐ-
 σθου νομίσων. ἃ δ' ὅποια φιλᾷ,
 φάσθαι κατὰ τῆς τραπέζης ἐπι-
 ψασθ, οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἀνσημῶ-
 τερρον ἀνασῶσθ, ὅλην Κνιδῶν
 καταράμην, ὡς ἐπ' ἀνηκί-
 εθ συμφορᾶ καὶ καταφθῆ, καὶ
 δι' ὀλίγου σιωπαρῆς, ἰρι-

εθ

occasum Solis inuitum e-
 gre domum redisse, atq; totū
 diem ex aduerso deos
 sedendo, rectos in ipsam
 perpetuū occulorū ictus dis-
 rexisse. Obscure autem, in-
 quit, interim secum ipse ne-
 scio quae susurrat, & sus-
 surante quodam sermone a-
 matorias peragebat queres-
 las. Caterum ubi iam pau-
 lisper affectus illius mole-
 stiam à se remouere volebat,
 affatus deam, in mensam au-
 tē quatuor talis Libyca ca-
 praē dinumeratis, ludendo
 spem experiebat. Ac quo-
 ties id quod intendeat, ier-
 cerat, maximeq; siquādo deā
 ipsam iactu feliciorē sorti-
 tus erat, nullo videlicet tā-
 lo eādē figura cum alio as-
 liquo cadente, adorabat il-
 lam: sperans se id quod ex-
 petebat, consecuturum es-
 se. Sim autem (quemadmo-
 dum solet) simplicius paulò

per mensam iecisset, ac talē

id quod abominabilius erat, surgendo reddidissent, toti Cni-
 do malè imprecabatur, velut ob cladem aliquā inmedicabi-
 lem, & macore plenus erat: & paulò post correptis illis, alio
 iactu,

ἢ βόλο τὴν πρὶν ἀσοχίαν ἰ-
 θράπων, ἤδη δὲ πλείον ἐν-
 ῶ τῷ πάθει ἐριθιζομένου, ὅ-
 κ' ἄπας ἐκράσσει, καὶ πᾶς
 μαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Α-
 φροδίτην καλῶν ἐκέρυσσεν,
 ἐτιμᾶτο δ' ἐξίσου Διὶ Πραξιτέ-
 λης, καὶ πᾶν ὅ, τι καμύλιον
 ὑπρὸ πῆτος οἶκοι φυλάσσειτο,
 τὸτ' ἰὼ ἀνάθημα τ' θεῶν, πει-
 ρας, οὐ σφοδρὰ τῶν ἐν αὐτῷ
 πόθων ἐπιτάσεις ἀπυρόθηα
 ἔμ' ἐρέθη δὲ τόλμα τ' ἐπιθυ-
 μίας μετροπός. ἤδη γὰρ ἐπὶ
 ἄσιν ἡλὶς ἐκλίνοντ', ἥρμα
 θαυρὸς παρόντας, ὅπως
 τ' ἄρας παρὰ σιρῆν, καὶ σὰς
 ἀφανὲς ἰνδράτ' ἀσχιδὸν ὑδ' ἰ-
 ἀναπνέων ἠπρέμει, σωήθως δὲ
 τ' ἀπόρων ἐξέθεν τὴν θύραν
 ἐφελκυσσομένην, ἰνδρὸν ὁ ἕκα-
 νὸς ἀρχίης καθέρετο, καὶ τί
 γὰρ ἀφ' ἑρῆτου νυκτὸς ἐξ ὀτὸν-
 μαρ, ἢ ἄλλως ἐπ' ἀκείβης ὕ-
 μῳρ διουρῆμα, τ' ἐρωτικῶν πε-
 εμπο.

quidem emitteret. Aedituis autem perinde ut consueverant,
 foris ianuam attrahentibus, intus nouus isse Anchises con-
 cludebatur. At quid ego arcana noctis audaciam accuratius
 vobis exprimā, aut etiam alius quisquam? Amatoriorum am-
 plexuum

iactu, quod male antea ceci-
 derat, emendabat. Iam verò
 ubi affectus atque animus il-
 lius magis accendebatur, o-
 mnis paries insculpebatur, o-
 ut quaeque arbor mollis erat,
 ita cortex illius formosam
 Venerem prædicabat. eodem
 autē in precio cū Ioue Pra-
 xitiles erat: & quicquid pre-
 ciosum ac pulchrum illi do-
 mi repositum inter ornāmē-
 ta fuerat, id omne donarium
 dea offerebatur. Postremò
 nimia in eo desideriorum ve-
 hementia, in insaniam versa
 est. Inuenta autem est concu-
 piscencia illius masculinæ
 quaedam audacia. Cū enim
 iam ad occasum Sol incli-
 naret, sensim ac tacitè, ita ut
 qui aderant, non animaduer-
 terent, post ianuam clam ir-
 repit, & stans ita ut cerni
 non posset, in interiore par-
 te ad eò se tacitus contine-
 bat, ut propè ne anhelitum

εἰλοκῶν ἴχνη τᾶντα μὲν ἡ
 μίραρ ἄφθγ, καὶ τὸν σπῖλον
 ἄχρη ἡ θύος, ἄρ' ἔπαθεν, ἔ.
 λυχορ. αὐτὸν γὰρ μὲν τὸν
 νειανίαν, ὡς ὁ Δημόδωτος ἰσο-
 ρεῖ λόγῳ, ἢ κατὰ πειρῶν
 φασιν, ἢ κατὰ πωλαγίῳ ἠδ-
 μανῶν ἰσχυρότα, παντελῶς
 ἀφανῆ γένεσθαι, τῶν τε τῆς ἱα-
 κόρου διηγουμένης, μεταξὺ τῆ
 νόου Ἰαδοῦτος, εἴπων, ὁ Χαρι-
 κλῆς ἐκοῦν τὸ θῆλον ἠδὲν ἰδίῳ
 νόμῳ ἠελαιῖα. τί δ', εἴ τις
 ἔμψυχον εἶδεν τοῦτο ἠδὲν ἔξ
 ἄρ' ἐκ ἄρ' ἡ μία νύξ τ' ἴδιος
 σκῆπτρον ἔτι μᾶλλον, μεθυσθῆς
 δὲ ὁ Καλλιρατίδας, ἐδῆσθαι,
 φησὶν, ἴσθαι, ὃ Χαρίκλεις, ἢ
 πονηρὸν ἀκροσόμεθα τοιούτων
 διηγουμάτων, ὅταν ἴρῃσι.
 πικρῶς γροῦμεθα. καὶ νῦν δὲ
 τῆς ἑαυτοῦ ἰσχυρομένης Ἀφρο-
 διτης ἰναργίῳ ὅτι τὸ δῆγ-
 μα πῶς ἱερομνήσθαι ἑὸν Χρῆσι-
 ούς, ἄγαρ πειθανῶς μοι ἔδοξε
 λέγειν ὁ Καλλιρατίδας. ἔσ-
 φη γὰρ, ὡς ὁ ἱεραδῆς νειανίας,
 παννύ.

plexuum vestigia hæc postri-
 die conspicta sunt, & mac-
 culam hanc habebat dea, in-
 dicem videlicet eorum quæ
 passa fuerat. Ipsum verò a-
 dolescentem, ut vulgo fama
 refert, vel de petris alicubi
 aiunt, vel in fluctibus marinos
 præcipitem datum omnino
 euanuisse. Atque hæc cum
 ministra templi ita narraret,
 interea exclamans Charic-
 les: Proinde femininum
 genus, inquit, etiam si sa-
 xeam fuerit, amatur. Quid
 autem si quis animatam vis-
 deret huiusmodi formam,
 annon una nox ipsis Iouis
 sceptris æquiparetur? Sub-
 ridens autem Callacratidas:
 Nondum, inquit, scimus
 Charicles, an multas audiu-
 ri simus huiusmodi narratio-
 nes, si quando Thespis quos
 que essemus. Et nunc sanè
 tuæ istius Veneris, cuius tan-
 ta æmulatione teneris, man-
 nifestum ad eò hoc iudicium
 est. Hic, quo pacto, inter-
 rogante Charicle: admodum
 verisimiliter dicere Calliera-
 tidas visus mihi est. Dixit enim,
 quòd cum adolescens
 ille

ἔπειτα ἔχει σχολῆς παύσασθαι,
 ὡς ὅταν τὸ πάθος ἐξαμείψῃ
 οἷον κορυθῶνα, πικρῶς
 ὡς δὲ πικρῶς πικρῶς, βυ-
 ληθῆς, οἷδ' ὅτι, μηδ' πρό-
 ὄντων εἶναι τὸ θῆλυ. ποικίλων δὲ
 ἀκρίτων ἀφύλακτων γυναικῶν λό-
 γων, τὸν συμμιγῆ καταπαύ-
 σαι ἐν τῷ θόρυβῳ, ἀνδρῶν (ἔσ-
 πον) ἑταῖροι, τῆς κατὰ λό-
 γον ἐπιχειρήσεως, ὡς ἐν-
 τὸν νόμον παλαιῶν.
 ἀπαλαγῆτων δὲ τῆς ἀτάκτου
 καὶ πῆρας ἐπιχειρήσεως φειδου-
 νειας, ἐν μέρει τῆς αὐ-
 τῶν ἰαυτῶν ἀδύνης, ἐκείνων
 ἀπτεῖνασθε. καὶ ἢ ἐλεπο-
 κάρους ἐπὶ ναυῶν ἀπτεῖνα. ἢ
 δ' σχολῆν καταχρησίου ἀσινά-
 ειαρ, καὶ μετὰ τῆς ψυχῆς ἀφει-
 λῆσαι διααμύβην σπουδῶν.
 ἔπειτα αὐτῶν οὐδὲ τὸ νῆα (πο-
 λὺς ἢ ὁ κατ' ἀνάστασιν ἐπι-
 φοιτῶν ὄχλος) ἀσινεῖν τῶν
 συμποσίων ἀπκλήτων, ὅ-
 πως δὲ ἐργίας ἀνάσσει καὶ
 νέγρ,

ille amator otium ac spa-
 cium totius noctis conse-
 cutus fuisset, ut facile to-
 tam effectus istius exatians
 di facultatem haberet, qua-
 si cum puero tamen, mar-
 mori cohaesisset: illud nimi-
 rum volens, neque anteriore
 parte feminam valere. Mul-
 tis itaq; absque defectu ac tes-
 merè utriusque verbis effuti-
 tis, ego promiscuo eorum tu-
 multu ac turba compositis
 Viri: inquam, amici, mode-
 stam atq; ordinatam insiitite
 disputationem: quoniam dea
 edra ac decens lex eruditio-
 nis atq; doctrinae est. Subla-
 ta igitur in composita hac,
 nullum finem habente con-
 tentione, vicissim pro sua va-
 terque sententia iustam ac so-
 lidam orationem insiuitie.
 Neque enim etiam dum tem-
 pus est ut ad nauem redea-
 mus. Ac ocio hoc utendum
 est ad hilaritatem, & ad
 ea studia quae cum delecta-

tione prodesse possint. Proinde abscedentes hinc è templo
 (multa enim religionis gratia turba huc ventitat) in unū ali-
 quod istorum conuiuiorū accumbamus, ut per otium & cum

nnnn

silentio

λήγην, ἀλλ' ἴω βρομοφόις,
 ἔξῃ, μινῆσθαι δ', ὡς ὁ τῆμι-
 ρορ ἠπλοῦς, ἀκ' ἔτ' αὐδὴς ἡ-
 μῖν περὶ τῶν ἴσων διοχλή-
 σα. καθὼς ἴδοξα ταῦτα λῆ-
 γην, καὶ συγκατανασάντων,
 ἔξῃ μιν ἰγὼ μὴ ἠδ' ὀμνῶ, ὁ-
 δεμίας μὲν πικρῶς φροντί-
 δ' ὅ, οἱ δ' ἐπίστανόσας, μ-
 γάλω ἰρ ἰανῶσι σὺν ψῆμ' ἄνω
 καὶ κάτω λυκλοῦσθαι, ὡς περὶ
 εἰ τῆς πεπομπίας ἀγανί-
 μβου Πλαταῶν. ἐπεὶ δ' ἡ
 κομῆ ἤς τι σωχερῆς καὶ πα-
 λινσκορ, ὡρσ' ἔχου. ἀγα-
 πευθῆσιον, ἡδ' ὡς, ἄσων, ὁ τό-
 π' ὅ, ἰγὼ καὶ γ' οἱ κατὰ λο-
 ρυφῶ λῆγῶν ἐπαχῆσι ἱερί-
 γον, ἰρ μίσησ' ἄνω δικασί-
 κως καθ' ἑσόμεν' ὅ ἀπὼ ἰσ'
 εὐτῶς ὁ φρόσι τῶν Ἡλιαίων
 ἔχων. πεθεῖς δ' ἀμφοτέροις
 ἡδ' ἄσων πῆρ τῶ, τίνα καὶ πῶς
 τὸν ἄπῃν, ἐπαθῆν Χαρικλῆς
 ἐλελογχῆ πρότερον, ὡθὺς
 ἰνὰρχεῖσθαι τῆ λόγῳ ἡμῶν
 νεοάμω.

confidebam, ipsam illam supercilij pra me ferens Elieam.
 Proposita autem utrisque sorte super eo, virum priore lo-
 co dicere oporteret, posteaquam Charicles priorem los-
 cum fortius est, continuo ut auspicaretur orationem, hor-
 tatus

silentio & audire & dice-
 re quæ cuique licet, liceat.
 Illud autem memineritis, a
 quod qui hodie victus fue-
 rit, is in posterum nobis de
 ipsdem rebus amplius mo-
 lestus futurus non sit. Recte
 visus sum hæc dicere. Et eod-
 dem cohortantibus etiam il-
 lis, exiimus, ego quidem
 letus, nulla me premente
 cura: illi verò cogitabundi,
 magnam apud sese in ani-
 mis disputationem sursum
 ac deorsum versantes, per-
 inde ac si de principatu ac-
 ductu apud Platæas certatu-
 ri essent. Postquam autē veni-
 mus in deasum quoddam atq;
 vmbrosum pro astitis tēpo-
 re receptaculum, ubi com-
 modè requiescere licebat:
 Suavis hic locus, inquit
 ego (nam & supra verti-
 cem canorum quoddam re-
 sonant cicade) in medio
 admodum iudiciali more

ἡδὲ σάκευ δὲ τῆ ἀρετῆ τοῦ πρό-
 σοπορ ἀναπίψας, ἡσυχῇ καὶ
 μικρὸν ἐπισχῶν, ἀρχεται τῷ
 δίσπυ. Σὲ δὲ σπῶντα τῶν ἡτέρ
 οῦ λόγων, Ἀφροδίτη, σὲ βοῶ.
 ἴδου αἰμα δίκαιοι καλοῦ-
 σιν. ἅπαντι μὲ γὰρ ἔργῳ,
 ἡδὲν βραχὺ τῆς ἰδίας πα-
 θοῦς ἐπισάξῃς, τελευτατόν
 ἔστιν. οἱ δὲ ἐρωτικοὶ λόγοι
 πεισθῶς σου δίκοντα, σὺ
 γὰρ αὐτῶν γνησιωτάτη μὲ-
 τηρ. ἴθι δὲ γυναιξὶ σωήτο-
 ρ. ἢ θύλακα χάρισσαι δὲ τῷ ὄντι
 ἀνδράσι μύθησιν ἀφῆσιν, ὡς
 ἐγνηθήσασιν. ἐγὼ γὰρ ἴδου ἄνδρ
 ἐν ἀρχῇ τῶ λόγου, πλὴν περὶ το-
 ρα, ἢ πάσης γνῆσιως πρωτόρ-
 φισον ἄν ἀξίω μάρτυρα ἐπι-
 καλεῖμαι. λέγω δὲ πλὴν ἱερὰν ἔ-
 δλων φύσιν, ἢ τὰ πρῶτα πνε-
 ξαμύθῃ σιχθαῖ ἡ δόσμε, γλυ-
 κέα, πῦρ, ὕδωρ, τῆ πῆς ἀπο-
 να τῶ τῶν ἡλικίασιν, πᾶν ἐ-
 ζωογόνησιν ἐμφυλον. ἐπιπα-
 μύθη δὲ ὅτι θνητῶς ἐστὶ μὲν ὕ-
 λης

tatus sum. Ille verò cùm
 dextera faciem paulùm at-
 trivisset cum silentio, &
 parumper susinivisset sese,
 mox ad hunc fermè mo-
 dum orditur: Te dominam
 orationi meæ, Venus, te aus-
 xiliatricem preces mee vo-
 cant. Nam cùm omne opus,
 si velexiguum propriæ sua-
 delæ insillaueris illi abso-
 lutissimum esse solet, tum
 verò amatory sermones præ-
 ter cætera te indigent. Tu
 enim eorum germana aded
 mater es. Ades itaque mu-
 lieribus patrona, fæmina ni-
 mirum ipsa. Largire aua-
 tem & viris ut maneant
 mares, perinde atque ge-
 nerati sunt. Ego igitur sta-
 tim ab initio orationis pria-
 mam omnium matrem, &
 totius generationis radia-
 cem ac seminarium, eorum
 quæ propono testem aduo-
 co. Dico autem sacram il-

lam omniū forū naturam, quæ primis illis inter se cona-
 glutinatis elementis mundi, terra videlicet, aère, igne, &
 aqua, mutua illorum & temperata commixtione omne
 procreavit animalium. Sciens deinde, quòd omnes mortā-

λης ἀμιτρογυμῆς, καὶ βραχὺς
 χρόνος τὸ πλὴν ἰκασὼ καθέας
 μαρτυρεῖται, πλὴν ἑτέρου φθορὰν
 ἄλλου γυναικῶν ἐμυχανήσαστο, ἢ
 τῷ θεῷ σκοποῦσι τὸ τιχτότερον
 ἀντιμύθησεν, ἵνα τῶν παρ'
 ἀπάλλων ἀβδοχῶς ἕς τὸν
 ἀέχρονον ἰσθμῶν, ἐπὶ δ' ἰσθμῶν
 ἄπορον ἐξ ἑνὸς τι γυνῶντα,
 ἀπὸ πλὴν ἰκασὼ φύσει ἐμυ-
 χανήσαστο, τοῖς μὲν ἀρρῶσιν
 Ἰθίαις καταβολὰς σπέρμα-
 των χαίσεσασμένη, τὸ θῆλυ δ'
 ὡσπερ γονῆς τι δοχῶν ἀρ-
 φήσασα. λοιπὸν δὲ ἀμφοτέ-
 ρω γυνῆς πόδον ἐκχεύσεσασ-
 ναι, σὺν ἐξουσίᾳ ἀπὸ τοῖς θεῶ-
 μὲν ἀνάγκης ὄσιον, κατα-
 γράψασα μὲν ἐπὶ τῆς οἰ-
 κίας φύσεως ἑκάτερον, καὶ
 μήτε τὸ θῆλυ παρὰ φύσιν ἀρ-
 ρῶντα, μήτε τ' ἀρρῶν ἀπὸ τῆς
 πῶς μαλακῆσασα. ἔξ τού-
 ται σὺν γυναικῶν ἀνδρῶν ὁ-
 μιλήσας, μὲν δὲ ἀπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων βίον ἀθανάτοισ

lis sumus materiae opificium,
 & quod breue adeo tem-
 pus viuendi unicuique fato
 praestitutum est: alterius in-
 teritum, ut alterius ortus
 esset, excogitauit: ac mo-
 rienti, id quod nascitur, edi-
 uerit appendit, ut matris
 successione in perpe-
 tuum tempus uiueremus.
 Postquam autem impossi-
 bile propè erat ex singu-
 lis seorsim aliquid pro-
 creari, duplicem in vno
 quoque genere naturam ef-
 finxit. Nam maribus qui-
 dem propria seminum quasi
 quaedam fundamenta lar-
 gita est, faminam autem
 perinde ut receptaculum
 quoddam genialis seminis
 esse fecit. Communi igitur
 utrique sexui desiderio in-
 dito, coniunxit inter se
 mutuo illos, lege necessi-
 tatis sancta quadam pra-
 scriptos ut manerent pro-
 pria uterque natura contenti, & neque femina praeter na-
 turam in marem transiret, neque mas indecorè ac turpiter
 emollescere. Atque hoc pacto virorum cum mulieribus con-
 uersationes, in hoc usque tempus hominum vitam immorta-

ἑδοχῆς φυλάττειν· ἐδᾷς
 ἀνδρᾶν ἀνδρὸς ἀρχῆς γυναι-
 κᾶ. Διοῖν δ' ὀνομάτοισιν
 ἑαυμοῖον, πῶσαι τιμὰ μέ-
 νουσιν, ἱξίος πατρὶ μητέρα
 πεσκυωύτων. Κατ' ἀρχὰς
 μὲν οὖν, εἴθ' ἄρ' αἰὲν ἀφρονῶν ὁ
 βίβη, καὶ πλὴν γαίονα θεῶν
 αἰδῶν ἀριτλῶ, οἷς ἰνομοβί-
 τισιν ἢ φύσις, ἰαθάρχα,
 καὶ καθ' ἰδιότητος μίτρα γυν-
 νασξί ζουγύμοιοι, γυναικῶν
 πατέρων ἐγγυνοτο τέκνων.
 Κατὰ μικρὸν δ', ὁ χροῖον
 ἀπ' ἰκάνυ τῆ μεγέθους, ἐς τὰ
 τῆς ἡδονῆς καταβάων βιά-
 ραθρα, ξένος ὁδόνος, καὶ πα-
 ραπαγμένους ἀκλαύτων ἔ-
 τερθε. εἴθ' ἢ πάντα τοιμῶσα
 ηυφῆ, πλὴν φύσιν αὐτῶν πα-
 ρωλόμης. καὶ τις ἄρα πρῶτος
 ἀφθαλμοῖς τὸ ἄρ' ἔιν εἶδεν, ὡς
 θᾶλυ, διοῖν θάτερον, ἢ τυραν-
 νικῶς βιασάμπος, ἢ πάσας πα-
 νέργος. σωῆθε δ' ἄς μία
 κοίτην μία φύσις αὐτῶν δ' ἐμ
 ἀπᾷ.

libus quibusdam successio-
 nibus conferuant: neque
 quisquam vir ex viro se na-
 tum esse gloriaur. Intra
 duo autem nomina venera-
 bilia omnis honor manet eo-
 rum qui ex æquo matrem
 ac patrem adorant. Ab ini-
 tiis igitur cum adhuc Hes-
 roica saperet vita, & vici-
 nam deorum coleret vir-
 tutem, legibus à natura con-
 stitutis obtemperabat: ac
 secundum ætatis mensuram
 cum mulieribus coniuncti,
 generosorum patres siebant
 liberorum. Paulò autem
 post tempus à magnitudi-
 ne illa ad voluptatis de-
 scendendo voragines, nou-
 uas & commutatas fruen-
 di vias aperuit. Deinde,
 que nihil non audet, volup-
 tatis, naturam ipsam eodem
 lege violauit. Atq; ali-
 quis igitur primis oculis a-
 spexit matrè perinde ut fe-
 minam, ex alterutra videli-

cet horum causa, aut quòd vi tyrannica eò illum compule-
 rit, aut quòd verbis dolosè ac fraudulentè induxit, Conue-
 nit autem in vnum lectum vna eademq; natura: ac seipfos

ἀνάποις ὀρώντων, ἔθ' ἂν θρῶ-
 σιν, ἔθ' ἂν πάσχοισιν, ἢ δου-
 ῶ. κατὰ πικρῶν δειφασίην, ἀπ-
 γόνων σπέρματων, ὀλίγης ἢ
 δουρῆς ἀντικατηλαξάντο μι-
 γαλῶ ἀδοξίαν. ἔποις γε
 μὲν, ἀπὸ τοῦ τυραννικῆς
 βίας ἡτόλμα πέλοψιν, ὡς
 μίχισι δέξω πλὴν φύσιν ἰε-
 ροσυλῆσαι· τῶν δ' ἀρρένων
 τὸ ἀρρενικὸν ἐκλήσαντων, ἢ
 προφ' ἰδουῆς παρέλκοντα μί-
 σρα. οἱ δ' ἄθλιοι καὶ δυσ-
 χεῖς, ἢ ἐπιπλήρωσι πάθει,
 ἔθ' ἢ τι μίνυσιν ἀνδρῶν, ἀμ-
 φίδορον ἀνιγμὰ διπλῆς φύ-
 σως, οὔτ' ἀπὸ γυγνῶντα,
 φηλαχθίντων, οὔτ' ἔχοντος,
 ἔθ' ὁ μετέθεσαν. τὸ δ' ἔρ-
 νότιτι παραμέναν ἀνθ' ὅ,
 ἀπὸ γῆρας αὐτὸς μαρῶν ἀπὸ
 βοῦ. ἀμα γὰρ ἰρ πασιρ ἀει-
 μοιῶντα, καὶ γυγνῶντα, ἢ
 θρῶ ἀνδρῶν μιγαλῶν ἔχον-
 τος, οὔτως ἢ μιγὰ, καὶ παυ-
 πὸς κακῆς διδασκαλίας πρὸς
 ἀπὸ

inter se mutuo aspicientes,
 neque eorum quae faciunt,
 neque quae patiuntur, pu-
 dore afficiuntur. Per ru-
 pes autem, ut dici solet, ste-
 riles proiecto semine, per
 mutationes facta, pro modica
 voluptate magnam acci-
 piunt infamiam. Dixeris ve-
 ro eousque tyrannica vio-
 lentia audaciam ipsam pro-
 gressam esse, ut iam & ferre-
 naturam sacrilego quodam
 modo depradentur, ac maris
 virilitate exhausta & exina-
 nita, inuenerunt voluptatis
 superuacaneos & appositi-
 tios modos. Miseri autem il-
 li & infelices, ut eo magis
 pueri sint, iam ne viri quidem
 amplius manent, ambiguae
 naturae duplicis obscuras-
 mentum, cum neque ad quod
 nati sunt, conferuentur, ne-
 que id ad quod transiere,
 habeant: flos autem ille qui
 in iuuentute adest ac ma-
 net, in senium praematurum
 marcescere ipsos facit. Stimul enim inter pueros nume-
 rantur, & iam consenuere, nullum virilitatis interuallum
 habentes. Ita scelesti illa, & omni mali magistra, mola
 litiae,

ἄλλω ἀπ' ἀμύσ ἰδονὰς ἀνα
 στήνους ἐπινοῶσα, μήχρη τ' ὀδὴ
 ῥηθῆναι δαυαμύνης ἀμπε-
 πὺς νόσος λατῆλιόθεν, ἵνα μή
 θῆν ἄννοῦ μίρῳ ἀσολυίας.
 εἰ δ' ἴψ' ἀρ' ἡ πρόνοια θεοῦ μὲν
 ἔταξεν ἡμᾶς, ἕκαστ' ἴδρυτο,
 τοῖς μὲν τὰ γυναικῶν ἀρ' ὀμι-
 λίας ἡρέμεθα, καὶ παντὸς ὀ-
 νείδης ὀβίῳ ἱκαθάρων, ἀ-
 μίλια παρὰ τοῖς ὀδῆρ' ἐκ πονη-
 ρᾶς ἰσθῆσιος παραχαράξαι
 δαυαμύνοις ῥαίσι, ἀχραντῶ
 ἡ τ' φύσιος νομοθεσία φησὶ
 τῆσ' αὐτῆσ' ἐκ ἐπιμαίνουσαι
 λέγουσιν, ἀπ' ἡ κατὰ κερδῶν Α-
 φροδίτη πᾶς τὸ θῆλυ τῶν ὀ-
 ρεξίρ' αὐτ' ἱκαλάττα. ταῦρος
 ἀχιδάρχης βοοῖν ἐπιθόρυν-
 τας, καὶ λεῶδες ὄλεω τῶν ποίμα-
 τῶν ἀρ' ἔρνος πικροῖ σπέρμα-
 τῶ. τί δ', οὐ σὺ μὲν ὄντας
 μίσι δ' ἰάουσαι λάπροι; ἡ καί-
 νας δ' ἡμῶν γυνῆσ' αὐτοῖσ' ἡ
 θῆλυ δ' ἀπ' ἡ, ὅσ' οἱ ἀεὶ ἀρ' ὀ-
 λῶς

rat. Taurus armenii dux eum bobus miscetur, & aries totum
 gregem masculo implet femine. Quid autem? An non suum
 cubilia sectantur apri? lupas autem ineunt lupi? Et ut
 in summa dicam, neque quæ aërem volatu perspirepunt

lities, voluptates impudicas
 aliam ex alia excoigitando,
 in eum morbum qui ne di-
 ei quidem amplius decorè
 potest, prolapsa est, ut nul-
 lam videlicet pariem pra-
 tulantia & obscœnitatis
 ignoraret. Quòd si verò
 in ijs de quibus ipsa Prouis
 dentia legem sanciuir, v-
 nusquisque nostram sese fir-
 mare ac persisteret: conuers-
 sationibus ijs quæ cum mu-
 lieribus sunt, contenti es-
 semus, & ab omni conui-
 cio ac probro vitia nos-
 tra pura atque integra for-
 ret. Cerè inter ea animan-
 tia quæ nihil ex mala at-
 que peruersa affectatione
 deprauare possunt, illiba-
 ta nature legilatura illa
 custoditur. Leones non in-
 saniunt in leones: sed quæ
 tempore suo accedit venus,
 in fœmineum sexum con-
 cupiscentiam illorum exci-

ζουῶν ὄρνεις, ἔθ' ὅσα τὸν ὑ-
 γρὰν καὶ ὑδατὸς ἔλιξε καὶ
 ξίψ, ἀπ' ὅδ' ἐπὶ γῆς τι ἴσορ
 ἄρῃεν ὁμιλίας ἰσπερὶ χθ.
 μένα δ' ἀκίνητα ἔπενοίαι
 τὰ δόγματα. ὑμᾶς δ' ὁ μᾶς
 τὴν ἐπὶ τῷ φρονεῖν ὀλογοῦμε-
 νοι, θηρίον ὡς ἀκλιθὸς φασ-
 λογ, ἄνθρωποι, τινὶ καμψῷ
 νόσῳ παρανομίσαντων, ἐπὶ
 τῷ κατ' ἀκλίωσιν ὑδρῶν ἢ
 ῥέθοι; τίνα τῆς ψυχῆς τυ-
 φλῶ ἀνασθοσίαν κατα-
 χέαντων, ἀμφοῖν ἠσυχκατε,
 φάγοντες ἂ διόκωρ ἔλα,
 καὶ διόκωρ ἂφ' ὧν ἔλα
 φάγον; καὶ κατ' ἕνα τοιαῦ-
 τα ἡλιουὶ πάλωρ ἰλομένων,
 ἔθ' ἕως ἔσχα. ἀπ' ἂ φ' ἐνταῦθα
 τοῖς Σωκρατικοῖς καὶ ὁ θεο-
 μάσος ἀναφύεται λόγῳ, ὅφ'
 οὐ καὶ δικὰ μὴ ἀκοὰ, τῶ-
 κείων ἐνθῆς νοτισμῶν φαι-
 ναίοντα. τὸ δ' ἦλα κατὰ
 φρόνησιν ἐς ἀκρον ἔχον, ἐν
 ἄρ' ἡπαχθῶν ἀλεύωδ. ψυχῆς
 φ' ἰρῶτα πλάθοντα, ἢ τὸ τῶ
 σώμας

adhuc carentes, decipiuntur: illud autem quod iam per pre-
 clemiam ad summum evasit, subduci facile nequit. A-
 nimi enim amorem quandam comminiscuntur: & eūm
 corporis

aves, neque qua humidans
 aquæ fortia sunt mansio-
 nem, neque etiam aliquod
 in terris animal congressum
 maris appetit, sed manent
 inter ea immota Providen-
 tiæ decreta. Vos autem,
 ô frustra sapientiæ nomi-
 ne iactati, animal, ut verè
 dicam, vile ac malum, hos
 mines, quònam novo mor-
 bo delinquentes, in mutuam
 inter vos conumeliam ac-
 censis estis? Quònam ani-
 mi cæco stupore effuso,
 adeò ab utraque aberratis
 via, fugientes videlicet ea
 quæ sectari vos decebat, &
 contrà sectantes illa à qui-
 bus refugere oportebat? Ac
 singula talia amulari om-
 nibus volentibus, ne vnus
 quidem postremò reliquus
 erit. Atenim hie Socraticis
 istis etiam præclara illa o-
 ratio renascitur, qua puer-
 rorum quidem auditus, per-
 fecit ratiocinandi viribus

σώματος ἀμορφον ἀδύμι-
νοι φιλήν, ἀρετῆς καθόσει
αὐτὸς ἱρατὰς, ἰφ' οἷς μοι
πομπῆς καρχήσαν ἐπέχε-
ται. τί γὰρ παθόντων, ὁ ἀμφοῖ
φιλόσοφοι, τὸ μὴ ἴδω μακρῶ
χρόνῳ διδωνὸς ἑαυτῷ πᾶ-
σαν, ὁ ποτόν δ' ἐν, ὅτι πονία
προσέκοσα, καὶ γῆρας ἀρετῶν
μαρτυρεῖ, δι' ὀλιγορίας πα-
ραπέμπη; πᾶς δ' ὁ σοφὸς
ἴσως ἐπὶ τὸ νέον ἐπιόγεται,
μυδιπῶ τ' λογιμῶν ἐν αὐτῷ,
πῶς ἀπραπίσουλαι, ἡρίσιον ἰ-
χόντων ἢ νόμῳ δ' ἐπὶ, πᾶσαν
μὲν ἀμορφίαν πονηρίας εἶν
κατάκειλον, ὅθεν δ' ἄς ἀγα-
θὸν ἰπτανεῖσθαι τ' καθόρ; ἀλλά
ὅτι κατὰ τὸν μέγαν ἀληθείας
τεθνήτω Ομηρον, εἶδος τις
ἀκινδύστερ ὅτι πῆς ἀνὴρ, Ἀλ-
λά θεὸς μορφῶν ἔπει σίφθα,
οἱ δὲ τ' ἰς αὐτὸν Τερόμφοι
λάσσοισιν, ὅλ' ἀσφαλέως ἀγο-
ρῶσα, Αἰδοῖ μακίχης, μετὰ δὲ
πρὶν ἀγρομίνοισιν, Βερχόμυ.

corporis pulchritudinem ve-
reantur amare, virtutis vo-
cant sese amatores. Ob quæ
sepenumerò visu diffiue-
re, in mentem mihi venit.
Nam quid vobis accidit, ὁ
nimium graues philosophi,
quod id quod longo iam
tempore sui experimentum
de se quale sit, præbuit, cui
canities accedens & sene-
ctus, virtutis testimonium
dat, per negligentiam adeò
dimittitis: omnis autem ille
præclarus amor in iuuenem
concitatur, cum tamen in eo
ratio & vis colligendi nondū
habeant ad quæ iudiciū con-
uertant? An hæc velui lex
quædā est, ut omnis quidē deo
formitas malitiæ dānata sit:
pulchrū aut quod est, id reā
via ut bonū & honestū lau-
detur? At verò iuxta ma-
gnū veritatis interpretem
Homerum:

—alius pulchro minus enitet ore,
At formam Deus exornat virtute loquendi,
Quiq; vident illum, verbis mulcentur: at ipse
Intrepidus fatus suavi commixta pudore,
Et medius inter vultu supereminet omnes,

nnnn s Perç

πορ δ' ἀνὰ ἄστυ, θεῶν ὡς ἀ-
 πορώσει. καὶ ῥάτιν ἔπει πρὸ
 κίχων, Οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπι-
 ἄδει καὶ φρέσιν ἴσασιν. Ἀμεί-
 να τοῦ ἡανῆ Νιρέως ὁ σοφὸς
 Οδυσσεὺς πλείον ἰπαινεῖται.
 πῶς οὐ φρονήσεως μὲν ἢ δι-
 καιοσύνης. ἢ τὴ νοτιῶν ἀρε-
 τῶν, αἱ τελέαισι ἀνδράσι ἀγ-
 κληροῦν ἀλῆχαι τάξιον, ἐδάς
 ἔρωσι ἐντρέχει, τὸ δ' ἐν πωδι-
 ἰάδι. ὁ δ' ἐντάτας ὁρμάς πα-
 θῶν ἐξείρα; πᾶν γοῦν ἐρεῖν
 ἔδει Φαίδρα, ἢ Λυσίαν, ἢ
 Πλάτων, ὅρ πρὸς δ' αὐτοῦ; ἢ πῶ
 ἀρετῶν φιλῶν Ἀλκιβιάδ' ἔα-
 κὸς ἴω, δίοτι ἠεροσηεῖα. τὰ
 θεῶν ἀγάλματα, καὶ πῶ ἐν Β.
 ἀποσῆνι κλητῶν αἰ παρὰ πό-
 λιν ἐξορχουῦται φωνά; τὴ ἐ-
 φασὶς ὁμοιογῆ ἠνέων, πρὸ δι-
 δομίνων Ἀδλωῶν, καὶ Διαι-
 λίας ἰπιταχισομένης, καὶ βίω
 τυραννίδ' ἀβήποντοσιν. ἀ-
 κρὶ μὲν ἐδ' ἴπω, κατὰ τὸν ἰερὸν

Πλά-

τα voces insultabant? Quis igitur amatorem illius fuisse se perhibet, cum Athena proderentur, & Deceleia munitionibus obsideretur, 'ac tota vita ad tyrannidem spectaret? At donec quidem barba nondum (iuxta sacrum illum

Perq; urbem aspicit pes
 nientem numinis instar.

Et rursus alibi dicens in-
 quit:

At tibi formoso sub cor-
 pore nulla fuit mens.

Certè formoso illo Nireo-
 cordatus Ulysses magis lau-
 datur. Quo pacto igitur
 sapientia quidem, aut iusti-
 tia, ac ceterarum virtut-
 tum, que cum perfectis vir-
 tis consortem & quasi hæc
 reditarium nactæ sunt ordi-
 nem, nullus amor conue-
 niens vobis est, pulchritus
 do autem in pueris illa, ve-
 hementissimos affectum im-
 petus excitat? Profusus enim
 amari oportebat Phædrum
 propter Lysiam, ὁ Plato,
 quem prodidit? Aut vir-
 tutem Alcibiadis amari pro-
 babile fuit, quando ille deo-
 rum statuas amputando vio-
 labat, & sacris Eleusinijs
 illa inter potandum iacta.

illum

ἡμάτων, πάγανος ἐμπλήα.
 ὁ παῖς ἰπέρας ὁ ἴω μετα-
 ἔας δ' ἀπ' τοῦ παιδὸς εἰς τὸν
 ἀνδρα, καὶ ἴω ἡλικίαν ἡτέως
 ἀτιλῆς φρόνησις ὀλοκλήρον
 ἔχει τὸν λογισμὸν, ἰὸ πάν-
 των ἰμισθῶ. τί δὴ πάθειαι
 ἑσθλοῖς ὀνομάτων ἐπιγρά-
 φουτὸν αἰδῶ, ψυχῆς ἀριτῶ
 λήσοι πλὴν τοῦ σώματος ὀν-
 πρίπταρ, οἱ φιλόνοι μάλλον,
 ἢ φιλόσοφοι; καὶ ταῦτα μὲν ἔ-
 μῖν, ἰπέρ ἢ μὴ δουκῆν ἰαισῶ-
 μων ἀνδρῶν φιλαπιδυμῶ-
 νας μυκμονόειν, ἐπὶ τοσούτων
 εἰρήδω. μικρὰ δ' ἀπ' τῆς
 ἄγαν σπουδῆς ἐπὶ πλὴν ὅμι-
 τέραν, ὁ Κατωρατίδα, κα-
 ταδὸς ἡδονῶν, ἐπιθέξω πα-
 δικῆς χέσιως πονὸν πλὴν γυ-
 ναϊκῶν ἀμέων. καὶ τότε
 πρῶτον, ἰγὼ πάσαν ἀπό-
 λαυσιμ ἡγῶμα τερπνοτέρα
 εἶν, πλὴν χεινοτέρα. ὀξῆα
 ἢ ἡδονῶν, παραπῆσα θά-
 σια, πρὶν ἢ γνωδῶναι σπου-
 μιν. τὸ δ' ὀφραῖνον, ἰρ τῶ
 παρῆλον

illum Platonem) obtusus es-
 rat, omnibus amabilis fuit:
 postquam autem transiit à
 puero in virum, qua etate
 intellectus (qui tamen im-
 perfectus erat) totam ac ple-
 nam ratiocinandi vim con-
 sequebatur, ab omnibus o-
 dio habebatur. Quid igitur
 affectibus turpibus verbo-
 rum prætendentes verecun-
 diam, animi virtutem appela-
 lant, corporis elegantiam,
 iuuenum isti amatores ma-
 gis quàm sapientiæ? Atque
 hæc quidem à nobis dicta
 sufficiant, ne videamur cla-
 rorum virorum inuidiosè
 nimis mentionem facere. Pa-
 rumper autem à vehemen-
 tiori studio ad vestram Cal-
 licratida voluptatem descen-
 dendo, ostendam puerorum
 consuetudine muliebri mul-
 tò potiorem esse. Ac princi-
 pio quidem omnem ego de-
 lectationem censeo iucun-
 diorem esse, qua diuurnior

est. Acuta siquidem voluptas, qua celeriter præteruolat:
 priusquam satis percipiatur cognitione ac sensu, desinit.
 Illud aut quod lætitiā affert, quò magis abundat, eò potius
 est.

παρῆλκοντι ἑρᾶλλον. ὡς εἶδε
 καὶ βίη μακρὰς πεθευμίας
 ἢ μικρολόγῳ ἢ ἡμῖν ἐπέκλω-
 σι μοῖρα, καὶ τὸ πᾶν λῶ
 Ἀλωκίης ὑγίεια, μυθολογίας
 λυπῆς τῶν διανοιῶν ἐπινο-
 μύνης ἰορτῶν ἧδ' ἄν, καὶ πᾶσι
 σήναι, τὸν ὅλον χρόνον ἢ.
 γοῖν. ἀπ' ἐπὶ τῶν μελέων
 ἀγαθῶν ὁ βάσανῳ ἑλπί-
 μων ἐπιμύσησιν, ἔν γι τοῖς
 παρῶσιν ἡλίσι τὰ παρῆλ-
 κοντα γαῖν ἢ οὐδ' ἀπ' παρ-
 θύης μέχρις ἡλικίας μύσης,
 πρὶν ἢ τήλως τῶν ἐσχάτων
 ἐντίδα τὸ γέρας ἐπιδραμῶν,
 ἀνάγκασιν ἀνδράσιν ὁμοί-
 λημα. ἡδ' ἄν παρῆλθη τὰ τ' ὡ-
 ρας, ὅμως ἢ ἑμπρία ἔχει τι
 λάξαι τ' ἔνῳ σφῶτερον, ἢ δ'
 ἔκδοσιν ἔτῳ ἀπαρῶν πᾶσι
 θάτις, αὐτὸς ἔμοιγε δοκῆ πα-
 σχητιᾶν, ἀμφίβαλον Ἀφρο-
 δίτην μεταδιώκων. σκληροὶ
 ἦ οἱ τ' ἡλικῶν ἀπανδρῶσιν
 ὄχοι.

est. Quare vinam & vitā
 longiores terminos parca ac
 tenax illa nobis praefinisset
 Parca, & totum hoc spa-
 cium perpetua sanitas gu-
 bernaret, nullamentis per-
 turbatione atque molestia
 interueniente. Festum e-
 nim diem, & quasi quen-
 dam solennem conuentum,
 totum hoc tempus perage-
 remus. Verum postquam
 maioribus bonis malignus
 deus inuidit, in presenti-
 bus utique rebus dulcissi-
 ma illa sunt, quae quam
 longissimè extenduntur. Mul-
 lier itaque ab eo quando
 virgo fuit, usque ad me-
 dianam vitam aetatem, prius-
 quam omnino postrema il-
 la senectutis ruga super-
 uenit, ad amplexandum ac-
 pia ac digna viris conuers-
 satio est: atque etiamsi illa
 quae formae atque aetatis te-

ἔργοι, καὶ πρᾶξὺ μὲν, ἀντὶ τῷ
 πάλοι μαλακῷ, πνευμάδι μὲν
 λοις τὸ γένος, οἱ δὲ ὄφρ' ὕψις
 μηροὶ θεξίην, ὡσπερὰ ῥυπῶν-
 τῶν, ἅδ' ἐπὶ τίτων ἀφανίσ-
 ρα, τοῖς πιπαρακόσιον ὕμῃν ἀ-
 δφῆαι παέημι, γωακὶ δὲ ἀπὸ
 πάση ἢ τῷ γέσματι ὅτι πρὸς ἰα-
 βα χείεις, καὶ λαφιδῆς μὲν ἀπὸ
 τῶν βοσφύχων ἢ λιπαρῶν ἔ-
 निकῶν, ὑακίνθοις τὸ λαδὸν
 ἀνθῶσιον ὁμοία πορφύρουσιον.
 οἱ δὲ μὲν ἰπινῶτιοι λέχυνται,
 μεταφρῆσθαι λόση. οἱ δὲ
 παρ' ἑῶτα καὶ κροτάφους, πολλὸν
 τῶν ἐν περῶνι ἐλότιοι σι-
 νίωσι, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, μὴ δὲ
 ἄκαρῶν τριχῶν αὐτῶν ἴσχυρο.
 μέγιστος, ἀλλ' ἔκρη, φασίην, ἢ Σιδω-
 νίας ὀπίθ' ἀφ' ἑστῆσθρον ἀπα-
 ράηται, τὸ δὲ ὄχι τῶν ἰθονῶν
 καὶ τὰς ἀντιπαθῆς μὲν ἀδινῶν.
 τίον, ἐπὶ δὲ ἀν' ἰξ' ἰσ' τοῖς ἰξ-
 τῶσιον οἱ πᾶσχοῦσιον ὄφρ' αἰ-
 νουται, σχεδὸν γὰρ, ὃ κατὰ

tori iam adulti & viriles,
 & asperum quidem, pro
 eo quod dudum molle ac
 tenerum fuit, densatum cre-
 bra lanugine mentium : fe-
 mura autem idonea ac com-
 moda illa, setis quasi quo-
 dam squalore obducta. Quae
 verò sunt his occultiora,
 vobis qui periculum eius
 rei fecistis, cognoscenda
 relinquo. In muliere au-
 tem semper omni & colo-
 ris resplendet gratia, &
 large capillorum capitiis
 rexturae, perinde ac sua-
 uiter florentes hyacinta
 thi nigricantes, aliae quin-
 dem per tergum effun-
 duntur, scapularum nimi-
 rum decus, aliae verò se-
 eundum aures & tempo-
 ra, multò quàm in pratis as-
 pium est, crispiores. Relin-
 quem verè corpus ne mi-
 nimo quidem crinis vesti-

gio ipsis subnascente, electro, ut aiunt, aut vitro Sidonio
 perspicuum magis effulget. Cur autem non & voluptas
 tum mutuos atque alternos affectus persequar, quandoqui-
 dem ex aequo cum iis qui agendo afficiuntur, patientes quos
 que letitiam capiunt? Prope modum enim non eodem mo-
 do vt

τὰ τὰ εἰς ἀλόγοις ζώοις, τὰς
 μούρας ἀσπιδὰς ἀσπί-
 ζουρας, ἀπὸ πῶς φιλεταίρω
 κοινῶν συζυγῆτων, ἰδῶ
 τὰ τὰ ἀγαθὰ οὐδ' ἀπὸ ἀλλήλων ἔ-
 γίνεσθαι, ἢ τὰ δυσχερῆ κοινῶ-
 τερα μὲν ἀπὸ ἀλλήλων, ὅθεν ἐν-
 ριθὴν πρᾶξις κεινὴ. καὶ φι-
 λίας μάλιστα πρᾶξις παρα-
 θίβοι, γαστρὶ πλὴν ὀφθαλμοῦ.
 ἢ μόνον τὸν Θάσιον, ἢ τὸς
 χοί, πίνοντες οἶνον, ὅτε καθ'
 αὐτοῦ τῶν πολυτελεῶν πιμ-
 πλάβοι οἰτίων, ἀπὸ ἀλο-
 κῆς τερπνὸν ἑκάστω τὸ μὲν
 ἔσθαι καὶ τὰς ἰδονὰς κοινῶ-
 σάβοι, μάλλον ὠφρανομέ-
 θα αἰ μὴ ὅν γυναικῶσι σω-
 δοί, ἢ ἀπλάσιος ἀντιδοσίμ
 ὁμοίαν ἔχουσι. ἀπὸ πῶς γὰρ
 ἐξ ἴσου ἀσπιδῶν, ἰδῶς ἀπὸ ἀ-
 λάγιστον, ἢ γὰρ μὴ ἀπὸ ἀσπ-
 ἰδῶς τέρψις ὅλη μοίρα πολλο-
 νικῆ πλὴν ἄρῶνα. καθὼς δ'
 οἶμοι,

do ut bruta animalia, sed
 litarias conuersiones a-
 mamus, sed amica quo-
 dammodo societate con-
 iuncti, et suauiora que
 bona sunt inter nos mu-
 tud, existimamus: et aduer-
 sa iidem inter nos mutuo,
 leuiora. Unde et inuen-
 ta est mensa communis,
 et amicitia mediatrice illa
 in medio posita, debi-
 tam ventri adnumeramus
 voluptatem, non soli Tha-
 sum, si id forte contin-
 gat, bibentes vinum: nec
 que singuli per se precio-
 sis ac charis implentes nos
 obsonijs, sed illud suae ac
 delectabile putantes, quod
 quisque cum alio capiat: ac vo-
 luptates inter nos commu-
 nicantes, maiori letitia af-
 ficimur. Illi igitur cum mu-
 lieribus congressus, delecta-
 tionis permutationem ac vi-
 cissitudinem parem habent.

Nam inter se mutuo utrinque
 ex aequo afficientes, cum maiori voluptate dissoluntur.
 Nisi verò Tiresia iudici accedendum fuerit, quod videli-
 cet mulieris delectatio toto gradu virilem precedit. Hone-
 stum

ἔμω, μὴ φιλάωτας ἀρπαύ-
 σαι θελήσαντας, ὅπως ἰδίᾳτι
 χησὸν ἀπίσονται, σκοπεῖν, ὁ-
 λω παρὰ τὸς παρβάνοντας
 ἡδονῶν, ἀπ' ἐκείνου μείσαιμι
 νος, οὐ τυγχάνουσιν, ἀντιπα-
 ρασχέειν ὁμοία, τὸτο δ' ἐκ ἀν
 ἐπιπαίδων ἕποιτις, ἐκ ἔτο
 μίμνην ἀπ' ὁ μὴ ἀβθῆς, ἢ
 νομίσει ποτὶ ταῦτα, τίω ἡδ
 νῶν ἐξείρητον παύων ἀπίρ-
 χιται, ἔδ δ' ὑβείσμιφ λιτ'
 ἀρχὰς μὴ ὀδύων καὶ δῆς
 κρυα μικρὸν δὲ τὸν χόον τῆς
 ἀλγυδόνος χαλασάσας, πῆς
 ορ, ὡς φασιν, ἐδὲν ἄν ὀχλή-
 σεις, ἡδονὴ δ' ἐδ' ἡτισσιῶ.
 εἰ δὲ δὲ τι καὶ περὶ ῥότι
 ρορ ἁπῶν (δὲ δὲ ἰν Αφρο-
 δίτης τρυφῆ) γυναικὶ μὴ, ὡ
 Καλλιπριδίᾳ, καὶ παρδικῆ-
 ττρον χεῖμνον ἕξισιν δὲ
 φραυδῆα, διπλάσις ἀπε-
 λῶσιος ὀδόνος ἀνοίξαντα, τὸ
 δ' ἀρρῶν ἐδὲκτι πρόσω χαεί-
 λται θελήσιν ἀπόλασιν, ὡς

stum autem esse arbitror,
 non ambitiosè, ac sibi tan-
 tum frui volendo, quo pa-
 tito priuatim aliquid com-
 modi auferant, spectare,
 totam ab aliquo accipien-
 tes voluptatem: sed illo
 quod percipiunt diuiso, pa-
 ria facere, et similia recom-
 pensare. Atqui hoc de pue-
 ris dicere nemo adèd' insa-
 nus est qui possit: sed alter
 quidem effectus, quodcum-
 que tandem modo hæc exi-
 stimat, voluptate velut ex-
 emptia, ac propria quadam
 percepta. abii: illi verò qui
 cōiuneliam hanc passus est,
 principio quidem dolores
 ac lachrymæ oboriuntur:
 paulò verò post ubi per tem-
 pus dolor aliquid remisit,
 magis, ut aiunt, nihil quicquam
 molestè feceris, vola-
 ptas autem ne vlla quidem
 aliqua. Quòd si autem ex

curiosus quiddam adscitum addere decet (debet autem in
 Veneris ludo, opinor) muliere licet, Callieratida, etiam
 puerorum modo aliquantulum viendo, voluptatem capere,
 duplici fruendæ illius via aperta: masculum autem quod effe-
 nullo modo præbet delectationem atque usum muliebrem.

Quare

τοῦτα σιωπῶντος μεταξὺ
 παρθενῶν, ὁ Χαερκλῆς ἐ-
 παύσατο, δανόν τι καὶ θε-
 εῖωδ' ἐν τοῖς ὄμμασιν ἴκο-
 βήτων. ἰώκα δέ μοι καὶ ἡ-
 θαρσίω χεῖρα πρὸς τοὺς πα-
 θικούς ἔρωτας. ἐγὼ δέ, ἄν-
 χῆ μεδιόσας, καὶ πρὸς τὸν Α.
 θλώσον ἠρέμα τὸ ὄφθαλμῶ
 παραβαλῶν, παθίαι, ἔφη,
 καὶ γέλωτ', ὦ Καλικρατί-
 δια, δικαστὴς ἡαθιδεῶν πρὸς
 δολήσας, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπὸ
 τῆς Χαερκλήους δανότητ',
 ἐπισηδ' αὐτέρομ ἤγμαι. σχι-
 λὸν γὰρ, ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ,
 περὶ φόνου καὶ τυρναϊῆς, ἢ
 νῦν Δία, φαρμάκων ἀγωνι-
 ζόμεν', ἠερφνῶς ἱπαθῆ-
 νατο. ἡερὸς οὐδ' ὀνῶ εἰ πο-
 τε καὶ πρότερον, ἀπατίειρ σε
 τὰς Αθώας. Πεικλῆ δέ πεί-
 θου, καὶ τῶν δικά ρητόρων
 τὰς Μακεδόσιν ἀνοπησιμέ-
 νας γνώσας, ἐνὶ ᾧ σῶ λόγῳ
 στατείψαι, μίαι τῶν ἐν πυν-
 κί ἀμνησιῶν ἀναμνησέειν.

μικρὸν

Talia cum magna conten-
 tione, atque inter dicendum
 grauius affectus postquam
 Charicles dixisset, conis-
 euit, vehemens quiddam at-
 que ferinum ex oculis in-
 uent. Videbatur autem mi-
 hi & expiatione uti contra
 masculos amores. Ego ve-
 rò tacite subridens, & ad
 Atheniensem oculos semim
 conuertens: Lusus, inquam,
 & risus, Callicratida, iu-
 dicem confedisse me arbi-
 tratus, nescio quo pacto,
 Chariclis vehementia ad se-
 rias atque seueras cogita-
 tiones abreptus sum. Prope
 modum enim quasi in vico
 Martio de eade atque incen-
 dio, aut per Iouem etiam de-
 beneficio certaretur, supra
 modum grauius affectus
 fuit. Tempus igitur si vna
 quam antea fuit, nunc maxi-
 me adest, ut Athenas ipse ves-
 petas. Pericli autem pare, ac
 decem illorum Rhetorum
 linguas cōtra Macedonas ar-
 matas, vnica tua oratione exerceas, actionum earum quæ in
 Pnyce haberi consueuerūt, vnam aliquā ob oculos ponendo.

οοοο

Post.

μικρόν οὐδ' ἐπισχῶν ὁ Καλα
 κικρατίδας (ὡς καὶ ἀπ' τοῦ
 πρῶτου μοι τεκμαρομένη,
 καὶ λίαν ἀγωνίας μισὸς ἔ-
 νοι) λόγων ἀμοιβῶν ἰνάρ-
 χεται. ἢ γυνάξιμ' ἰκκαησία,
 καὶ Δικασίεια, καὶ πολιτι-
 κῶν πραγμάτων ἰὼ μετεσία,
 στρατηγὸς ἂν ἢ πρῶτατος ἐκ-
 χειροτόνησ, καὶ σὲ χαλκῶν
 ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγοραῖς,
 ὃ Χαείκλεις, ἐτίμων' σχιδῶν
 γὰρ οὐδ' αὐτῶν περὶ αὐτῶν,
 ὅποσα πρῶτα κατὰ σοφίαν
 ἰδιόσω, ἢ τις αὐταῖς πῶ
 τοῦ λίαν ἐξουσίαν ἐφῆκεν,
 ἔτω μετὰ σπουδῆς ἂν ἔπορ.
 ἄχ' ἢ Σπαρτίτου ἀνθαπισ-
 μῶν Τηλέσιπτα, δι' ἡν ἐν
 Ἀργεί βιὸς ἀειδέμεται γλυκα-
 κῶν Ἀργεῖ. οὐχὶ τὸ μελιχρὸν
 αἴχημα Λαβίων Σαπφῶ, καὶ
 ἢ τῆς Πυθαγορείου σοφίας ἑν-
 γάτηρ, Θρανῶ. τάχα δ' ἰδὲ
 Πιεκκλῆς ἔτος ἂν Ἀσπασίᾳ
 σωνγῶ.

Postquam igitur paululim
 sustinisset Callieratidas,
 videbatur autem (quantum
 de facie coniecturam mi-
 hi facere licebat) conten-
 tionis atque timoris, minis-
 que plenus esse, orationem
 superiori aduersariam or-
 diunt. Si mulieribus, in-
 quit, concionum ὅ fori, ce-
 terarumque ciuiliū rerum
 tractandarum facultas ali-
 qua foret, dux nimirum aut
 praeses illarum suffragiis
 iam pridem creatus esses: ac
 te statuis aereis per fora pas-
 sim posuiss, Charicles, ve-
 nerarentur. Ferme enim
 ne ipse quidem de se ipsis,
 quaecumque aliquando sa-
 pientia atque doctrina ex-
 cellere existimatae sunt, si
 quis ipsis dicendi potesta-
 tem permitteret, cum tan-
 to studio tantaque conten-
 tione dicerent: non illa quae
 contra Spartanos armata

processit h Telephilla, propter quam Argis inter Deos nus-
 meratur Mars muliebris. Non mellia illa, qua se Les-
 bus iactat, Sappho: ὃ Pythagoricae doctrine filia
 Theano. Fortassis autem neque Pericles ita Aspasiae
 patrosi.

ὁμῶν ὄρησιν, ἀπὸ ἰπαδῶν περ
 ἀπὸ πῆλιν ἀρρένας ἵππῶν θη-
 λαῶν λέγειν, ἔπωμῶν καὶ ἄν-
 θρωπῶν ἄνδρῶν. σὺ δὲ ἴ-
 κτως Ἀφροδίτῃ γυνῶν καὶ ἴ-
 ἡμῶν τὸν σὸν ἔρωτα τιμῶ.
 μῦ. Ἐγὼ μὲν οὐδὲ νόμισον ἄ-
 χρι παυθῆναι, ἵλαρὰν γὰρ ἐ-
 ρεῖν ἡμῶν πελοψῶν, ἐπεὶ δὲ οἱ
 παρὰ τοῦτον λόγον καὶ φιλο-
 σοφῶν ἵππῶν γυναικῶν ἰπ-
 νόθησασιν, ἀσμίως γὰρ ἄ-
 φρομῶν ἔρωτα μόνον ἔρῃ ὁ
 ἔρῳ ἐρωσ, μινδρ ἀριτῶν ἢ
 ἡδονῆς ὄντιν ἔργον. ἀξίμῳ
 γὰρ ἔρῳ, ἔπειρ ἡμῶν ἰπ-
 τῶν, πῶν ἐπὶ κοῦν ποτε τῶν
 Σωκρατικῶν λόγων, πῶν ἄ-
 τάνισον, Ἀκαδημίας καὶ Λυ-
 κείου διδασκῶν ὄντιν ἔρωτον,
 ἰγνῶς ἡμῶν ἐσθλῶν, πῶν
 ἡμῶν ἐντὶ ἡ Φαίδρου πῶν ἄ-
 νάκλιος ἡμῶν, ὡσπερ ὁ ἱερὸς
 ἔπειρ ἄνδρ πῶν ἄψω-
 μῶν ὁ Χαείτων. αὐτὴ γὰρ
 ἔρῳ, ὡσπερ ἡ ἰπ Δωδώνῃ φη-
 ρῶς, ἐκ τῶν ὄροδῶμων ἰπ-
 ρῶν ἀπὸ ἔρωτα φωνῶν τῶν
 παυθῆναι ὄντιν ἔρω-
 τας,

patrocimatus est. Verum e-
 nim quando honestum ad e-
 est mares pro mulieribus di-
 cere, dacamus sanè & viri-
 pro viris. Tu verò propitia
 nobis sis Venus: nam & nos
 amorem tuum veneramur.
 Ego itaque existimabam no-
 vltira ludum ac iocum hila-
 rem hanc contentionem no-
 bis processuram esse: quia
 verò verba ab hoc profecta,
 etiam philosophari pro mu-
 lieribus in animum induxe-
 runt, libenter occasionem
 hanc arripui. Solus enim ma-
 sculus amor commune viri-
 tutis ac voluptatis opus est.
 Optarim autem, si quo pa-
 tto fieri posset, & platanum
 illam, quæ Socraticos olim
 sermones auscultavit, arbo-
 rem Academiae & Lycæo fe-
 licitorem, propè alicubi no-
 bis adflare, eo loca tamen
 natam, ubi Phædri accubi-
 tus fuit, quemadmodum sa-
 cer ille vir dixit, gratia præ-
 ditus plurima. Fortassis is
 pfa quoq. vi^k sagus illa Do-

donea, ex ramis sacram erumpens vocem, puerorum amo-

τας, ἔτι τοῦ λαοῦ μεμνημέ-
νη Φαίδρου. πάλιν ἐπὶ τοῦ
ἀμύχανου· ἔγερ σοφὰ μι-
ταξὺν ἔρωτες σκιοῦντα, θε-
πασσὼ τε ἡμέτερον, ξένοι τε
ἐπ' ἀποδείας γῆς ἀπαλήμυ-
θα, καὶ πλοινύλημα Χαει-
κλέους ὄνιν ἢ Κνιδῶ, ὅμας
τῆλυθις οὐ πῶδ' ἄσομην, ἄ-
ξανθὸν ὄνειρον. μόνον ἡμῖν οὐ
διᾶμον ὄρανι λαοῖς πα-
ράσθη, οὐκίτας ὄννῶμον, ἐ-
ροφάντα μυσηείων, Ερωσ, ὃ
λαοῦν νῆπιον, ὅποια λαοῦ-
φωρ πάλιστοι χῆρῶν, ἀπ' ὄν
ἢ πρῶτοσπορῶ ἰγγύνησιν ἀρ-
χῆ, τίλασιν ὄνν τεχέσγτα
οὐ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς καὶ λεχ-
μῆς ἀμορείας τὸ πᾶν ἰμὸρ
φασσας. ὡσπερ οὐδ' ὄλον λῶσ-
μου τάφορ τινὰ κοινὸν ἀφ-
λῶν, τὸ πικρῶτον χάθῃ,
ἐκᾶνο πῶς ἐς ἰσχάτος Ταρτά-
ρου μυχοῦς ἐφυράσθωσ, ἐν-
θα ὡς ἀληθῶς σιδ' ἄρα τὸ τε
πύλου, καὶ γάλας ὄνδ' ὄδς,
ὅπως

sepulchro aliquo communi totius mundi sublato, circum-
fuso, hanc videlicet, illud quidem olimi Tartari secussus
fuga præcipitâssi, ubi verè stant

Ferrati postes, atque ærea limina portis :

res prædicasset, memor ada
huc formosi illius Phædri.
Verum quia hoc fieri nullo
pactio potest:

—nam quàm multi
medij inter utrosque

Montes umbrosi, & resos
nantes æquoris undæ :

hospitesq; in terra aliena re-
lictis sumus, & quasi quædam

prærogativa Chariclis Gnia-
dus est: veritatem tamen

hæcquæquâ prodemus. Tu
modò nobis ætherie deus in

tempore assistis, amicitia
fautor, & arcanorum sa-

cerdos Cupido, hæcquæquâ
quàm prævus insans, qua-

lem ludendo fingunt picto-
rum manus, sed quem pri-

ma rerum omnium primor-
dia procreârunt, perfectum

& consummatum iam inde
ab initio genitum. Tu enim

ex obscura atque confusa
deformitate uniuersum hæc

effigiassti: proinde tanquam

ἴππευσι ἀφ' ἑνὸς δόλιου φέρει
 ρᾶς, τῆς ἑμπαλῆς ὁ δόλιος ἔρως
 γῆται λαμπρῶ δ' ἔφοτι πλὴν ἄ-
 μωρὰν νύκτα πικράσας, παυ-
 τοῖς ἀψύχῃσι, καὶ ψυχῶν ἕ-
 ζουτος ἰχθὺς δημιουργός. ἕξ-
 αἶρετον δὲ ἐγκράσας ὁμό-
 νοιαν ἀνθρώποις: τὰς σιμνὰ
 πελίας πάθη σωψίας, ἴν' ἕξ
 ἀκάνθου καὶ ἀπαλῆς ἔτι ψυχῆς
 ἢ ὄνοια σιωπηρῶς φρονεῖν πᾶς
 τὸ τέλος ἀνθρώπων γάμοι
 μὴ δὲ, ἑλδοχῆς ἀναγκῶσας
 ἐν ἑλτα φάρμακα, μὴ δὲ ἵ
 ὁ ἀφ' ἑνὸς ἔρως, φιλοσόφου κα-
 λὸν δὲ ψυχῆς ἐπίταγμα. πᾶ-
 σι δὲ οἷς ἐν τῷ πικρῶν ἔρως
 ἀνθρώπων ἡσυχίᾳ ἔπαινα
 τιμὴ πλεῶν, ἢ ὅσα τῆς παρ'
 αὐτὰ χρείας ἐπιδαταὶ καὶ πάν-
 τη δὲ ἀναγκῆς τὸ καλὸν
 κρᾶλλον ἄχει μὴ δὲ οἷ βίῃ ἄ-
 μαθὺς λῶ, ἡδὲ πᾶσι καὶ ἡμῖν.

ραμ

ut ibi dura atque insupe-
 rabili decemum custodia, à
 rediu & via ad superos
 repetenda prohiberetur.
 splendida autem luce obscu-
 ra nocti pratentia, omnium
 & inanimatorum, & ani-
 mam habentium opifex ex-
 tincti. Propriam autem ac
 singularem infundendo ho-
 minibus concordiam, gra-
 ues illos amicitiae affectus
 conglutinasti: ut videlicet
 ex anima adhuc malitia om-
 nis experta & tenera, be-
 neuolentia illa simul enus-
 trita, in perfectionem, &
 quasi quandam virilem a-
 tatem consummaretur. Nam
 nuptiæ quidem, successio-
 nis necessarie inuenta sunt
 remedia: solus autem ma-
 sculus amor, animi philo-
 sophici quasi quoddam im-
 peratum est. Omnia verò

ea, quæ ex integro ac liberè ad decorem exercitatione pro-
 uehuntur, plus honoris consequuntur, quàm illa quæ præ-
 senti necessitate opus habent. Et omninò melius est hone-
 stum, quàm quod fit necessario. Proinde quàm diu quidem
 vita hæc hominum rudis & indocta fuit, neque adhuc dum
 quotidianam rerum experientiam, ad id quod melius est, per-

ραυ πέρως πῆς τὸ βέλτιον
 ἀσχολῶν, ἀγαπητῶς ἐπ' αὐ-
 τὰ τὰ ἀναγκαῖα συνίστα-
 το· τῆς δὲ ἀγαθῆς διαίτης, ἐς
 πύγων ὁ γόνος ὁ παρ' ἰσχυρῶν
 ἔντροισιν· ἐπεὶ δὲ αὐτὸ μὲν ἐς
 σπουδαίαν γῆσιν πέρως ἔχον,
 οἱ δὲ τ' ἐπιγυνομῶν ἀέλο-
 γισμοὶ τῆς ἀνάγκης ἀφελῶ-
 τῶν ἠνικάρων, ἐπινοῶντι τῶν
 λιπερίων ἐν τούτοις κατ' ὀλί-
 γον ἐπιστῆμαι συνῆξοντο. τῶ-
 το δ' ἡμῖν ἀπ' τῶν ἐντελεῶν
 ραυ τεχνῶν ἐνέστη ἀκρίβεια.
 αὐτίκα πρῶτοι τινὲς ἀνθρω-
 ποι ἠρώμενοι, τῶν κατ' ἡμέ-
 ραν λιμῆ φάρμακον ἐξέτην.
 εἶθ' ἀπισκόμοι τῆ πῆς τὸ πα-
 ρὸν ἐνδεία, τῆς ἀπείρας οὐκ
 ἐβόσθη ἐλπίσαι τὸ βέλτιον, τὴν
 εἰκόσασιν πόσων εἰσιτοῦτο, καὶ
 μαθηθῆναι εἶσας ὀρθῶντων,
 καὶ τὰ πλεῖστα ὄντος λιπερίων ἐ-
 σθίουτων ἀπ' ἡμῶν ἀλόγοις σῆ-
 οῖς μετὰ γόνον ἐβρίθη.

ρορ

ocium conuertere licebat,
 demissa atque abiecta, præ-
 sentibus tum necessarijs res-
 bus contenta erat: organa
 autem tempus, meliori vi-
 uendi rationis inuentionem
 non præbebit. At postquam
 necessarij quidem vsus ac
 festinatio illa finem iam ca-
 piebat, ac posteriorum co-
 gitationes à necessitate lia-
 berate, melioribus subin-
 de occasionibus ad inue-
 niendum aliquid potius v-
 tebantur, paulatim scien-
 tia accreuerunt. Atque hu-
 ius rei argumenta capere e-
 tiam ex vulgaribus atque
 inferioribus istis artibus li-
 cet. Nam statim simul at-
 que primi quidam homines
 creati fuere contra famem
 diurnam remedium quære-
 re cœperunt: atque ita circ-
 cunuenienti atq; compulsi præ-
 senti necessitate, cum ino-
 pia, eligendi quod melius
 esset, facultatem non permetteret, fortuita qualibet her-
 ba victitabant, & radices molliores effodientes, & ut
 plurimum quercuum fructus comedentes. At posse-
 rior ætas, hæc brutis animantibus edenda abiecit: scia-
 tionem

ἄνθρωπος ἢ ἄλλο, καὶ κελύξ ἐίδον
 αὐτὸν ἄνθρωπος ἐπιμείδων, ἐν ἧ
 σαι κατ' ἔτος ἐκ νεότητος,
 καὶ οὐδὲ μανὲς ἄνθρωποι τις, ὅ-
 τι ἴσως ἐσάχθη ἄμεινον. τι
 δὲ οὐκ ἐν ἀρχῇ μὲν ἄνδρ' ἑὸν
 βίου, σκέπης διηθροῦτος ἄν-
 θρώποι, νάνη, θυεῖα δέραν.
 τῶν ἡμφοίσαντο καὶ σπίνου-
 γας ὄρων, ἡρῶν καταδύσας
 ἐκπρόθεσσαν, ἢ πάλαι ἰσθμῶν ἢ
 φυτῶν ἀνακοιδώματα; πλὴν
 δὲ ἀπ' ἐνότητων μίμωσιν ἐπὶ τὸ
 πρῆστον ἀντιτάχοντος, ἢ
 φηναρ μὲν ἰαυτοῖς χλαυιδας,
 οἴκους δὲ ὠρίσαντο. καὶ κλη-
 θότως αὐτῶν ταῦτα τέχνη, ἢ
 χρονον λαβῆσαι διδάσκαλον,
 ἀντι μὲν λιγῆς ὑφῆς τὸ κελ-
 λιστοῖς ποικιλαν, ἀντι δὲ ὠτε-
 λῶν δωματίων, ὕχνη δὲ τέρι-
 να καὶ λίθων πολυτέλειαν ἰμυ-
 χανίσαντο, καὶ γυμνῶν τοῖς
 χῶρον ἀμορφίαν ἀναθίσι βα-
 φῶς χρωμάτων κατ' ἔγραψαν,
 πλὴν

quasi quodam magistro, pro tenui ac vili quidem panno ves-
 stem meliorem facere ac variegare cœperunt: pro contemptis
 autem & humilibus domunculis, alia tectorum fastigia, &
 marmorum sumptuosa ædificia excogitârunt, ac nudam pa-
 rietum deformitatem floridis colorum tincturis depinxerunt.

tionem autem frumenti &
 hordei, agricolarum dilis-
 gentia ac studium inuenes-
 runt, reperta ratione qua il-
 la quotannis renascerentur.
 Ac nemo adeo insanus fue-
 rit, puto, qui dicat, quod
 quercus quàm spicæ melio-
 res sint. Quid autem? annon
 statim quidē à principio vis-
 ta homines cū tegumento
 corporum indigerent, velle-
 ra excoriatis feris induerūt,
 & speluncas montium, quas
 contra frigus subirent, ex-
 cogitârunt? aut rursus trun-
 corum aut arborum aridas
 concavitates? Facta autem
 deinde ex his imitatione, eadē
 que in melius semper pro-
 moia, vestes quidem sibi ἰ-
 psis texere cœperunt, ac dor-
 mos ædificârunt, atq; ita in-
 terim dum non animaduera-
 tunt, artes quæ circa hæc
 versantur, accepto tempore

πλὴν ἰκάσῃ γὰρ τούτων τῶν
 τιχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἀφω-
 ρῶ δῶσα, καὶ βαθῆσιν ἐπιτε-
 θεαμένη λάθῃ, ὡς ἀπὸ μικρῆς
 λίσσας κατὰ μικρὸν εἰς τὰς
 ἰδίας ἀνιτασθῆναι ἀντίνας. ἰκα-
 ρῶ δὲ ἄρῶν τε, παρὶδία
 ἔωμιτ' αὐτόν. εἶδ' ἢ σταδοχὴ
 τῶν λαμβανόντων, οἷς ἔμα-
 θον ἢ δὴ πεσθεῖσα, τὸ ἐνδοξόν
 ἐπλήρωσε. μὴ δὲ τις ἔρωτας
 ἀρρῆσθων ἀποατέτω παρὰ τοῦ
 παλαιοῦ γόνου· γυνωξί δὲ
 ὁμιλεῖν ἀναγκασίον ἴω, ἵνα
 μὴ τιλίως ἀσπιρμον ἡμῶν
 φθαρή τὸ γῆν. αἰ δὲ ποικί-
 λα ἑσθία τῆτ φιλοκάλο τῶν
 της ἀρετῆς ἐπιθυμία, μόλις
 ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἴωντ' ἀνί-
 χνῶν αἰῶντ' εἰς τομφανῆς
 ἔμιλλον ἕξερ, ἵνα τῆ θείᾳ φι-
 λοσοφίᾳ καὶ τὸ παιδερσῆρ
 σωμακμάση. μὴ δὲ ἅτα Χαρί-
 κλης ὁ μὴ πρότερον ἔνρηθ,
 ἔτὸ ἐπινοηθεῖν αὐθις ὡς φαύ-
 λον ὄθωα, μὴ δὲ ὅτι τ' παιδι-
 κῶν ἑρῶτων αἰ γυναικεία σύ-

vodos

re Charicles ne quod antea inuentum non fuit, id postea
 excogitatum, iterum tanquam vile ac malum argue, ne-
 que ob id, quod puerorum amoribus muliebres congressus
 antiquis,

Nisi quod singula istae ar-
 tes atque scientiae, mutae cum
 sint, & profundae obliuioni
 subiectae, tanquam à paruo
 fomite paulatim ad pro-
 prios efflorescendo peruene-
 runt radios. Vnusquisque e-
 nim à se aliquid reperit,
 posteriori tradidit: atque ita
 successu ista accipientium,
 semper aliquid hīs quae antea
 didicerat, apponendo, quod
 defuit expleuit. Ne quis i-
 gitur amores masculos ab
 antiquis temporibus depo-
 scat. Nam tum mulieribus
 conuersari necesse erat, ne
 profus absque semine nobis
 genus nostrum interires. Va-
 riæ autem doctrinae, & ea
 legantioris huius virtutis cō-
 cupiscentiae, vix tandem per
 tempus (quod nihil inten-
 tatum aut imperuestigatum
 relinquit) in lucem venturae
 erant, ut cum diuina Philo-
 sophia & puerorum amo-
 res vnā adolescerent. Qua-

νεοιοι προσβυτέρους επιγράσ
 φονται χρόνους, ἰλιάστον θάσ
 τισιν, ἀπὸ τὰ μὲν παλαιὰ
 τῶν ἐπιτηδωμάτων, ἀναγ
 κῶα νομιζόμεν, ἃ δὲ αὐθις ἐσ
 νοσοχολίας τοῖς λογισμοῖς
 ὁ βίῳ ἐπιξυρρι, ὡς ἐκείνων
 ἀμείνω τιμητικῶν. ἐμοὶ μὲν γὰρ
 ἑλίχου καὶ γιλλῶν ἔναγχῶ
 πῆα, Χαακκίους ἀποροα ἰσῶα,
 καὶ τῶν Σκυθῶν ἰρημίαν ἰ
 σπανοῦτῶ. ὀλίγον δὲ ἰπῆ
 τῆς ἀγαν φιλονουκίας καὶ με
 τρηόδ, γυρόμῳ Ἐπιλῶ. οὐ
 δὲ γὰρ ὡς ἰναντία φθιγγῶ
 μῶ, οἷς ἐπιχέρφ λίσαν, ὕ
 πιτωαλμίνω ὡ τῆς φωνῆς τό
 ρφ τὸ ρηθῆν ἐκκλιπῆν, ἀπ' ἐ
 πηρμίνης φωνῆ δαρυγγίζων,
 οὐκ ἐρῶσι, φησίμ, ἀπὸ κῶων
 λίνου, οὐδ' ἀρκτοι καὶ
 σῦν, ἀπ' αὐτῶν ἢ πῆς τὸ θῆ
 αν μόνον ὄρμυ κρατῆ. καὶ
 τί θεωμασδρ; ἃ γὰρ ἐκ λογισ
 μῶ δικαίως ἄρ τις ἔλοισ, ἰσῶ
 τα ὡς μὴ διωαμίνοισ νογι
 ζῶν, δι' ἀφροσύλω ἢκ ἐνέσιρ
 ἔχων.

qua erga faxinas accenduntur. Et quid hoc aded mirum?
 Quae enim ex ratiocinatione merito aliquis capit, ea illis
 qui ratiocinari nequeunt, consequi non licet: quoniam cer-

antiquioribus inscribuntur
 temporibus, minores alteros
 putes. Sed vetera quidem
 exercitia, necessaria existis
 mamus: quae verò postea per
 ocium cogitationibus incūs
 bens vita adinuenit, ea ut
 illis meliora, in precio ha
 henda atque colenda sunt.
 Nam mihi quidem parum
 absuit, quin etiā ridere pau
 lō antē in mentem veniret,
 Charicle videlicet bruta as
 nimantia, ὅ Scytharum so
 liitudinem laudante. Propē
 autem praemnia conten
 tione etiam penitentia dus
 cebatur quod Graecus esset.
 Neque enim veluti qui con
 traria loqueretur, quae dice
 re aggrediebatur, eorum
 verba submisso ac timido
 vocis toto furiim efferebat,
 sed elata voce proclamans:
 Flaud amant, inquit, se mu
 tuō leones, neque vrsi, aut
 sues: sed illorū ea concupi
 scentia solūm dominatur,

ἔλαρ. ἐπὶ τοι Προμηθεὺς, ἢ
 θεῶν τις ἄλλ' ὃ, ἢ νοῦν ἐκά-
 σε σωζέσθην ἀνθρώπων,
 οὐκ ἄν ἱρημία, καὶ βί' ὀ-
 ρηθ' αὐτοὺς ἵπομονον, οὐδ'
 ἂ ἀπῆλοσε τροφῶν ἄφορ, ἐξ
 ἴσου δὲ ἡμῖν ἱερά δαμάματα
 ποί, καὶ μέλω ἐσίαν τῶν ἱ-
 θίωρ ἕκασ' οἰκῶν, ἐπὶ τοῖς
 κοινοῖς ἱποπιτῶντο νόμοις.
 τί δὲ παράδοξον, ἢ ἴσα τῆς
 φύσεως κατὰ κριτα, μηδὲν, ὧν
 λογισμοὶ παρίχοντα, παρὰ
 τῆς πονοίας λαβῆν ἡντιχ-
 κότα, πρὸς ἀφ' ἑρῆμῆι μετὰ τῶν
 ἄλλων καὶ τὰς ἀρρήνας ἱπι-
 θυμίας; οὐκ ἔρῶσι λέοντων.
 οὐδ' γὰρ φιλοφροῦσιν, οὐκ
 ἔρῶσιν ἄρκτοι, τὸ γὰρ ἐκ φι-
 λίας λαδὸν οὐκ ἴσασιν. ἀν-
 θρώποις δ' ἢ μετ' ἐπισήμους
 φρόνους, ἐκ τοῦ πολλῆς
 παρὰ σῶν τὸ κάλλιστον ἰδο-
 μένῃ, βεδοῦσάτους ἐρώτων
 ἐνόμοις τοὺς ἀρρήνας, μὴ ὡς
 σων, ὃ Χαείκτες, ἀκοά-
 στον βίον συμφορέσας ἴταται.

καὶ

quod erat eligens, frmissimorum amorum iudicavit esse
 infansulos. Nequaquam igitur, Charicles, proterva &
 intemperantis vitæ collectis meretricij narrationibus gra-
 uitate

tē Prometheus, aut aliū
 deorum quispiam, si mentem
 cui libet humanam indidif-
 set, haudquaquam solitudo
 & vita montana pasceret
 illos neque muua atq; pro-
 misceua pabula haberent, sed
 ex æquo nobiscum sacra ve-
 nientes, & medias ædes pri-
 uatorum quisque habitans,
 communibus regerentur les-
 gibus. Quid igitur mirum
 aut alienum, si animalia na-
 tura dānata, quæ nihil eorū
 quæ ratio suppeditat, à pro-
 uidentia accipere per fortu-
 nam vnquam potuere, cum
 ceteris rebus etiam concu-
 piscencia in mares priuata
 sunt? Non amant sese leo-
 nes: neq; enim philosophan-
 tur. Non amant vrsi: non
 enim honestum ac pulchrum
 illud quod in amicitia est,
 norunt. At hominum illa cū
 scientia coniuncta pruden-
 tia, ex eo quod sapius pes-
 riculum fecerat, optimum

auitate

κα διυγίματα γυμνῶ τῷ λό-
 γῳ τῆς σιμνότητ' ἡμῶν κα-
 ταπόμπου, μηδ τὸν οὐρά-
 θιον ἔρωτα τῷ νυπῖω σωα
 εἶδμα λογιζουθ' ὅψι μὲν ἡλιε
 κίας τὰ τοιαῦτα μεταμαν-
 θάνωμ, ὅμως δ' οὐδ' λογιζου-
 νυῶ γι, ἐπαδ' ἄπειρ οὐ πρότε-
 ρον, ὅτι διπλοῦς θεὸς ὁ ἔρωσ
 οὐ κατὰ μίαν ὁδὸν φοιτῶμ,
 οὐδ' ἐνὶ πνοῦματι τὰς ἡμε-
 τίρας ψυχὰς ἐρεθίζωμ, ἀλλ' ὁ
 μὲν ὡς ἀρ οἶμα, κομιδῆ νή-
 τια φροῦῶμ, οὐδ' ἐνὸς αὐτοῦ
 πλὴ διὰ σοιαμ λῖσιχῆμ διωα
 μίνον λογιζομῶ, πολλὸς ἐμ τῶσ
 τ' ἀφρόνων ψυχῶσ ἀθροίζε-
 ται, μάλιστα δ' αὐτῶ γυναιε
 κείοι πόθοι μίλοσιμ. ἕτός δ' ἄμ
 ὁ δ' ἐφημέρον τῶν τῆσ ὑδρεῶσ
 ἐτῶροσ, ἀκείτω φορᾶ πῶ τὸ
 βυλόμφορ ἄγαμ. ἔτερ δ' ἔ-
 ρωσ, ἀγυγίωμ πατῆρ χόνομ,
 σιμνόν ὁφθῆναι, ἢ πάντοθεμ
 ἐρεσπρῆπὸσ θιαμα, σφφο-
 ρήντωμ ταμίασ παθῶμ, ἡπια
 τῶσ ἐκάσθ' διανοιασ ἐμπνέει.

uitatem nostram sermone
 nudo infecteris, neve ca-
 lestem illum Amorem in-
 fanti huic connumeris: sed
 vel nunc tandem apud te
 considera, quoniam id nun-
 quam antea fecisse videris,
 quod duplex deus Amor
 est, haudquaquam vna via
 veniens, neque vno spiri-
 tu animos nostros accen-
 dens, sed alter quidem (quan-
 tum equidem arbiutor) val-
 de puerilia ac stulta sa-
 piens, nulla ipsius mentem
 ratione gubernante, fren-
 quens in ammis insipienti-
 um congregatur. præci-
 pue autem ipsi muliebria de-
 sideria curæ sunt. Et hic
 est quotidianæ istius contu-
 meliæ socius, absque discri-
 mine cuiusque volenti sese
 celeriter applicans. Alter
 autem

Amor parens veterimo-
 rum temporum,

Spectaculum visu graue,
 & prorsus sacrum,

Custodisq; temperationum affectuum,
 blandum quiddam mentibus vniuscuiusque inspirat: ac
 propi-

καὶ λαχόντων ἴλασ τοῦδε τοῦ
 δαίμονος, ἡδονῶν ἀρετῆς μὲν.
 μιγμένω ἀσπαζόμεθα. δις-
 σα γὰρ ὄντως, κατὰ τὸν τρα-
 γικόν. πνώματα πνῆ ὁ ἔρωσ,
 ἑνὸς δὲ ὀνόματι οὐχ ὁμοια
 τὰ πάθη κοινοῦνται. καὶ γὰρ
 αἰσῶσ, ἀφελείας ὁμοῦ καὶ
 βλάβης ἀμφιβολίας δὲ δαί-
 μον. αἰδῶσ, ἢ ἄνδρας μί-
 γα σίντου, ἢ δὲ ὀνίνοισιν. οὐ
 μὲν οὐδὲ ἰείδωρ γὰρ ὄντι
 ἐν ἀπὲρ ἐπὶ γαῖαν βίαι δόο,
 τῶν μίαν κινεῖται ἰσχυροῦσιν
 σαρ. ἢ δὲ ἰπιωμυτῆ, δὲ δὲ
 ἀνδρῶσ θυμὸν ἔχουσιν. οὐδὲν
 οὐκ ἀπάροδοσ, ἢ πάσῃ ἀ-
 ρετῆ κοινοῦ προαγοῖαν ἔ-
 χουσιν ἔτυχε, ὡσὶ ἔρωτα καλῆσ
 οδ, καὶ τῶ ἀκόλασιν ἡδονῶν,
 καὶ τῶ σωφρονέσιν ὀνομασ.
 γὰρ μὲν δὲ, φησι, τὸ μηδὲν οἶδῃ,
 καὶ τὸ δὲ ἄλλο τῆ βίης φουδῶσ,
 ἵνα πῶσ μείνωσιν ἀνθρώποι;
 ζῆλωτὸν μὲν ἴω, κατὰ τὸν σοσ
 φῶτατον Εὐριπίδω, ἢ δὲ ἴλα
 τῆσ πῶσ γυνῶκασ σωδῶσ,
 φοιτῶντων ἐπὶ ἱερὰ καὶ ναῶσ.
 ἀρ. ὁ.

nē quiddā fuerat, iuxta sapientissimū Euripidem, si absq̄ illo
 cū mulieribus cōgressu ad sacra & templa Deorū vēitantes,

argen.

propitiū hunc Deum sortitū,
 voluptatē virtute immixtam
 amplectimur. Geminos enim
 veuera iuxta tragicum spiri-
 tus efflat amor. Vnū autē
 cōmune nomē affectus dissi-
 miles habent. Nam & vere-
 cundia vititatis pariter &
 damni ambigua atq̄ anceps
 dea est. Quæ simul & fru-
 ctus homini, & mala pluri-
 ma confert. Iam verò neque
 contentionum genus vnū
 est, — terræq̄ per orbem

Versantur geminæ: quarū
 hanc cum laude sequuntur
 Prudentes, illam damnant

cœu fraudis arantem.
 Nihil igitur nouū aut mirū,
 si affectus peior virtuti com-
 munem appellationem for-
 tē naclus sit, ita ut amor vo-
 cetur & intemperās illa vo-
 luptas, & modesta hæc be-
 neuolentia. Nuptias igitur,
 inquit, pro nihilo putas, &
 femineū genus ē vita expel-
 lis: deinde quo pacto homi-
 nes cōseruabimur? Beatū sa-

ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τίνα
 παρὰ τῆς εὐδοχῆς ἰανούμι-
 θα. ἀνάγκη γὰρ βαρῶν κατ'
 ἀρχαῖα ζυγὸν ἡμῖν ἐπιθέσθαι,
 τοῖς κληθεμένοις παθαρῶν
 βιάσται· τὸ μὲν ἔρ κατὰ
 αἰρώμεθα τοῖς νοτισμοῖς· ἐ-
 κίτω δὲ τῆ ἀνάγκῃ τὸ χεῖρος
 εἶδον. ἄχι τέκνον, ζωῶντος
 αἰεθμὸς ἔσωσεν, ἔρ δὲ τοῖς
 ἄλλοις ἀπαρτί, μὲ μοι γήοιτο.
 τίς γὰρ ἄρ ὠφρονῶν ἀνέχεσθαι
 δαῖτα ἰξίωθινοῦ ζωακὸς
 ἀραϊσομένους, ἐπικίτοις σο-
 φίσμασι; ἢς ὁ μὲν ἀληθῶς
 χαρακτὴρ ἀμορφῶ, ἀπό-
 πρῶτοι δὲ κόσμοι, τὸ τῆς φύ-
 σιος ἀπρῆπις βουκοιῶσι.
 αἰ γοῦν ἀπὸ τ' νυκτεῖρον κοίτης
 πῆς ὄρθρον ἄρ ἴσοι τις ἀνι-
 σμῖνας ζωῶνας. ἀσχίω νο-
 μισθ' θηέων, τ' πῆ μῖας ἄρας
 ἐνομαδῶν δὲ συκλινθ' ἀνίστων.
 ὁ δὲν ἀειθῶς οἶκοι καθήρως-
 σιν κῶτας, ἔθνη τ' ἀρρῶων
 βληπομῖνας γράδω δὲ, καὶ θε-
 ραται.

argento atq; auro liberos à
 successione mercari posse-
 mus. Necesitas enim graui
 certicibus nostris iugo im-
 posito, imperatis parere nos
 cogit. Quod pulchrum igitur
 est, id ratione eligimus :
 necessitati autem cedat diu-
 litas. Quantum igitur ad li-
 beros procreandos attinet,
 mulieres in numero aliquo
 sint : in ceteris verò rebus
 apoge ne mihi ulla fuerit.
 Quis enim sanæ mentis sum-
 finere queat, à summo stas-
 tim mane mulierem comen-
 tem atque exornantem sese,
 alienis atq; adscitijs impos-
 sturis? Cuius vera ac natia
 facies, turpis est: peregrina
 autem ornamenta, naturæ
 deformitatem tegunt, atque
 aspiciētib; imponū. Quod
 si igitur ad auroram contes-
 pleur aliquis mulieres à no-
 Elurno lecto surgentes, tu-
 piores putabit esse bestijs,

que intra vnā horam nominari aut excitari se difficile
 limè patiuntur. Unde diligenter domi concludunt sese,
 vt ne ab vllō viro conspiciantur. Amicula autem ☉ ana-
 gilla,

ραπονίδωρ ὁ σύμμορφος
 ὄχλος, ἐκ κληρονομίας, ποικίλοις φαρμάκοις late-
 φαρμακώουσα τὰ δυνεχῆ
 πρόσφατα, οὐ γὰρ ἔλατ' ἀ-
 κράτῳ νόματι τὸν ἐψηλὸν
 ἀρνιφάδωρα κάρου, οὐθὺς ἄ-
 πλονται σπονδῆς ἐχομένου τι-
 νος πράγματι, ἀλλ' αἰ ψοπα-
 λαὶ τῶν ἀπασιμάτων σωθε-
 σαι τὸν ἀγδῆ τοῦ πεσέπου
 χεῶτα φαίφαισι, ὡς δὲ ἐπι-
 δημοτικοὺς σομπῆς, ἀλλ' ὅτις
 ἄκη τῶν ἀνηρῶσων ἐκ-
 χεῖσαι, λικανίδας ἀργυρᾶς,
 καὶ πεχούς ἐσοπράτι, καὶ
 καθάπερ ἐν φαρμακοπύλου
 πυξιδῶν ὄχλον, ἀγῆα μισὰ
 πομπῆς λακοδαιμονίας, ἐρ-
 οῖς ὀδόντων σμηκτικῆ δυν-
 νάμει, ἢ βλιφάρα μελαίνουσα
 τέχνη θυσανείζεται, τὸ δ' ὡλῆ-
 σον ἀραλίσκα μέρος ἢ πλοκῆ
 τῶν τριχῶν, αἰ μὲν γὰρ φαρμά-
 κοῖς ἐρθεραίνουσι δωαμένιοις,
 πῆς ἡλίον μισσηβρίαν τοὺς
 πλοκάμους, ἴσα τοῖς τείνειω
 χοῖδῶς,

cilla, consimilis formae tu-
 ba, circumstant, varijs me-
 dicaminibus infelices illas
 facies inficiendo ac medi-
 tando restituentes:

Neque enim latice meri
 Aquæ profundam ubi ab-
 luere crapulam,
 proinus ad serium aliquod
 studioque dignum accedunt
 negocium, sed crebræ me-
 dicamentorum compositio-
 nes sædam faciei cutem ex-
 poliunt. Perinde autem ut
 in publica pompa, aliasuba
 inde aliæ ancillarum instru-
 menta manibus exhibent,
 pelues videlicet aureas, &
 gutturnia, speculæque, &
 quemadmodum in pharma-
 copolio, pyxidum turbam,
 & vascula plena multæ in-
 felicitatis, in quibus den-
 tium vis abstersiva aut pala-
 pebris denigrandis ars com-
 parata veluî thesaurus quis-
 piam seruatur. Plurimum
 autem partem consunt
 textura capillorum. Nam
 aliæ quidem medicamentis rubefaciendi vim habentibus, ad Solis meridiem capillos perinde ut lanarum colo-
 ribus

ροιῶς, ξανθῶ μεταβάσειν
 ἀνθα, τὴν ἰδίαν καλακρίνε-
 σα φύσιν, ὁπόσους δὲ ἀρκῆν
 ἢ μέλαινα χροίτη νομίζεται,
 τὸν γυγαμυκῶν πλοῦτον
 ἄς τὰν τὴν ἀναλίσκουσιν, ὅς
 ἢν Ἀραβίαν σχεδὸν ἐκ τῶν
 προκῶν ἀκρυίουσαι, σιδηρᾶ
 τε ὄργανα, πνρὸς ἀμβλέα
 φλογὶ διασφῆτα, βία τὴν ἐ-
 λίκων οὐλότιτα διαπλῆκτα.
 καὶ περιέρχοι μὲν αὖ μίχρη τῶν
 ὀφρύων ἐφελκυσμῖνα λό-
 μαι, βραχὺ τῶ μὲν τῶ μί-
 τῶ χιμῶν ἀφίπσι, σοβαρῶς
 δὲ, ἄχρη τῶν μεταφρίων,
 οἱ ὀπίσθην ἰπισαλόου) πλό-
 καμοι, καὶ μετὰ τοῦτο ἀνθο-
 βαφῆν ἰδίαν, τῆς σαρκὸς ἐν-
 δοτέρῳ τοῦς πόδας ἐπισφί-
 ζοντα, καὶ μετὰ τοῦς ἐς πρό-
 φασιν ἰδίαν, ἔπιρ τοῦ δολκῶν
 γυγαμυκῶν πάντα ἢ τὰ ἐν-
 τὸς αὐτῆς, γυγαμυκῶν τοῦ
 πῶσῶν, χωρὶς τῶν ἀμῶν
 φῶς πεπληρωκῶν ματῶν,
 οὗς ἀὲ περιφέρουσι ἀρισμῶ-
 τας.

ribus flauo inficiunt fulgo-
 re, propriam damnantes na-
 turam. Alia verò quibus
 sufficere ad formam nigra
 coma videtur, omnem mari-
 torum opulentiam in hanc
 expendunt, totam propè A-
 rabiam ex capillis redolens
 tes, ferreaque instrumen-
 ta ignis obusa ac modica
 flamma calefacta, vi quas
 dam cinnorum flectus in-
 ter se implicant. At curio-
 sis quidem compositæ illæ,
 & ad supercilia vsque et-
 tractæ comæ, breue intersti-
 tium fronti relinquunt. Post
 tergum autem in scapulas
 vsque demissi capilli, in so-
 lenti quodam modo succu-
 tiuntur. Huc accedunt &
 varijs coloribus tineta san-
 dalia, intra carnem pedes i-
 pso adstringentia, & tenuis
 etque pellucida, pretextu
 tantum assumpta, vestis, ne
 corpus ipsum nudatum esse
 videatur. Omnia autem quæ
 intra ipsam sunt, cognitu fa-
 cilia quàm facies, vsque ad turpiter propendentes istas
 mamillas, quas semper circumferunt obligatas ac vin-
 ctas.

τας, τί δὲ τὰ τούτων πλου-
 σιώτερα λακὰ διεξίχθη, λί-
 θους ἑρυθροῦς κατὰ Ἴου-
 βῶν, πολυτάλαντον ἡρήμι-
 νας βρῖθ^Θ, ἢ τὸς χειρὶ καρ-
 ποῖς ἢ βράχιοσι δράκοντας,
 ὡς ὠφελον ὄντως ἀντι χερσὶς
 δράκοντες εἶναι. καὶ σφάνη
 μὲν ἐν ἑνὶ κλώ τῷ κεφαλῷ
 πειθεῖ, λίθοις Ἰνδοῦς δὲ ἀ-
 σερ^Θ. πολυτιμῆς δὲ τῶν
 αὐτοῦ ὄρμοι καθάπαντα. καὶ
 ἀρχὴ τῶν πιδῶν ἰσχάτων κα-
 ταβέδην ὁ ἀθλι^Θ χυρὸς,
 ἅπαν, ἢ τι τοῦ σφυροῦ γυμ-
 νοῦται, περισφίγγω. ἄξιον
 δὲ λῶ, σιδῆρον τὰ πείσφουρα
 σκέλη περιπῆσαι. λαπαλαῶν
 αὐτῶν ὄλον τὸ σῶμα, νόθης
 ὀμορφίας ἑξαπατῶντι κάλ-
 ηδ ἡμαζωθῆ^Γ τὰς ἀνασχώ-
 τους παρὰ τὸς ἑρυθροῦ νοση-
 ῖν ἰπυρῖσις φύνεισιν ἵνα τῷ ὕ-
 περλακον αὐτῶν, καὶ πῖονα
 χροῖαν, τὸ πορφυροῦ ἄνθ^Θ
 ἰπιοινίξῃ. τίς δὲν ὁ μὲν τῷ
 τοσαύτῳ παρασκευῶν βίος;
 αὐτὸς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἕξουσι,
 καὶ

ius rubere faciat. Quae igitur vita porro tantum appa-
 rum consequitur? Nempe statim e domo egressiones,

etas. Quid autem opus est
 opulentiora istis mala recēs-
 sere? lapillos videlicet Ery-
 thraeos ab extremis auricu-
 lis numerofo pōdere suspen-
 sos, aut illos circum manus
 Θ brachia euntes dracones?
 qui vinam verè pro auro
 draeones sint. Etiam coro-
 na caput circumcirca ama-
 bit, lapillis Indicis stellata:
 preciosa autem de ceruicis
 bus monilia dependent, Θ
 usq̄ ad extremos pedes mi-
 serum illud descendit aurū,
 omne quicquid tali ubique
 nudum est, reunciens Θ ad-
 stringens. Dignum autem
 fuerat, ferro potius religata
 crura ista vinciri. Iam verò
 ubi totum corpus adulteris
 ne istius formositatis fallas
 ei elegancia quasi quibusdā
 præstigijs efformatum fue-
 rit, impudentes etiam genas
 rubefaciant illiis fucis, ut
 videlicet nimum ipsarū Θ
 pinguem colorem, purpus
 reus ille nitor insuper addi-

Θ om-

καὶ ὡς θεατὴς ἐπιβίβω τοὺς
 γυμναστικὰς. ἄν' ἐνίαν οἱ
 κακοδαίμονα ἄνθρωπον, οὐδὲ
 αὐτὰ ἴσασι τὰ ὄνοματά, ἡ
 λιάδας, ἢ τύχοι, καὶ Ἰντυλί-
 λιδας, ἢ τὴν Φρυγίαν διαί-
 μονα, καὶ τὸν Δυσέρωτα ἡδ-
 μου ἐπὶ τῷ σοιμύρῳ. τὰ δὲ δὲ
 ἀπόρρητοι, καὶ χωρὶς ἀνθρώπων,
 ὑπόπτα μυστήρια· καὶ γὰρ τί
 δὲ περιπέτεια ἢ φθορὰν
 ψυχῆς; ἰσθῶν δὲ τούτων
 ἀπαλαγῶσιν, οἴκοι ἄθῃ τὰ
 μακρὰ λουτρά. καὶ πολυτε-
 λῆς ἢ καὶ ἡδῶνα τράπεζα
 πολυς δὲ ὁμιλία τῶν ἀνθρώπων
 ἀκισμὸς. ἰσθῶν δὲ τῶν
 ὡλιῶν γίνονται ταῖς παρ' αὐ-
 τῶν γαστριμαργίας, οὐκ ἐν
 οὐδὲ τῷ φάρμακῳ αὐτῶν πα-
 ραδεδιχθῆαι διαμαρτύρου τι σι-
 τίων, ἀλλοῖς δακτύλοις ἐ-
 πιγράφουσαι, τῶν παρακῆ-
 μῶν ἕκαστον ἀφ' ἑαυτῶν,
 ὑνκτας ἐπὶ τούτοις διηγου-
 ῶμεθα, καὶ τοὺς ἐπιτόξωτας
 ὑπνοῦς, καὶ ἐκλύτῃ ὄνυλῳ
 γίμουσαν, ἀφ' ἧς ἀνασῆς ἔ-
 κας ὅ, ἀνὸν ἡσυχῆς ἡσυχῆς.

ταῦτι

resertum, ex quo surgens quisque statim lauacro opus ha-

et omnibus spectator atterens
 atque necans maritos. Quo-
 rum nonnullorum infelices
 viri, ne ipsa quidem nomi-
 na norant, ^m Coliadas, si
 fors ita ferat, et Genetyl-
 idas, aut Phrygiam illam
 deam, et Comum amore
 perditum in pastore. Sacri-
 ficia autem arcana, et abs-
 que viris suspecta mysteria.
 Quid enim attinet et ani-
 morum corruptelas comple-
 di? Postquam autem his per-
 actis iterum discesserunt,
 domi statim proluxa bal-
 nea, ac sumptuosa quidem
 et leuita mensa, erga viros
 autem multa ac simulata re-
 cufatio. Postquam enim ni-
 mis quam repleta fuerint
 sua ipsarum gulositate, cum
 amplius neque guttur ipsarum
 cibi quicquam recipere po-
 test, summus digiti vel in-
 scribentes, appositorum ve-
 numquodque degustant, no-
 fles ad hæc narrantes, et
 diuersorum corporum som-
 nos, et muliebritate lectum

PPPP

bet.

ταυτὶ μὲν οὐκ ἀναθοῦς βίου
 τυμμίει, τῶν δὲ μικροτέρων
 ἢ τις ἐθελήσει τὸ ἀληθὲς κα-
 τὰ μίρον ἔξιτάσθαι, ὄντως
 καταράσεται Προμηθεῖ, πῶ
 Μινῶν φασιν ἐν ἄνω ἀπὸ ῥή-
 φας φωνῶν. Εἶτ' οὐ δικαίως
 πλοσσιπαλασκόμενον Γρά-
 φουσι τὸν Προμηθεῖα πῶς
 τῶς πέτραις; Καὶ γιντ' αὐτῶν
 Ἰωλαμπῆς, ἅπο δ' οὐδέ τι
 Ἀγαθόν, ὃ μισθὸν οἱ μ' ἀπαν-
 τας τοὺς θεοὺς. Γυναικὲς
 Ἰηλασσῶν, ὃ πολυτιμωτοί
 θεοί, ἔδν ἔμαρόν. γαμῆ
 τίς ἀνθρώπων; γαμῆ δὲ
 θεοῖς, λοιπὸν γὰρ ἰθὺ μῖα. ἢ
 γαμῆ δὲ λέχθ μοιχὸς ἴντρον
 φῶν. Εἶτ' ἰπιθελὲ ἢ φαρμα-
 κῆαι, καὶ νόσοι, Χαλιπῶτα-
 τος φθόνῳ, μὲν οὐκ ἴσ' ἀνῶτα
 ἢ Βίον γαμῆ. τίς καὶ τὰ ἀ-
 γαθὰ δικάει; τίς βίῳ ὁ δὲ
 εὐχῆς

Toroq̄ adulter nuptiali subsidens
 Illudit. hinc nascuntur insidia & metus,
 Et temperata toxico mala pocula,
 Morbique varij, atque omnium gravissima
 Invidia, cum qua mulier omne ævum exigit.

Quis hæc bona videlicet sectatur? aut cui vita adeo in-
 felix

bet. Atque hæc constantia
 vite argumenta sunt. At
 verò quæ acerbiora sunt, si-
 quis veritatem ex parte mo-
 dò diligentius persequi ve-
 lit, verè execrari Prometheū
 posset, in Menandri illam e-
 rumpendo vocem:

Ergo immerentem dicii-
 tant Prometheus

Pendere fixum Caucasī
 de rupibus?

Et geritur illi lampas, at
 aliud nihil

Boni: quod omnes au-
 tumo odisse superos.

Fecit mulieres, proh su-
 preme Iuppiter,

Genus scelestum. ducit
 aliquis coniugem?

Clām ducit, & quodam-
 modo oblitus sūi.

Nam cupiditates mox se-
 quuntur plurimæ,

ψυχῆς οὗτος, θυμὸς ἄξιον
 τοίνω ἀντιθέσθαι τοῖς θάλασι
 κακοῖς, πλὴν ἀρρήγνα τῶν ποτα-
 μῶν ἀγωγῆν. ὄρθει ἄνα-
 σῆς ἐκ τῆς ἀφύγος κοίτης, τὸν
 ἐπὶ τῶν ὀμμάτων ἔτι κοιτῶν
 ὑπνον ἀπονεύσασθαι, ὕδατι
 λιτῶ, πλὴν ἑρᾶν χλαμύδα
 ταῖς ἐπιπέτοις ἀπρόνοις σὺρ-
 φάσας, ἀπὸ τῆς πατρώας ἐ-
 σίας ἐξέρχεται, κάτω κινῶ-
 σῶς, καὶ κινῶσά τῶν ἀπέν-
 των ἐξ ἰναυτίου πρὸς ἄπεν-
 ἀκόλυθοι δὲ καὶ πειθαγωγῶν,
 καρδὸς αὐτῶν κόσμιον ἔπεισας,
 τὰ σιμνά τῆς ἀρετῆς ἐν χερ-
 σὶν ὄργανα κρατουμένων, οὐ
 πεισθῆναι ἰσχυρῶς, κόμην
 καταψύχασθαι ἀναμύσας, οὐ
 δὲ ἰσοπέρα τῶν ἀντιμέροσθων
 χαρακτῆρων ἀγράφους ἐκ-
 νῆσαι, ἀπὸ τῆς ποσὸς πλοχοῖ δὲ κη-
 τοὶ κατόπιον ἀκολουθοῦσιν,
 ἢ πρὸς τῶν ἰσχυρῶν ἀρετῶν φη-
 λάθησσαι βίβλοι, καὶ ἄς μὴ
 πικρῶ δέοι φοιτῶν, ὁμιλῶνς λυ-
 ροὶ πᾶσι δὲ τοῖς φιλοδόφοις
 ψυχῆς μαθημασὶν ἀπὸ τῆς
 ἰναθῆ.

felix ac misera animum de-
 mulceat? Aequum igitur
 fuerit, mulieribus istis malis
 opponere masculam pueros
 rum viuendi rationem. Nam
 manē surgens ex lecto haud-
 quaquam coniugali, post-
 quam residentem in oculis
 somnum reliquum aqua sim-
 plici absterfit, sacra chla-
 myde humeralibus fibulis
 adstricta, à paternis adibus
 egreditur, demisso in terram
 vultu, ac neminem ex omni-
 bus ex aduerso intuens. Co-
 mites autem ἑ παδαγωγῶν
 turba ipsum decens, sequun-
 tur, venerabilia virtutis ins-
 trumenta manib. tenentes,
 non seclti pectinis incisuras,
 quib. coma demulceri queat,
 neque specula, repercussarum
 formarum absq. penicillo
 expressas effigies: sed
 vel multiplices pugillares à
 tergo sequantur, vel veterum
 virtutes operum custodi-
 dentes libelli. Quòd si etiā
 in ludum Musici itare illum

oporteat, apta atque sonora lyra. Omnibus autem phi-
 losophicis animi disciplinis abundanter exercitatus, ubi
 P P P P z iatt

ἰναθλόσας, ἰπαδᾶρ ἢ διὰς
 νοια τῶν ἐγκυκλιῶν ἀγαθῶν
 κοροῶν, τὸ σῶμα ταῖς ἐλευθε-
 ρίοις ἀκνήσισι κλυοῦν. Θυσ-
 σαλοὶ γὰρ ἵπποι μέλοσι κλυ-
 οῦν ἢ βραχὺ πλὴν νύκτις πα-
 νοδαμύσας, ἐν ἡμέρῃ μελι-
 τᾶ τὰ πολεμικὰ, ἀκούτας ἀ-
 φίας, καὶ βέλῃ δι' ἀσπίδος δι-
 ξίας ἀρπάζων. ἔθ' αὖτε πα-
 ρὰ παλαιῶν, καὶ πρὸς ἡλίου
 μεσημέριον θάλλος ἐκκοί-
 βεται τὸ σῶμα πυρρόμενον. οἱ
 τε τῶν ἐναγωνίων πόρων ἀ-
 ποπαλάζοντες ἰδρωτόν, μεθ' ἑ-
 ἕς ἡδὲ τὰ σώματα, καὶ τράπεζ-
 ζα, τῆ μὲν ἀμυρόν ἐπιπέφου-
 σα πρᾶξι. πάλιν γὰρ αὐτοῖς
 διδασκαλοὶ, ἢ παλαιῶν ἱε-
 ρων αὐτοῖς ἰσχυροί, καὶ ἐπιμε-
 λόμενοι μνήμα, τίς ἀντιᾶ
 ἤρας, ἢ τίς ἐπὶ φρονήσει μαρ-
 τυρέμεν, ἢ οἱ δικαιοσύ-
 νην καὶ σωφροσύνην ἡσπᾶς
 σάνθ' ἑαυτοῖς ἀρτίως ἀπα-
 λῶν ἔτι πλὴν ψυχῶν ἐπαρδῶν,
 ὅταν ἡσπᾶς πλὴν πρᾶξι ὀρί-
 σθ, τῆς γαστρὸς ἀνάγκη τὸν
 ὀφθαλμὸν

iam mens cyclicis illis bonis
 satiata fuerit, corpus quoque
 liberis exercitationibus ex-
 ercet. Nam Thessali equi
 curæ illi sunt: ac breuiter
 iuuentutem domans ac sub-
 iugans, in pace meditantur
 res bellicas, emittendo spica-
 cula, & eubrando iacula,
 perita ac certa ferendi dex-
 tera. Deinde & nitida pa-
 lastra, & ad Sôlii meridia-
 num calorem oppletur pul-
 uere corpus densatum, de-
 stillantesquæ contentiosos
 rum laborum sudores, post
 quos laucra breuia, & men-
 sa sobria, rebus paulò post
 gerendis non aduersa. Rurs-
 sum enim ipsi tum præcepto-
 res, & veterum operum ex-
 empla repetentes, atq; in his
 eum cura versantes recor-
 dationes, nempe quis heros
 virilis ac fortis fuerit, aut
 quis ob prudentiam publico
 testimonio laudatus, aut qui
 iustitiam ac temperantiam
 amplexati fuerint. At talibus
 virtutibus tenerum adhuc animum imbuens, quando iam
 vespera rebus gerendis finem imponit, tributo quod ven-
 tri

Ἰφελόμορον ἄσμιον ἱπιμα
 πύσας, ἡδίου ὑπνοῦ καθό-
 δα, τοῖς μὲν ἡμέραν καμά-
 τοις ἰπυρριμῶν ἐπὶ χρόνον, τίς
 οὐκ ἄρ' ἱρασις ἐφύδον ἡβού-
 τοιοῦτος; τίς δ' οὕτω τυ-
 φλά ἢ αὐτῶν ὀρμμάτων βο-
 λῶν, πυροὶ δὲ οἱ τῆς θυμίας
 λογισμοῖς; πῶς δ' οὐκ ἄρ' ἄ-
 γάψουσι τὸν ἐν παλαίστραις
 μὲν Ἐρμῶν, Ἀπόλλωνα δὲ ἐν
 λυραῖς, ἱππαστῶν δὲ ὡς Κάστο-
 ρα, θείας δὲ ἀριτῆς ἐστὶ θύης
 τοῦ διὰ κούρτα σάματος; ἀπ'
 ἡμοῖ μὲν, δαίμονες οὐράνιοι,
 βίβ' ἢν διλωκῆς οὐτ' ἄ-
 παντικὸν τοῦ φίλου καθέξ-
 ομαι, καὶ πηλοῖον ἢ δὲ λα-
 ποῦτ' ἄκουσεν, ἐξίον τι δὲ
 αὐτῶν ὠνεξίφῶν, καὶ παντὸν
 ἔργον κοινωνίαν ἔχον. οὐ-
 ξατο μὲν οὐδ' ἐρωῆτις δὲ ἄ-
 πείσῃ καὶ ἀκλινοῦς βίου, τὸν
 σεργόμενον, ἀλύπως αἰς γῆ-
 ρας ὀδύσσει, μηδ' ἐμῆς τύ-
 χης παράσαντα βάσκανον
 ἰπύρασαν ἢ δὲ ἡ, οἱ ἄνθρω-
 πίνης φύσεως νόμος, νόσος ἰπι-
 ψάουσα =

tri ex necessitate debetur de-
 penso, suaviore somnos
 dormit, post diurnos istos la-
 bores ad tempus conque-
 scens. Quis igitur amator
 ephēbi talis non ferret? Aut
 cui ita habes oculorum qui-
 dem fuerit acies, cæca verò
 atque offuscata mentis ra-
 tiones? Quomodo verò non
 amaret illum palastris qui-
 dem Mercurium, inter lyras
 autem Apollinem, equitatio-
 nem verò Castorem, diuinas
 auiem virtutes mortali pro-
 sequentem corpore? At mi-
 hi quidem, ô Dii cælestes,
 vitinã vita sit hæc perpetua,
 ex aduerso amici sedere, &
 suave loquentem propè au-
 dire: cum exeunte autem pa-
 riter exire: & in summa,
 omne cum eo opus commu-
 ne habere? Optarit igitur
 amator quispiã per illas fam-
 & inconcussam vitã ama-
 sium suum absq; omni mole-
 stia ad senectutem perueni-
 re posse, nullius fortunæ in-
 uida impressione labefactatum. Quòd si verò etiam, qua-
 lis humanæ naturæ condiitio est, morbus quispiam inua-

ψάσασθ' αὐτοῦ, κάμνουσι
 σπυροσάσω, καὶ δὲ χαμνείου
 θαλάσσης ἀναγομύφω συμ-
 πλόσσομαι, καὶ τυραννικῆ
 θία δισμὰ πικράψω, τὸν ἴσθρ
 ἱμαυτῶ πειθῆσω οἰδηροῦ.
 ἰχθρὸς ἄπας, ὁμισῶν ἰκῆ
 γορ, ἱμὸς ἔσσα. καὶ φιλήσω
 πὸς πῆς αὐτὸν ὀνοϊκῶς ἔχον-
 τας. ἢ δὲ λησὰς ἢ πολιμίου-
 θειασάμω, ἐπ' αὐτῶν ὀρμῶν-
 τας, ὀπλισάμω ἢ παρὰ δό-
 μαμι. ἢ δὲ ἀπὸ θάνη, [ἢ] οὐκ
 ἀνέξομαι τι λαυταίας δὲ ἐν-
 πολὰς τοῖς μετ' ἰκῆγορ. ἢ
 ἱμοῦ εὐχρομύφω ἰπιθῶ-
 μω, ποινὸν ἀμφοτέροισι ἐπι-
 χῶσσαι τάφορ, ὅσίοις δὲ ἀνα-
 μιξάντας ὅσῃα, μὴ πῶ λω-
 φίλῳ νόνῳ ἀπ' ἀκάλωρ δὲ
 κείνω. ταῦτα δὲ ὁ πρῶτος χα-
 γάξοισι οἱ ἱμοὶ πῆς τοῦ ἀ-
 ξίους ἔρωται, ἀπ' ἢ θεοῖς γά-
 τωρ ἡρώϊκῆ φρόνησις ἱνομο-
 θέτησε, ἐν οἷς ὁ φιλίας ἔρω-
 ἀχει θανάτου συνίξινωσιν.
 Φωκίς ἐν νηπιῶν ἔτι χέρονω,
 Οἷσιν Πυλάδῃ σαυῶψι. θεῶν
 δ,

duravit, & vna cum vita tandem expiravit. Phocis ab in-
 fanilibus adhuc annis Orestem Pyladi coniunxit: Deum
 autem

ferit ipsum, cum laborantē
 pariter agrotabo: & si per
 intempestum mare in altum
 tollatur, cum eo simul nauis
 gabo. Quod si etiam tyrans
 mea vis vincula illi inne-
 fiat, par ferrum mihi ipsa
 quoque circumdabo. Et qui-
 cundq; illum oderit, idem mi-
 hi inimicus quoque erit. Si
 verò prædones aut hostes
 videam in ipsum grassantes,
 etiam ultra quam potero ar-
 mabor: & si moriatur, vi-
 uere neque ipse sustinebo.
 Postrema autem mandata
 ijs quos proximè post illum
 amavi ista dabo, ut commu-
 ne ambobus sepulchrum ac-
 cumulent: osibus autē per-
 misendo offi, ne musū qui-
 dem pulverem à se mutuo
 segregari sinant. Atque hæc
 non primi ita effingunt mei
 dijs proxima heroum pru-
 dentia velut quadam lege
 sanciuir, in quibus amicitie
 amor ille ad mortem usque

ἢ τῶν πρὸς ἀπίλους παθῶν
 μοι τιμω λαθόντων, ὡς ἐφ' ἑ-
 νὸς σαύφους τοῦ βίου σωτέ-
 πλωσαμ. ἀμφότεροι Κλυ-
 ταμνηστρα ἀνήρου, ὡς Ἀ-
 γαμέμνονος παῖδος. ἢ ἄμ-
 φοῖν Αἰγιδῶ ἐφονάβε. τὰς
 Ορέστια ἰθαυνοῦσας ποινὰς
 Πυλάδης ἐνόση μάθρον, κα-
 νομῆφω σικκωνίστο. τὴν δὲ
 ἐρωτικὴν φιλίαν δὲ τοῖς τῆς
 Εὐλάδῶ ὄροις ἐμίτησαμ,
 ἐπὶ ἐπὶ τοὺς ἰσχυάτους Σκυ-
 θῶν τέρμονας ἔπλωσαμ, ὁ
 μῆρ νοσῶν, ὁ δὲ θεραπόδωρ. τῆς
 κοῦν Ταιρικῆς γῆς ἐπιβά-
 νοντας ἀδύς ἐ μητροῦν
 αὐτοῦς Βειννὸς ἐξφοδόχησε.
 καὶ τῶν βαρβάρων ἐν λυ-
 κλοφωεισάτωρ, ὁ μῆρ ὑπὸ τῆς
 σπυῖθους μαυίας πρῶτων, ἔ-
 καθε Πυλάδης δὲ Ἀφρόν ἄ-
 πίφα, σάματός τ' ἐπιμίθε,
 Πίπλυ τε πρῶτάνωσφω δῶπυς
 τοῖς ὄφωις, Οὐκ ἐρασεῖ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ παρὸς ἰνδανυῖν
 ἴδῶ.

in sania collapsus iacebat: Pylades autem

Spumam oris abstergebat, atque corporis

Curam gerens, tegebat illud vestibus.

non amatoris modò, sed & patris affectum præ se ferens.

P P P P 4

Quando

autem cum mutuorum affe-
 ctuum veluti mediatorem
 quendam accepissent, perina-
 de atque in uno eodemq; vi-
 ta nauigio simul nauigârunt.
 Ambo Clytemnestra matris
 emerunt, uti Agamemnos
 nis filij: ab ambobus Aegi-
 sthus occidebatur: & fu-
 riyis quibus Orestes exagitabatur,
 Pylades magis quam
 ille infestabatur: idemq; cum
 illo, cum iudicaretur, peri-
 culum sustinebat. Amato-
 riam autem amicitiam non
 Graecia modò terminis me-
 tiebantur, sed ad extremos
 Scytharum fines nauigârunt,
 aliter quidem morbo
 laborans, aliter autem cu-
 ram adhibens. Tauricam
 quippe terram ascendentes,
 statim occisa matris olirix
 Ecinnyis perinde atque ha-
 spitio ipsos excepit. Ac bar-
 baris undique circumstanti-
 bus, aliter quidem ex consue-

ἴδ' ὅτι λῶϊκα γουὶ ἐκείνῳ, θα-
 τίρου μισθού' ἐπὶ τῷ φο-
 ουνθῶα, τὸν ἔτερον ἐς Μυ-
 κῶας ἀπιῖναι, κοινοῦτα
 γράμματα, μίσην δ' ἐπὶ ἀλ-
 κήων ἀμφοτέρω θελοῦσιν,
 ἰκάνη' ἐν πατέρω ζῶντι
 ἔγγυαντὸν ἄγουμ' ἀπο-
 δῆται δ' τὰς ἐπιστολὰς Ορέ-
 στῆ, ὡς Πυλάδης παθῆν ἀξιό-
 τίτερον, μόνον αὐκ' ἱρασιὺς ἐπὶ
 ἔρωτός γε γούμ' ὅτι. Τὸ γὰρ
 σφαλίωα τόνδ', ἰμοὶ βάρ' ὅ-
 μίγα. Οὐαρτολῶν γὰρ εἰμ'
 ἐπὶ τὰς συμφράς. καὶ μὲν
 ὄλιγον φησί. Τῷ δὲ μὲν δὲλ-
 τον δίδω, Πέμψω γὰρ Ἀργος,
 ὅτι σοὶ καλῶς ἔχῃν, ἡμῶς δ'
 ὁ γὰρ ἔρω κ' ἔνετω καὶ γὰρ ὅ-
 τως ἔχα τὸ πᾶν ὅταν γὰρ ἐκ
 παιδῶν ὁ σπουδαῖος ἔρω ἐν-
 πραφέις, ἐπὶ πῶν ἡδονῶν ἰσθ-
 λωα μὲν ἡλικίαν ἀνδρῶν
 ὅν, τὸ πάλα φιληθῆν, αἰοι-
 βαίους ἔρωτας ἀνταποδίδω
 σι καὶ δυσχερῆς ἀνδρῶν ποτε-
 ρε ποτέ' ὅτι ἱρασιὺς εἶναι, ὡς
 περ' ἀπ' ἰσόληθρ τῆς τῷ φιλή-
 τει, confirmatus fuerit : id quod olim amatum est, mutuos
 atque alternos amores vicissim reddit : adeoque difficile est
 sentire uter alterius amator existat, perinde ut in speculo

Quando igitur iudicio lata
 sententia fuerat, ut altero
 ad supplicium & eadem ma-
 nente, alter Mycenae profi-
 cisceretur ad afferendas li-
 teras: ambo manere alter
 pro altero volunt, uterque in
 altero viuentē seipsum vne-
 re existimans. Rejicit autem
 & epistola à se Orestes, tantū
 quam Pylade digniore qui
 illas acciperet, tantū non
 amator pro amato redditus.

Nāq̄ hūc perire occisum
 (inquit) onus mihi graue:
 Ego enim ille sum, qui
 hoc cōcilio nobis malum.

Et paulo post ait:

Huic quidem da literas,
 Argos enim mittam, tibi
 ut res bene habeat:

Occidat aut nos, cui opo.

Nam vniuersum negocium
 ita se habet. Quando enim
 à puero dignus ac serius ille
 amor simul enutritus, in eam
 et stem quæ iam ratione vti,
 aliāq̄ ex alijs colligere po-
 test, similis

θαυσιανόας, ἐπὶ τὸν ἱρώ-
 φρον ὁμοίως εἰδένος τί δὲ οὐ
 τοῦ κατ' ἡμᾶς βίβη ξύλω αὐτό.
 πρυφὸν ὀναδίνας, θέοις νό-
 μοις οὐαδὲν, ἐκ θαδοχῆς ἐφ'
 ἡμᾶς καταθεβνικός; ἀσμενός
 δ' αὐτὸ δὲ ξάφροι, μὲν' ἀγνῆς
 θαυνοίας νεωκορῶν. ὄλβι
 γῆ ὡς ἀληθῶς, κατὰ πλὴν τῶν
 σοφῶν ἀπόφρασιμ, Ω ωᾶδὲς
 τι νεοί, καὶ μάνυχον ἵπποι.
 Γυράκα δ' ὁ γέρον ἡν
 ἰλαφρότατα, κῆροι τὸν φι-
 λίσσιμ. αὐ γὰρ μὲν Σωκρατι
 καὶ διδασκαλία καὶ τὸ ναμ
 πρὸν ἰκᾶνο τῆς ἀρετῆς δικα.
 εἴκειον, τοῖς Δελφικοῖς τεύ-
 ποσιμ ἰτιμῆθη. χροσμὸν γὰρ
 ἀληθείας ὁ Πύθι' ἐθεσι-
 σση, ἀνδρῶν ἀπάντην Σωκρά-
 τος σοφάτα', ὅς ἄμα τοῖς
 ἄλλοις μαθήμασιμ, ἐξ ἄν τὸν
 βίον ὤνκει, καὶ τὸ πειθερα-
 σῆν ὡς μάλα καὶ ἀφελῶν πεσῆς
 καὶ δὲ τῶν νέων ἱεῶν,
 ὡς Ἀλκιβιάδου Σωκρατῆς,
 ὅς

caeteris disciplinis, quibus vitam hominum promovit, & pue-
 rorum amorem, ceu rem præcipuè utilem adinuenit. Conue-
 nit aut. in iuvenes amare, perinde ut Alcibiadem ° Socrates,

simili amantis beneuolen-
 tiæ, in amatum recidende i-
 magine. Quid igitur ceu pe-
 regrinam voluptatem nobis
 exprobras, id quod vita no-
 stræ proprium est, diuinis
 legibus definitum, & per
 successionem ad nos trans-
 missum? Libenter verò in-
 psium recipientes cum pura
 mente, veluti sacram quan-
 dam rem tractamus. Nam
 verè beatus ille est, iuxta sa-
 pienium sententiam,

Cui pueri molles, & equi
 solidam vngulam habentes:
 Atq; senecta viro minùs
 intolerabilis illi est.

Si quem adamant pueri.
 Socraticæ verò doctrinæ,
 & splendidum illud viru-
 tis examinandæ iudicium,
 etiam Delphicis cortinis ap-
 probatum est. Oraculum e-
 nim veritatis Pythius ille ex
 adyto dedit, Virorum om-
 nium Socrates (inquiens) sa-
 pientissimus: qui pariter cum

ὅς πο' μιᾶ' χαλμύδι παρὸς
 ἑπταυικομίδη. καὶ ἔγωγε
 τῷ Κατιμάχῳ, ἐπὶ τέλει
 τῶν λόγων, ἥδιστα πεδάλω
 ἄν ἄπασι λέρυγμα: Αἰθερῶ,
 ὃ λέρουσι ἐπ' ὅμμασι λίχνα
 φέρουσαν, Ἐρχίῳ ὡς ὑμῖν ὠ-
 εῖσαι παδοφιλῆν, Ὡς ἡ νεωρ
 ἱράοιτε, πόλιμ κἀαυθραῖ.
 λοῖτε Γαῦτ' ἄδότην, ὃ νεα-
 νία, σαφρόνως πασιῶν ἀ-
 γαθοῖς πρόοιτε, μηδ' ὀλίγη
 τέρψινος ἔνεκα τῷ μακρᾷ
 ἐκχέουσι ἄνοιαν, ἀρετῆς
 ἀκμῆς, πλάσῃ τὰ ἑὺφιλῆν
 πάθῃ πεδάλω. τὸν δ' ἔ-
 ρανιον ἱερωτά πεσικυῶνται,
 αἰς γῦρας ἀπ' αὐδῶν βίβλα
 τυρεῖται τὰ πάθῃ. τοῖς γὰρ ἔρω
 φιλοῦσι ἡδίστ' ἢ μὴ ὃ τῷ ἴσῳ
 κρόνῳ, ὃ δ' ἐμῆς ἀπριπῆς σινδ
 δέσσης παροικῶς, ἀοιδί-
 μοι δ' ἢ τὰ θάνατον αἰς πάν-
 τας ἐκφοιτῶσι ληνδόνων. ἢ δ'
 δὲ φιλοσόφων πασι πι-
 σάσῃ, ὡς ἄν μὲν τὰ γλῶσσῃ.

ἔχεται

qui sub una atq; eadem chla-
 myde patris somnos dormi-
 uit. Atque equidem Calli-
 machi illud præconium ad
 finem orationis libentissime
 cunctis apponerem:

Namque, utinam, cu-
 pido sectantes lumine a-
 matos,

Hevcius ut pueros iussit
 amare senex,

Sic ὄ αμετῖς eos, fortiq;
 habitetis in orbe.

His cognitis, adolescentes
 modestè pueris bonis con-
 uersamini: neque modica
 delectationis gratia, longa
 effusa benevolentia, usq; ad
 vigorem modò ætatis fictos
 ac simulatos amandi affectus.
 protendite: sed cœlestem æ-
 morem adorantes, à pueris
 usque ad senectutem stabi-
 les animorum motus confer-
 uate. Nam hoc pacto aman-
 tibus, suavissimum quidem
 vitæ tempus est, nulla inho-
 nesta conscientia cobabi-

tante. Celebris autem ὄ multa post mortem illorum fama
 ad omnes passim promanat. Quòd si verò conuenit philosop-
 phorum pueris fidem adhibere, etiã æther post terram ex-
 cipit

ῥίται ζὺς ταῦτα ἰκλιῶντας.
οἱ δὲ ἄμεινον ἀφθανοῦντο, ἰ-
χουσι τῆς ἀριστεῆς γέρας τὸ ἀ-
φθαρῶν. τοιαῦτα τῷ Κλη-
δικρατίδου σφόδρα νεανικῶς
σεμνολογησάμενος Χαερκλίας
μὲν, ἰκλιθεὶς λέγειν παρὰ
μῦθον, ἐπίσχορον ὦρα γὰρ λῶ
ἐπὶ ναῦν ἰατικίνα διομένων
δ' ὁ, τι φρουοῖον, ἀφφύνα-
σαι, δὲ ὀλίγος ζὺς ἰκατέρου
λόγος ἀειδμυσάμενος, οὐκ ἴξ
ἴποψος, φημί, καὶ παρμυ-
δικμύρος ὑμῶν, ἀίτῳροι, τὰ
τῶν λόγων ἰοικίην ἀπραχιδι-
σθαι δὲ λυκῆς δὲ, καὶ νῆ Δί,
ἰρρῶμένους φρουτίδ' ἰναρ-
γῆ ταῦτ' δειν ἴχνη σκιδὸρ ῥῆ
ἐδ' ἐν δειν ὁ, τι φητικῶν ἰ-
πῆν ἰτέρω δὴ ἰαδῶν πρῆματι.
καὶ ποτὴ μὲν ἢ τῶν πραγμ-
τῶν ἰμπαρία. πλείων δὲ ἢ τῶν
λόγων δ' ἀνότης ὡς ἰχων ἰ-
ἰεξάμεν, ἰεπρ λῶ ἰρ δὴ ἰα-
τῶ ἰνῆδῶα Θρακίμηνος ἰκῆ-
νος ὁ ἰόδορον ἰν ἰμφων-
εικηκῶτον ἰξ ἰσον βαδίσσῳτι.

πρὸ

quidē optārim, si modō possibile foret, vel Theramenes ille
coithurnus fieri, vi ambo victores ex a quo hinc discederētis.

Verumt.

capit eos qui hæc sectantur.
Illi autem meliori fato mor-
rientes, virtutis præmiū hoc
incorruptibile consequun-
tur. Atque hæc cūm Callis-
cratidas valdē iuueniliter
iacendo amplificasset, Cha-
riclem quidem denud dicere
conantem represii. Tempus
enim erat ut ad naudem de-
scenderemus. Rogantibus
autem, ut de eo quod mihi sa-
pere viderentur, sententiam
ferrem, paulisper viriusque
verbis connumeratis et per-
pensis: Et ad quaquam su-
bito, inquam, ac temerē vi-
dentur, amici, orationes istæ
à vobis effutitæ, aut citra
præmeditationem composi-
tæ esse: sed cōtinuæ, longæq;
et per Iouem etiā solidæ cu-
iusdam curæ manifesta hæc
vestigia sunt. Propemodum
enim nihil est quod ab vitro
dici potuerit, quod præter-
missum sit. Ac multa quidem
rerū experientia, maior autē
orationis grauitas: ut ego

πῶς ἐπεδύκτω ἀνάσσει οὐκ
 εἰσκαί, καὶ αὐτὸς ἐν ὧ μετα
 ξὺ πλῶ, περὶ τῶν αὐτῶν ἡκέ.
 κεναι διοχλήσασαι, τὸ μάλιστα
 παρασάβον εἶναι μοι δικασθῆναι
 ἀφραυῆμαι. γὰ μοι ἢ ἀνδρῶ.
 ποῖς βιωφιλῆς πρᾶγμα, καὶ
 μακάριον, ὁπόταν οὐτυχῶν.
 ται, πασιδὲς δ' ἔρωτας, ὅσοι
 φιλίας ἀγὰ δικαιοσύνῃς
 εὐνοίας, μόνως φιλοσοφίας ἔρ.
 γον ἡγάμα. διὸ δὲ γαμυ.
 τῶν μὲν ἅπασιν, πασιδὲς ἄν
 ἢ ἀφείδω μόνως φιλοσόφοις.
 καὶ ἢ ἐν γυναιξὶν ὁλόκλη.
 ρῶ ἀρετὴ φύνται καὶ οὐκ ἔ.
 ὦ Χαρίκλεις, μηδὲν ἀχθιδῆς.
 εἰ τὰς Αθλιώτας ἢ Κόρινθους.
 ἤξα λαγὼ μὲν, καὶ αὐτὸς οὐ
 τόμω λόγῳ τῶν κείσιν ἱππ.
 σπώσας, ἱξάνεστω ἰώρων ἢ
 ἡπικρατικῆ ἢ Χαρικλῆα πα.
 ρὰ μικρὸν ὡς θανάτῳ λιπαρῶ.
 κείσιν. ὁ δ' Αθλιώται, ἰλαρῶ.
 ὧ πρότω φασίδος, ἀναπηδῆ.
 σας, πρὸς ἀσπύδρα σοφῶν.
 εἰκασίη

Veruntamen quoniam ipse
 nihil remissuri videmini, &
 ego inter nauigandum de
 ijdem rebus haudquaquam
 admittere turbam aliquam
 iterum constitui: id quod mi-
 hi maxime videtur iustum
 esse, pronuntiabo. Nuptiæ
 quidem ad vitam hominum
 promouendam res in primis
 vtilis & beata, quoties ex sen-
 tentia contingunt: p puera-
 rum autem amores quot-
 quot amicitie pura & casta
 iura conciliant, solus philo-
 sophia opus existimo. Quas
 re sanè coniugio quidem vas-
 candum omnibus est: pueros
 autem amare, solis philo-
 sophis relinquatur. Minime
 enim mulieribus perfecta ac
 solida virtus innascitur. Tu
 verò Charicles nequaquam
 egrè feras, si Athenis Corin-
 thus hic cedet. Atq; ego qui-
 dem præ verecundia breui
 oratione iudicio ita tum ap-
 properato surrexi. Animad-
 uertebam enim Chariclem supra qd tristem esse, propemodum
 nò aliter ac si morte damnatus esset: Atheniensis aut alter læ-
 to quodam modo alacer exiliens, incebat valdè insolenter.

Puiffes

ἔκαστον ἄν τις αὐτὸν ἐν Σα-
λαμίνοι Πέρσας καταναυα-
μαχηκῆσαι. καὶ ὧτό γὰρ τῆς
κείσεως ἀπωδάμω, λαμπρὸς
τιρον ἡμᾶς ἐλάσασα. Ὁ αὐ-
τὸ τὰ πινύκια. καὶ ἦρ ἡ ἄλλο
λως ὡ βίω μεγαλοφρονέσα.
Ἐ. ἡ σὺν ἡ δὲ τὸν Χαεικλῆα
παρηγορησάμεν, ἐπὶ τῆ δασ
νότυτι τῆ δόωρ, σὺν χίς ὅ-
περ θαυμάζωμ, ὅτι δυσχε-
εῖρε μῖρε δανατῶς σωμ-
ζόρησεν. ἀπὸ ἡ μὲν ἐν Κνί-
θω δασπιδῆ, καὶ τὰ παρὰ τῆ
θεῶ λαληθῆτα, σπουδῶ ἰ-
λαρὸν ἄμα καὶ παιδῶν ὄ-
μυσορ ἰσχυρότα, τῆ δὲ πη δὲ
κεῖθε. σὺ δὲ, ὡ Θεόμνησε, ὁ
πλὴν ἑωλον ἡμῶν ἰκαλίστα
μῆ Ὁ μνύμεν, ἡ δασαῖς
τότ ἡ δασ, πῶς ἄν ἀτακῆω.
Θεόμ Μελιτιδῆ ἡ Κοροδορ
ὄσημ, πῆς θεῶν, ἵνα τοῖς ὅ-
πὸ δὲ δασαῖς κειθῆσιν ἵνα
τιαν φέρω ψῆφορ. ὅς ἡ ἄ.
κρας ἡ δονῆς τῶν διζομῆωρ,
δασρεῖ.

Putáffes ipsum circa Salas
minem navali praelio Per-
sai superasse. Etiam illud ex
iudicio hoc consecutus sum,
quòd splendidiore conuiuio
nos idem accepit, dum vi-
ctoriæ epulum nobis præbet.
Erat enim aliàs quoq; quod
ad vitam attinet, magnifi-
centior. Tacitè autem Ὁ
Chariclm consularus sum
ob gravitatem verborum,
assidue admirando quòd dis-
feliciori parti tam potente
oratione patrocinatus esset.
Caterùm ea tum in Gnido
commoratio, quæq; apud i-
psam deam verbis vltro ei-
troq; iactata sunt, habentiã
pariter Ὁ serium hilare, Ὁ
eruditionem à Musu non a-
lienam, ad hunc ferè mo-
dum direpta sunt. Tu verò
Theomneste, qui antiquariũ
adèò rerum harũ memoriã
nobis excitásti, si tum iudex
fuisses, quo pacto sententiã
tulisses? THEOM. Meliti-

dem aut Coræbum me putas esse, per deos. ut ego h̄s quæ abs
te iustè adèò iudicata sunt, contrariam sententiã ferem.
qui quidem præ summa eorum quæ modò dicebantur volu-
ptate,

ἀστειδῆν ἐν τῇ Κνίδα ᾧ-
 πιλῷ, ὀλίγον τὸ βραχὺ τοῦτο
 δωματίον αὐτὸν ἠγάπησεν
 εἶναι τὸν νεὸν ἐκείνον. ὅμως
 δ' οὐκ (ὁ δὲν γὰρ ἀπειρὸς ἐν
 ἱστορῇ ἀγαθὰ πᾶς ἀγέλωσ,
 καὶ ἄντιθετος) ἦ, πανηγυρεῖ-
 (σιν δοκῆ) ὧς ἀγαπᾷ τὸν
 παρθενῶν κατὰ φρονεῖν
 ἡδονῶν ἐθαύμαζον μὲν, ἐπὶ τῇ
 σμύρῳ, πλὴν ἔσάνου ἔν-
 μῶρον ᾧδῳ, ἰφάθῳ παρὰ
 σῶδι μινερωσῆα, Ταντα-
 λείου δίκας ἐποφίρειν, καὶ
 ὧς ὀμμασι ὧς λάμους μο-
 νοουχὶ πεσκέυον, ἰξὶδρ
 ἀρῶσαθα, λιψῆν ἑποφίρειν.
 ἔ γὰρ ἀπὸ γῆ τὸ θεῶν ἐ-
 ρῶμῶρον, οὐδ' ἀπαντικρὺ κα-
 θεμεθου καὶ λαλοῦσι ἄ-
 κουεῖν, ἀπ' ὄσπερ ἰδουῖς
 ἐλίμακα συμπηξάμεν ἔ-
 ρως, πρῶτον ἔχῃ βαθμὸν ὄ-
 ψως, ἵνα ἴδῃ, ἑῶν θεῶν ἑ-
 ται, ποθεῖ πεσάων ἰφάθα-
 θαι.

prate, in Gnido comorari me
 putabam, propemodum par-
 uam hanc domunculam i-
 psam illud templum esse exi-
 stimans. Sed tamen (nihil
 enim, puto, in hac dici ses-
 siuitate indecorè dicitur :
 ὅς ὅτι, etiam si ni-
 mius ὅ ἀσπείρως fuerit,
 solennis esse, ὅ ἀδ ἑστυμ
 pertinere videtur) oratio
 nem illam ab amatore pne-
 forum cum nimio supercia-
 lio prolatam, admirabar
 quidem ob grauitatem, ve-
 rum non admodum ad dea-
 mulcendum animum facere
 arbitrabar, cum puero non
 dum pubescente consuetu-
 dinem quotidianam habe-
 re, ὅ interim Tantalii pœ-
 nas sustinere, ac pulchritu-
 dine in oculis tantum non
 exundante, cum haurire ac
 bibere liceat, situm malle pa-
 ti. Neque enim satis est aspi-
 cere eum quem amas, neque

ex aduerso sedentem atque loquentem audire, sed petinde at-
 que scalis quibusdam voluptatis compactis, amor primum
 gradum visus habet, ut aspiciat videlicet amatum: deinde ubi
 inspexerit, cupit adductum ad se propius etiam contingere.

δεῖ δὲ σοῦτος τυχῶν ἰξοσίας
 ὄϊρος, θερμότερος τινὸς ἄλλου
 ται πράγματι. ὅτ' ἀπ' μη-
 ρῶν τρωϊμισαδάμῃ, κατὰ
 τὸν κωμικόν, αὐτὸ ἐπάταξεν·
 ἱμοὶ μὲν ἔγω πατρὸς ἔμῃ γί-
 νοιτο. μεταφορῶν δὲ, καὶ
 ὅσοι τῶν φιλοσοφίας ὀφρωῶ
 ἕπρ' αὐτὸν ὄντος ἑροτάφους
 ἕπρ' ἄρασι, σιμῶν ὄνομά-
 των κομψάμασι τοὺς ἀμα-
 θῆς σοιμαυτιώδους· ἱρωτι-
 κὸς ἔστω ἢ τις σπερ, ἢ ὁ Σωκ-
 ράτης. καὶ ἰπὸ μίαν Ἀχιλ-
 λείδης αὐτὸν χλαυδα ἕλε-
 θῆς, οὐκ ἀπλήξ ἀνέστη, καὶ μὴ
 θανύσσης, ἢ δὲ γὰρ ὁ Πάτρος
 κλ' ἰπ' Ἀχιλλεύς ἕξαπτο
 μίχρη τοῦ κατὰ ἀπαυτικῶν
 καθέσθω, Διὲ μὲν ἄϊαί-
 κλω, ὁπότι λήξεν ἀείδωρ·
 ἀμ' ἔστω καὶ ἱ ἐάνωρ φιλίας
 μισίτης ἡδονῆς. εἴνωρ γὰρ Ἀ-
 χιλλεύς ἢ Πατρόκλος θάνατον,
 ἀταμίωτῶ πάθῃ πῆς τῶν
 ἀλύθασαν ἀπερράγη, Μυρῶν
 ἡτῶν σῶν ἰσθῆς ὀμιλία
 Καλ.

gius persequi? Tantam igitur
 natus potestatem amor,
 calidioris cuiusdam rei opus
 attingit: atque ita a femoris
 bus, quali quodam exordio
 facto, iuxta Comicum, i-
 psium percuit. Mihi quidem
 ita amare pueros contingat.
 Illi vero de sublimitus dispu-
 tantes, & quicumque philo-
 sophia supercilium ultra in-
 psu tempora adductum has-
 bent, iumorum verborum
 insolentia rudes & imperi-
 tos pascant. Amori enim de-
 ditus fuit, ut quisquam alius,
 Socrates: & sub uno eodem-
 que cum ipso pallio accum-
 bens Alcibiades, haudqua-
 quam intactus inde surrexit.
 Ac ne mireris. non enim ne-
 que Patroclus ab Achille a-
 mabatur eousque modo, ut
 ex aduerso illi se deret,
 Aeacidem expectans, dum
 cantus finat ille:
 sed erat & illorum amicitiae
 mediatrix voluptas. Cum i-
 gitur generet Achilles Pa-
 trocli mortem, parum custodito aff-
 eltu in veritatem erupit:
 Femorum & tuorum sancta conuersatio
 Melior, inueni.
 Illos

Καμίων. ὅς γ' αὖτ' ὀνομαζο-
 μένης παρ' Ἑλλήσι Λωμάσας,
 ἔθρ' ἄν' ἄλλος ἱραὸς νοσ-
 μίζω. τάχα φάσαι τις εὐσεβῆ
 ταῦτ' εἶνα λέγεσθαι, πῶς ἄ-
 ληθῆ γ' ἐν τῷ Κνιδίαν Ἀφρο-
 δίτῳ. Ἄν. ὅτ' ἀνέξομαι σου,
 εἴηθ' Ἐλέμνησι, ἄλλω ἀρχὴν
 ἡσυχαστοῦ μὲν τρίτων λό-
 γων, ἢς ἀκῆσιν ἐν ἰορτῇ μόνον
 ἔκός ἐστι. τὰ μὲν δὲ τῶν ἱμορ-
 ῶτων πόρρω ἀρκεῖται. ἀφ' ἑ-
 μβοῖ δὲ τῷ πᾶσι τῶν πῶτα
 χρονον, ἔς ἀγορὰν ἐξίωμ' ἡ-
 ἴθι γ' ἔκός ἐστιν, ὑφ' ἡμῶν
 ὄντα τῷ θεῷ πῶς πορεύεται. ἔστι
 δ' ἐν ἀτρεπῆσι ἡ θεῶν, τῶν ἐν
 Οἴτῃ παθῶν πομιμνήσκουσα
 τὸς παρόντας.

Illos verò qui apud Græcos
 ἢ Comastæ seu Comestatos
 res appellantur, nihil aliud
 quàm certos ac manifestos
 amatores puto. Fortassis au-
 tem dixerit quispiam, tur-
 pia hæc diælu esse: vera cera
 tē tamē sunt, per ipsam Gni-
 diam Venirem. LVCIA.
 Flaudquaquam ferā, te cha-
 rē Theomneste, aliud prin-
 cipium tertij sermonis seren-
 tem, quod audire solenni ac
 festo die solum par est. Cæ-
 tera verò ab auribus meis
 procul hinc ablegare decet.
 Sed omittentes plus tempora-
 ris commorando hinc accu-
 mulare, in forum hinc exeda-
 mus. Iam enim probabile est,
 accendi deo rogam. Est au-
 tem non iniucundum spectaculum,
 eorum quæ ille in Oetâ
 passus est, memoriam in animum
 reuocans presentibus & spē
 elanibus.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

α ΤΑΥΡΙΟΥΡΟΣ.] Sunt qui Herculem bis integrum de-
 uorasse bouem scribunt, semel apud Litidum urbem & iterum
 apud Oriopas Thyodamantis bouem. Callimachus hymno ἔς
 ἀρτέμιον, fabulatur Herculem iam in Deos relatum; nihilominus
 inexplēbilis edacitatis esse, & gurgitem insignem. & ῥοῖε inquit.

Πάσαι ἀδηφα γίνετ' ἐν οἰ παρὰ νοδῶν ἰάνα

Τῆ πόν' ἀζολεδονε σωλυτεθ θφοδμευελε.

Tanta erat ingluvie, quanta, cum scinderet aruunt
Occurrit Dryopum ductori Thiodamanti.

Exinde mansit apud Lindios ritus & consuetudo, ut bos arator Herculi cognomeni βρολυα immoletur cum multa divinum imprecatione. Idem legas apud Philostratum in Imaginum lib. 2. apud Lactantium lib. 1. cap. 21. & apud Nazianzenum ἐπιλιθικῆν prima, cuius ista sunt verba: ὁ βρολυας τ' ζωερῶν τρεωνίσας, καὶ τῶν ἀπότκων βοῦν λαφύζας καὶ τῶν κλησιν λαβῶν ἐκ τῆς ἀπείθεως: hoc est, Bouimanduco ille, qui oppresso vi agricola, bouem aratorem abligurij; è re ipsa nomen adeptus. & paulò post: Λιθιοῖς δὲ πῶς τὸ καλεῖσθαι τὸ βρολυα: id est, Pium opus habebatur apud Lindios, auras imprecari Bouimanducum Herculi, illique conicia facere, cultus loco erat. Huc spectat illud ab eodem ad Nemesium obscurius dictum: καὶ λιθιδε εὐθεῖας ἡγοῖται. Lindus que sacris coniciatur. b Myrtus.] Myrtus Veneri sacra, olea Minervæ, quercus Ioni, populus alba Herculi. c Hædera.] sacra Baccho, Phœbo Iauris. d Parum subridens.] Veneris Gnidie templum, & lucum, & stauam, Lucianus hic egregiè est executus. Sed si quis plura requirat, ex nostri Plinij libro 36. petenda sunt; ne ego longior sim. e Mars.] De adulterio Veneris, que cum Pultano nupta fuit, cum Marte, vide lepidissimam fabulam apud Homerum lib. 11. Odysse. & dialogum Apollinis & Mercurij inter deorum dialogos, similiter iucundum. Ouid. quoque lib. 4. Metamor. f Nullo talo.] Quoties tali quatuor ita excidebant, ut diversa esset omnibus facies, Veneris iactus appellabatur, idemque felicissimus erat. Martialis:

Cum steterit nullus vultu tibi talus eodem,

Munera me dices magna dedisse tibi.

g Quis igitur amorem.] Vide Plutarchum in vita Alcibiadis, & Thucydidem, & Erasmus in Alcibiadis Sileno.

h Telephilla.] De hac vide Pausaniam in Argolicis. i Aspasia.] Idem Lucianus in dialogo, cui nomen Gallus, testatur Pythagoram Aspasia Periclis Atheniensis scortum aliquando fuisse.

fuisset. Vbi Micyllus miratur nouum illud & insolens transfor-
 mationis genus, quod ex scorio prodiit philosophus. k Fagus
 illa Dodonea.] Vide proverbium Dodonei: & Caelium Rho-
 dig. lib. 29. cap. 15. lib. 13. ca. 3. Sophocle in Trachinijs de gemi-
 nis colamnis. l Paruus infans, qualem.] Moschus in amore
 fugituo dicit illi malam mentem inesse & rectam: id est, multis
 dolis inuolutam, ac velut cataphractam. Non idem sentire: quod
 sonat labra sua venena, & dona fellacia esse. m Colias.]
 Genetyllus Veneris cognomina suis apud Aristophantem: de
 quibus hæc ferè à Pausania in Atticis: Colias inquit, promon-
 torium Attica, 20. stadijs ab vrbe distans, quo Medorum disse-
 ctam classim maris aestus detulit, vbi Coliados Veneris templum,
 & dearum, quæ Genetyllides vocabantur, fuit. Arprocratio
 quoque deam à promontorio denominatam scribit, quod sit ex
 metaphora ἄρκος, id est, membri nuncupatum. Aristophanis
 verò interpres Venerem Coliada nominauit, ab adolescente quo-
 dam Attico. Colus autem, saltationis species pastoralis, & itens
 Phrygia, quibus etiam inter conuiuia vrebantur. Apparet er-
 go mulierum mores & insolentiam in publicis conuentibus, spe-
 ctaculis & saltationibus notari, in Furijs Orestes.] Del-
 phus obsessus furij, Apollinis consilio venit Athenas in Mi-
 neruæ delubrum, cuius consilio vincens, reuersus est Argos.
 Has verò furias placans vocauit Eumenidas apud Aeschylum.

o Alcibiadem Socrates.] Huius tamen eximiam formam,
 vt Laërtius prodit, aspèrnatus est: & cum Carmides domesti-
 cos illi pueros dedisset vt ab eis domum deduceretur, suscipere
 noluit. Quin perinde ad formosos se habere dicebas, vt est in
 albo lapide lineæ albæ. p Puerorum autem amores.] A-
 mare puerorum indolem, qui probo ingenio videbantur, per-
 missum Lacedæmonijs erit: ceterum abuti illis turpissimum
 habebatur, quasi corpus adamaretur potius quam animus.
 Quod si quis accusatus esset, quod parum honestam cum illis
 habuisset consuetudinem, is per omnem vitam infamis erat, &
 à publicis honoribus submouebatur. Hoc non solum in pueris,
 quorum ætati consulens lex permisit grandioribus amare, sed
 etiam in turpitudine, locum habet, verum etiam in coniugibus:
 non enim rectè amat uxorem, qui corpus amat potius quàm

animum. q Comastæ.] Vox est Eidylliorum scriptoribus
 usitata; pro his qui cantu puellis blandiuntur, & earum a-
 morem captant. Introducitur à Theocrito Eidylio 3. amator
 quidam Amaryllidis puellæ amore incensus, quem Comastæ
 vocat.

ZBYΣ ΒΛΕΓΧΟ-

ἰδ.Ⓞ.

IUPITER CON.

futatus.

Vincenzio Obsopæo interprete.

ΚΥΝΙΣΚΟΥ ΚΑΙ

Zluob.

CYNISCVS ET

Iupiter.

ARGVMENTVM.

SVmma dialogi huius est. Quando fato ac necessitate
 quadam omnia in hoc mundo geruntur, eiq; etiam
 Dij obnoxij sunt superuacaneam esse omnem religio-
 nem, ac cultum diuinum: ideoq; neq; dijs sacrificandū
 esse, neq; ab illis quicquam sperandum: imò ipsos illos
 non meliores aut etiam feliciores hominibus esse, sed so-
 lum fati ac necessitudinis istius sempiternæ ministros;
 qui per se neque prodesse nobis, neque nocere possint.
 Nam si vlla illorum prouidētia, aut rerum humanarum
 administratio foret, neque malos ac sceleratos inultos
 manere, & pios bonosq; beneficijs ac munere illorum
 prouchi debere. Nam que de supplicijs inferorum ac
 pœnis nocentum feruntur, ea si quæ sint, eiusmodi cer-
 tē esse, vt immeritō & iniustē illis eueniant qui ea pa-
 tiuntur, cū nemo sua voluntate, sed ex prædestinato
 fatoq; impellente peccet. Fingitur autem Cyniscus, vt
 intrepidus atq; impudentior paulō quispiam cum Ioue
 disputare. Estq; hic dialogus ex illis vnus, ob quos Lu-
 cianus propriē blasphemus atque ἰδ.Ⓞ vocatus est.
 Quid enim in rebus mortalium sanctum aut inuolatū
 vtiqam erit, si religione ac metu Deorū è medio subla-
 to, hominibus persuaseris, siue benè siue malè agant, id
 necessitate quadam fatorum fieri, eoq; ipsos à cri-
 mine solutos atq; innoxios esse?

CYNI-